

Constitución Española

Constituția spaniolă

Junta de Castilla y León

Junta de Castilla y León

Castellano

Constitución Española

- *Aprobada por las Cortes Generales el 31 de octubre de 1978.*
- *Ratificada por Referéndum Popular el 6 de diciembre de 1978.*
- *Sancionada por su Majestad el Rey Don Juan Carlos I ante las Cortes Generales el 27 de diciembre de 1978. (B.O.E., n.º 311-1, de 29 de diciembre de 1978).*
- *Reforma del artículo 13, apartado 2, de la Constitución Española, de 27 de agosto de 1992. (B.O.E., n.º 207, de 28 de agosto de 1992).*

Română

Constituția spaniolă

- *Aprobată de către Parlament în data de 31 octombrie 1978.*
- *Ratificată prin referendum popular în data de 6 decembrie 1978.*
- *Validată de majestatea sa, regele Juan Carlos I în fața Parlamentului în data de 27 decembrie 1978 (Monitorul Oficial nr. 311-1 din 29 decembrie 1978).*
- *Revizuirea articolului 13, alineatul 2 din Constituția spaniolă în data de 27 august 1992. (Monitorul Oficial Spaniol nr. 207 din 28 august 1992).*

PRÓLOGO

Durante el año 2003, España conmemora el 25 aniversario de la Constitución de 1978. Con motivo de esta efeméride, unido a la evidencia de que vivimos en una sociedad que acoge cada día a más personas de otros países y culturas, la Junta de Castilla y León edita el texto de la Constitución Española traducido a 10 idiomas.

De esta manera, solventada la barrera del lenguaje, facilitamos a la población inmigrante de Castilla y León el acceso a la Constitución Española, norma fundamental y de necesaria presencia en el proceso de incorporación e integración de los inmigrantes al espacio público que caracteriza a una sociedad democrática.

La educación forma parte importante de ese espacio público y además es uno de los cauces más eficaces para conseguir la participación en todos los ámbitos del tejido social de quienes vienen a realizar sus proyectos vitales entre nosotros.

En la dilatada historia de España, los 25 años de existencia y vigencia de la Constitución constituyen un motivo de celebración del que queremos hacer partícipes a todas las inmigrantes. Esta publicación, supone un paso más para hacer posible la convivencia de todos, fundamentada en el respeto a la dignidad de todas las personas y en sintonía con la Constitución.

Juan Vicente Herrera Campo
PRESIDENTE DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEÓN

INTRODUCERE

În 2003, Spania aniversează 25 de ani de la Constituția din 1978. Cu ocazia acestui eveniment și datorită faptului evident că trăim într-o societate care primește, pe zi ce trece, tot mai multe persoane din alte țări și de alte culturi, Junta Castilla și Leon publică textul Constituției spaniole tradus în zece limbi.

În acest fel, trecând peste bariera limbii, înlesnim accesul populației imigrante din Castilla și Leon la Constituția spaniolă, normă fundamentală și indispensabilă în cadrul procesului de incorporare și integrare a imigranților în spațiul public propriu unei societăți democratice.

Educația este o componentă importantă a acestui spațiu public și, de asemenea, este una din modalitățile cele mai eficiente pentru asigurarea participării la toate nivelele vieții sociale a persoanelor care vin să-și realizeze visele printre noi.

În îndelungata istorie a Spaniei cei 25 de ani de existență și vigoare ai Constituției reprezintă un motiv de sărbătoare la care vrem să-i invităm pe toți imigranții. Această publicare reprezintă un pas înainte pe calea realizării unei conviețuiri globale, bazată pe respectul demnității tuturor persoanelor și al prevederilor Constituției.

JUAN VICENTE HERRERA CAMPO
PREȘEDINTELE JUNTA CASTILIA ȘI LEON

DON JUAN CARLOS I, REY DE ESPAÑA, A TODOS LOS QUE
LA PRESENTE VIEREN Y ENTENDIEREN.

SABED: QUE LAS CORTES HAN APROBADO Y EL PUEBLO
ESPAÑOL RATIFICADO LA SIGUIENTE CONSTITUCIÓN:

PREÁMBULO

La Nación española, deseando establecer la justicia, la libertad y la seguridad y promover el bien de cuantos la integran, en uso de su soberanía, proclama su voluntad de:

Garantizar la convivencia democrática dentro de la Constitución y de las leyes conforme a un orden económico y social justo.

Consolidar un Estado de Derecho que asegure el imperio de la ley como expresión de la voluntad popular.

Proteger a todos los españoles y pueblos de España en el ejercicio de los derechos humanos, sus culturas y tradiciones, lenguas e instituciones.

Promover el progreso de la cultura y de la economía para asegurar a todos una digna calidad de vida.

Establecer una sociedad democrática avanzada, y Colaborar en el fortalecimiento de unas relaciones pacíficas y de eficaz cooperación entre todos los pueblos de la Tierra.

En consecuencia, las Cortes aprueban y el pueblo español ratifica la siguiente

CONSTITUCIÓN

TÍTULO PRELIMINAR

Artículo 1

1. España se constituye en un Estado social y democrático de Derecho, que propugna como valores superiores de su ordenamiento jurídico la libertad, la justicia, la igualdad y el pluralismo político.

JUAN CARLOS I, REGELE SPANIEI, CĂTRE TOȚI CEI CARE VĂD SI INTELEG
ACEASTĂ LEGE,
SE FACE CUNOSCUȚ: CĂ PARLAMENTUL A APROBAT IAR POPORUL SPANIOL A
RATIFICAT URMĂTOAREA CONSTITUȚIE:

INTRODUCERE

Poporul spaniol în dorința sa de a întemeia justiția, libertatea și securitatea și, pentru binele tuturor celor care îl compun, exercitându-și suveranitatea, își proclamă voința de a:

Garantiza conviețuirea democratică pe baza Constituției și a legilor, respectând o ordine socială și economică justă.

Consolida un Stat de Drept care să asigure supremația legii ca expresie a voinței poporului.

Ocroti pe toți spaniolii și toate popoarele Spaniei în exercițiul drepturilor omului, a culturii, tradițiilor, limbilor și instituțiilor lor.

Impulsiona progresul culturii și al economiei pentru a asigura tuturor un nivel de trai decent.

Întemeia o societate democratică dezvoltată și de a contribui la întărirea unor relații pașnice și de cooperare eficientă între toate popoarele lumii.

În consențință, Parlamentul aprobă și poporul spaniol ratifică următoarea:

CONSTITUȚIA

TITLU INTRODUCȚIV

Articolul 1

1. Spania este un stat social, democratic de drept care proclamă ca valori supreme ale ordinii sale juridice libertatea, justiția, egalitatea și pluralismul politic.

2. La soberanía nacional reside en el pueblo español, del que emanan los poderes del Estado.

3. La forma política del Estado español es la Monarquía parlamentaria.

Artículo 2

La Constitución se fundamenta en la indisoluble unidad de la Nación española, patria común e indivisible de todos los españoles, y reconoce y garantiza el derecho a la autonomía de las nacionalidades y regiones que la integran y la solidaridad entre todas ellas.

Artículo 3

1. El castellano es la lengua española oficial del Estado. Todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla.

2. Las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos.

3. La riqueza de las distintas modalidades lingüísticas de España es un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección.

Artículo 4

1. La bandera de España está formada por tres franjas horizontales, roja, amarilla y roja, siendo la amarilla de doble anchura que cada una de las rojas.

2. Los Estatutos podrán reconocer banderas y enseñas propias de las Comunidades Autónomas. Estas se utilizarán junto a la bandera de España en sus edificios públicos y en sus actos oficiales.

Artículo 5

La capital del Estado es la villa de Madrid.

Artículo 6

Los partidos políticos expresan el pluralismo político, concurren a la formación y manifestación de la voluntad popular y son instrumento fundamental para la participación política. Su creación y el ejercicio de su actividad son libres dentro del respeto a la Constitución y a la ley. Su estructura interna y funcionamiento deberán ser democráticos.

Artículo 7

Los sindicatos de trabajadores y las asociaciones empresariales contribuyen a la defensa y promoción de los intereses económicos y sociales que les son propios. Su creación y el ejercicio de su actividad son libres dentro del respeto a la Constitución y a la ley. Su estructura interna y funcionamiento deberán ser democráticos.

Artículo 8

1. Las Fuerzas Armadas, constituidas por el Ejército de Tierra, la Armada y el Ejército del Aire, tienen como misión garantizar la soberanía e independencia de España, defender su integridad territorial y el ordenamiento constitucional.

2. Una ley orgánica regulará las bases de la organización militar conforme a los principios de la presente Constitución.

2. Suveranitatea națională se sprijină pe poporul spaniol din care emană puterile Statului.

3. Forma de guvernământ a Statului spaniol este monarhia parlamentară.

Articolul 2

Constituția se bazează pe unitatea indisolubilă a națiunii spaniole, patria comună și indivizibilă a tuturor spaniolilor și recunoaște și garantează dreptul la autonomie naționalităților și regiunilor care o compun precum și solidaritatea între toate acestea.

Articolul 3

1. Limba oficială a Statului este spaniola. Toți spaniolii au îndatorirea de a o stăpâni și dreptul de a o folosi.

2. Celălalte limbi vorbite în Spania vor fi și ele oficiale în regiunile autonome respective în conformitate cu statuturile acestora.

3. Bogăția reprezentată de către diversele dialecte din Spania face parte din patrimoniul cultural și va fi respectată și ocrotită cu precădere.

Articolul 4

1. Drapelul Spaniei este compus din trei benzi orizontale, roșie, galbenă, roșie. Cea galbenă este dublă ca lățime față de fiecare din cele roșii.

2. Statuturile vor putea recunoaște drapele și steme specifice regiunilor autonome. Acestea vor fi utilizate împreună cu drapelul Spaniei în instituțiile publice și în cadrul manifestărilor oficiale.

Articolul 5

Capitala Statului este orașul Madrid.

Articolul 6

Partidele politice reprezintă pluralismul politic, contribuie la formarea și manifestarea voinței poporului și sunt instrumentul fundamental pentru exercitarea participării politice. Fundarea și desfășurarea activității lor sunt libere în măsura în care nu încalcă prevederile Constituției și ale legii. Structura internă și funcționarea lor trebuie să fie democratice.

Articolul 7

Sindicatul muncitoresc și asociațiile patronale contribuie la apărarea și promovarea intereselor economice și sociale care le corespund. Fundarea și desfășurarea activității lor sunt libere în măsura în care un încalcă prevederile Constituției și ale legii. Structura lor internă și funcționarea lor trebuie să fie democratice.

Articolul 8

1. Forțele Armate, formate din trupele de uscat, marină și aviație, au misiunea de a garanta suveranitatea și independența Spaniei, de a apăra integritatea teritorială și ordinea constituțională.

2. Bazele organizării militare vor fi reglementate printr-o lege organică în conformitate cu principiile actualei Constituții.

Artículo 9

1. Los ciudadanos y los poderes públicos están sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico.

2. Corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social.

3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.

TÍTULO I

DE LOS DERECHOS Y DEBERES FUNDAMENTALES

Artículo 10

1. La dignidad de la persona, los derechos inviolables que le son inherentes, el libre desarrollo de la personalidad, el respeto a la ley y a los derechos de los demás son fundamento del orden político y de la paz social.

2. Las normas relativas a los derechos fundamentales y a las libertades que la Constitución reconoce se interpretarán de conformidad con la Declaración Universal de Derechos Humanos y los tratados y acuerdos internacionales sobre las mismas materias ratificados por España.

CAPÍTULO PRIMERO

De los españoles y los extranjeros

Artículo 11

1. La nacionalidad española se adquiere, se conserva y se pierde de acuerdo con lo establecido por la ley.

2. Ningún español de origen podrá ser privado de su nacionalidad.

3. El Estado podrá concertar tratados de doble nacionalidad con los países iberoamericanos o con aquellos que hayan tenido o tengan una particular vinculación con España. En estos mismos países, aun cuando no reconozcan a sus ciudadanos un derecho recíproco, podrán naturalizarse los españoles sin perder su nacionalidad de origen.

Artículo 12

Los españoles son mayores de edad a los dieciocho años.

Artículo 13

1. Los extranjeros gozarán en España de las libertades públicas que garantiza el presente Título en los términos que establezcan los tratados y la ley.

2. Solamente los españoles serán titulares de los derechos reconocidos en el artículo 23, salvo lo que, atendiendo a criterios de reciprocidad, pueda establecerse por tratado o ley para el derecho de sufragio activo y pasivo en las elecciones municipales.

Articolul 9

1. Cetățenii și puterile publice au obligația de a respecta Constituția și restul regulamentelor juridice.

2. Puterile publice au îndatorirea de a crea condițiile necesare pentru ca libertatea și egalitatea individului și grupurilor din care face parte să fie reale și efective; de a îndepărta obstacolele care împiedică sau îngreunează libera exprimare a acestora și de a ușura participarea tuturor cetățenilor la viața politică, economică, socială și culturală.

3. Constituția garantează principiul legalității, ierarhia normativă, accesul public la norme, non-retroactivitatea dispozițiilor sancționatoare defavorabile sau limitative a drepturilor individuale, securitatea juridică, responsabilitatea și limitarea arbitrarității autorităților publice.

TITLUL I

Drepturile și îndatoririle fundamentale

Articolul 10

1. Demnitatea persoanei, drepturile inviolabile inerente, dezvoltarea liberă a personalității, respectul pentru lege și pentru drepturile celorlalte persoane constituie baza ordinii politice și sociale.

2. Normele privitoare la drepturile fundamentale și la libertățile recunoscute prin Constituție vor fi interpretate în conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu tratatele și acordurile internaționale asupra acestor subiecte ratificate de Spania.

CAPITOLUL UNU

Cetățenii spanioli și cetățenii străini

Articolul 11

1. Naționalitatea spaniolă se dobândește, se păstrează sau se pierde în condițiile prevăzute de lege.

2. Cetățenia spaniolă nu poate fi retrasă aceluia care a dobândit-o prin naștere.

3. Statul poate ratifica tratate de dublă naționalitate cu țările hispano-americane sau cu acelea care au avut sau au o legătură specială cu Spania. În aceste țări, chiar și în cazul în care cetățenilor săi nu li se recunoaște un drept reciproc, spanioli se pot naturaliza fără a-și pierde naționalitatea de origine.

Articolul 12

Cetățenii spanioli devin majori la împlinirea vârstei de optsprezece ani.

Articolul 13

1. Cetățenii străini se bucură în Spania de libertățile publice garantate de acest Titlu în condițiile prevăzute de tratate și de lege.

2. Doar cetățenii spanioli se vor bucura de drepturile recunoscute în articolul 23, cu excepția posibilelor prevederi cu caracter reciproc ale tratatelor și ale legii, în ceea ce privește dreptul de vot activ și pasiv în cadrul alegerilor municipale.

3. La extradición sólo se concederá en cumplimiento de un tratado o de la ley, atendiendo al principio de reciprocidad. Quedan excluidos de la extradición los delitos políticos, no considerándose como tales los actos de terrorismo.

4. La ley establecerá los términos en que los ciudadanos de otros países y los apátridas podrán gozar del derecho de asilo en España.

CAPÍTULO SEGUNDO Derechos y Libertades

Artículo 14

Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

SECCIÓN 1ª

De los derechos fundamentales y de las libertades públicas

Artículo 15

Todos tienen derecho a la vida y a la integridad física y moral, sin que, en ningún caso, puedan ser sometidos a tortura ni a penas o tratos inhumanos o degradantes. Queda abolida la pena de muerte, salvo lo que puedan disponer las leyes penales militares para tiempos de guerra.

Artículo 16

1. Se garantiza la libertad ideológica, religiosa y de culto de los individuos y las comunidades sin más limitación, en sus manifestaciones, que la necesaria para el mantenimiento del orden público protegido por la ley.

2. Nadie podrá ser obligado a declarar sobre su ideología, religión o creencias.

3. Ninguna confesión tendrá carácter estatal. Los poderes públicos tendrán en cuenta las creencias religiosas de la sociedad española y mantendrán las consiguientes relaciones de cooperación con la Iglesia Católica y las demás confesiones.

Artículo 17

1. Toda persona tiene derecho a la libertad y a la seguridad. Nadie puede ser privado de su libertad, sino con la observancia de lo establecido en este artículo y en los casos y en la forma previstos en la ley.

2. La detención preventiva no podrá durar más del tiempo estrictamente necesario para la realización de las averiguaciones tendentes al esclarecimiento de los hechos, y, en todo caso, en el plazo máximo de setenta y dos horas, el detenido deberá ser puesto en libertad o a disposición de la autoridad judicial.

3. Toda persona detenida debe ser informada de forma inmediata, y de modo que le sea comprensible, de sus derechos y de las razones de su detención, no pudiendo ser obligada a declarar. Se garantiza la asistencia de abogado al detenido en las diligencias policiales y judiciales, en los términos que la ley establezca.

4. La ley regulará un procedimiento de "habeas corpus" para producir la inmediata puesta a disposición judicial de toda persona detenida ilegalmente. Asimismo, por ley se determinará el plazo máximo de duración de la prisión provisional.

3. Extrădarea se va acorda numai respectând prevederile unui tratat sau ale legii pe baza principiului de reciprocitate. Nu pot fi extrădate persoanele vinovate de infracțiuni politice; nu intră în această ultimă categorie actele de terorism.

4. Condițiile necesare pentru ca cetățenii altor țări și apatrizii să se poată bucura de dreptul de azil în Spania vor fi stipulate prin lege.

CAPITOLUL DOI Drepturi și libertăți.

Articolul 14

Cetățenii spanioli sunt egali în fața legii, fără a putea fi discriminați pe criterii de naștere, rasă, sex, religie, opinie sau orice altă condiție sau circumstanță personală sau socială.

PARTEA I

Drepturile fundamentale și libertățile publice

Articolul 15

Orice persoană are dreptul la viață și la integritate fizică și morală și nu poate fi supusă, în nici un caz, torturii nici unor pedepse sau tratamente inumane sau degradante. Pedepsa cu moartea a fost abolită, cu excepția posibilelor prevederi ale legilor marțiale în timp de război.

Articolul 16

1. Libertatea ideologică, religioasă și de cult a indivizilor și a comunităților sunt garantate în manifestările lor fără alte restricții decât cele necesare menținerii ordinii publice ocrotite de lege.

2. Nici o persoană nu poate fi constrânsă să-și declare ideologia, religia sau opiniile.

3. Nici o religie nu are caracter statal. Autoritățile publice vor ține cont de credințele religioase ale societății spaniole și, în consecință, vor menține relații de cooperare cu Biserica Catolică și cu celelalte culte.

Articolul 17

1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nici o persoană nu poate fi privată de libertate, decât aplicând prevederile acestui articol precum și în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

2. Reținerea preventivă nu poate depăși timpul strict necesar pentru efectuarea demersurilor în vederea elucidării faptelor și, în orice caz, în termen de maximum șaptezeci și două de ore, persoana reținută va fi pusă în libertate sau la dispoziția autorităților judiciare.

3. Fiecărei persoane reținute i se vor aduce la cunoștință în cel mai scurt termen și într-o manieră care să-i fie ușor de înțeles, drepturile sale și motivele reținerii sale, fără a putea fi constrânsă să dea declarații. Reținutul sau arestatul va fi în mod obligatoriu asistat de către avocat în timpul demersurilor polițienești și judiciare în condițiile stabilite de lege.

4. Va fi stipulată prin lege o procedură de "habeas corpus" pentru a efectua punerea la dispoziția organelor judiciare în cel mai scurt termen a oricărei persoane reținute în mod ilegal. De asemenea, durata maximă a arestării provizorii va fi prevăzută de lege.

Artículo 18

1. Se garantiza el derecho al honor, a la intimidad personal y familiar y a la propia imagen.
2. El domicilio es inviolable. Ninguna entrada o registro podrá hacerse en él sin consentimiento del titular o resolución judicial, salvo en caso de flagrante delito.
3. Se garantiza el secreto de las comunicaciones y, en especial, de las postales, telegráficas y telefónicas, salvo resolución judicial.
4. La ley limitará el uso de la informática para garantizar el honor y la intimidad personal y familiar de los ciudadanos y el pleno ejercicio de sus derechos.

Artículo 19

Los españoles tienen derecho a elegir libremente su residencia y a circular por el territorio nacional.

Asimismo, tienen derecho a entrar y salir libremente de España en los términos que la ley establezca. Este derecho no podrá ser limitado por motivos políticos o ideológicos.

Artículo 20

1. Se reconocen y protegen los derechos:
 - a) A expresar y difundir libremente los pensamientos, ideas y opiniones mediante la palabra, el escrito o cualquier otro medio de reproducción.
 - b) A la producción y creación literaria, artística, científica y técnica.
 - c) A la libertad de cátedra.
 - d) A comunicar o recibir libremente información veraz por cualquier medio de difusión. La ley regulará el derecho a la cláusula de conciencia y al secreto profesional en el ejercicio de estas libertades.
2. El ejercicio de estos derechos no puede restringirse mediante ningún tipo de censura previa.
3. La ley regulará la organización y el control parlamentario de los medios de comunicación social dependientes del Estado o de cualquier ente público y garantizará el acceso a dichos medios de los grupos sociales y políticos significativos, respetando el pluralismo de la sociedad y de las diversas lenguas de España.
4. Estas libertades tienen su límite en el respeto a los derechos reconocidos en este Título, en los preceptos de las leyes que lo desarrollen y, especialmente, en el derecho al honor, a la intimidad, a la propia imagen y a la protección de la juventud y de la infancia.
5. Sólo podrá acordarse el secuestro de publicaciones, grabaciones y otros medios de información en virtud de resolución judicial.

Artículo 21

1. Se reconoce el derecho de reunión pacífica y sin armas. El ejercicio de este derecho no necesitará autorización previa.
2. En los casos de reuniones en lugares de tránsito público y manifestaciones se dará comunicación previa a la autoridad, que sólo podrá prohibirlas cuando existan razones fundadas de alteración del orden público, con peligro para personas o bienes.

Artículo 22

1. Se reconoce el derecho de asociación.

Articolul 18

1. Dreptul la onoare, la intimitate personală și familială și la imagine personală este garantat.
2. Domiciliul este inviolabil. Nu se va putea efectua nici o perchezițiune fără consimțământul proprietarului sau fără mandat judecătoresc, cu excepția cazului delictului flagrant.
3. Este garantat secretul comunicațiilor și, în special a celor postale, telegrafice și telefonice în cazul în care nu există o hotărâre judecătorească.
4. Legea limitează folosirea mijloacelor informatice pentru a garanta onoarea și intimitatea personală și familială a cetățenilor și deplina exercitare a drepturilor lor.

Articolul 19

Cetățenii spanioli au dreptul de a-și alege liber locul de reședință și de a circula liber pe teritoriul național.

De asemenea, au dreptul de a intra și de a ieși liber din Spania în condițiile prevăzute de lege. Acest drept nu poate fi îngrădit din motive politice sau ideologice.

Articolul 20

1. Sunt recunoscute și ocrotite următoarele drepturi:
 - a) Dreptul de a exprima și a difuza în mod liber gândirea, ideile și opiniile pe cale orală, scrisă sau prin orice alt mijloc de difuzare.
 - b) Dreptul la producție și creație literară, artistică, științifică și tehnică.
 - c) Libertatea catedrelor.
 - d) Dreptul de a comunica sau primi în mod liber informație veridică prin intermediul oricărui mijloc de difuzare. Legea reglementează dreptul la clauza de conștiință și la secretul profesional în exercitarea acestor libertăți.
2. Exercițiarea acestor drepturi nu poate fi îngrădită prin intermediul nici unui fel de cenzură prealabilă.
3. Legea reglementează organizarea și controlul parlamentar al mediilor de comunicație socială care depind de Stat sau de orice instituție publică și garantează accesul la respectivele medii a grupurilor sociale și politice reprezentative, respectând pluralismul societății și a diverselor limbii vorbite în Spania.
4. Aceste libertăți sunt garantate în măsura respectării drepturilor recunoscute de acest Titlu, a preceptelor legilor care fac referire la acestea și, în special, a dreptului la onoare, la intimitate, la imagine personală și la ocrotirea tinerilor și a copiilor.
5. Publicațiile, înregistrările și alte mijloace de informare pot fi confiscate numai pe baza unei hotărâri judecătorești.

Articolul 21

1. Se recunoaște dreptul cetățenilor de a se întruni în mod pașnic și fără arme. Exercițiarea acestui drept nu necesită o autorizație prealabilă.
2. În cazul întrunirilor care se produc în locuri de trecere publică și a manifestațiilor, evenimentul va fi comunicat în prealabil autorităților. Aceste manifestații vor putea fi interzise de către autorități numai atunci când există un pericol real împotriva ordinii publice, a persoanelor sau a bunurilor.

Articolul 22

1. Este recunoscut dreptul la asociere.

2. Las asociaciones que persigan fines o utilicen medios tipificados como delito son ilegales.
3. Las asociaciones constituidas al amparo de este artículo deberán inscribirse en un registro a los solos efectos de publicidad.
4. Las asociaciones sólo podrán ser disueltas o suspendidas en sus actividades en virtud de resolución judicial motivada.
5. Se prohíben las asociaciones secretas y las de carácter paramilitar.

Artículo 23

1. Los ciudadanos tiene el derecho a participar en los asuntos públicos, directamente o por medio de representantes, libremente elegidos en elecciones periódicas por sufragio universal.
2. Asimismo, tienen derecho a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos, con los requisitos que señalen las leyes.

Artículo 24

1. Todas las personas tienen derecho a obtener la tutela efectiva de los jueces y tribunales en el ejercicio de sus derechos e intereses legítimos, sin que, en ningún caso, pueda producirse indefensión.
2. Asimismo, todos tienen derecho al Juez ordinario predeterminado por la ley, a la defensa y a la asistencia de letrado, a ser informados de la acusación formulada contra ellos, a un proceso público sin dilaciones indebidas y con todas las garantías, a utilizar los medios de prueba pertinentes para su defensa, a no declarar contra si mismos, a no confesarse culpables y a la presunción de inocencia.

La ley regulará los casos en que, por razón de parentesco o de secreto profesional, no se estará obligado a declarar sobre hechos presuntamente delictivos.

Artículo 25

1. Nadie puede ser condenado o sancionado por acciones u omisiones que en el momento de producirse no constituyan delito, falta o infracción administrativa, según la legislación vigente en aquel momento.
2. Las penas privativas de libertad y las medidas de seguridad estarán orientadas hacia la reeducación y reinserción social y no podrán consistir en trabajos forzados. El condenado a pena de prisión que estuviere cumpliendo la misma gozará de los derechos fundamentales de este Capítulo, a excepción de los que se vean expresamente limitados por el contenido del fallo condenatorio, el sentido de la pena y la ley penitenciaria. En todo caso, tendrá derecho a un trabajo remunerado y a los beneficios correspondientes de la Seguridad Social, así como al acceso a la cultura y al desarrollo integral de su personalidad.
3. La Administración civil no podrá imponer sanciones que, directa o subsidiariamente, impliquen privación de libertad.

Artículo 26

Se prohíben los Tribunales de Honor en el ámbito de la Administración civil y de las organizaciones profesionales.

Artículo 27

1. Todos tienen el derecho a la educación. Se reconoce la libertad de enseñanza.
2. La educación tendrá por objeto el pleno desarrollo de la personalidad humana en el respeto a los principios democráticos de convivencia y a los derechos y libertades fundamentales.

2. Sunt ilegale acele asocieri care au scopuri sau utilizează mijloace clasificate ca infracțiuni.
3. Asociațiile fondate în termenii acestui articol vor fi înregistrate numai în scopuri de publicare.
4. Asociațiile vor putea fi desființate sau suspendate din activitățile lor numai pe baza unei hotărâri judecătorești întemeiate.
5. Asociațiile secrete și cele cu caracter paramilitar sunt interzise.

Articolul 23

1. Cetățenii au dreptul de a se implica în interesele publice în mod direct sau prin intermediul reprezentanților liber aleși în cadrul alegerilor periodice prin sufragiu universal.
2. De asemenea, cetățenii au acces în condiții de egalitate la funcțiile și posturile publice îndeplinind cerințele stabilite de lege.

Articolul 24

1. Fiecare persoană are dreptul de a face apel la judecători și tribunale exercitându-și drepturile și interesele legitime, apărarea fiind obligatorie.
 2. De asemenea, fiecare persoană are dreptul de a se prezenta în fața unui judecător desemnat de lege, la apărare și la asistența unui avocat, precum și dreptul de a i se aduce la cunoștință învinuirea ce i se aduce și la un proces public fără prelungiri inoportune și cu depline garanții. De asemenea orice persoană are dreptul de a folosi mijloacele de probă oportune în apărarea sa, de a nu declara împotriva propriei sale persoane, de a nu se mărturisi vinovat și dreptul la prezumția de nevinovăție.
- Legea stabilește cazurile în care, din motive de rudenie sau de secret profesional, o persoană nu este obligată să declare în legătură cu fapte considerate infracționale.

Articolul 25

1. Nici o persoană nu poate fi condamnată sau sancționată pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul producerii lor nu erau clasificate ca infracțiuni penale, minore sau administrative potrivit legislației în vigoare în acel moment.
2. Pedepsele privative de libertate și măsurile de siguranță vor viza reeducarea și reintegrarea socială și nu vor putea consta din muncă forțată. Persoana condamnată la pedepsa cu închisoarea se bucură, pe timpul îndeplinirii acesteia, de drepturile fundamentale prevăzute de acest Capitol, cu excepția celor limitate în mod expres de către sentință, de natura pedepsei și de legea penitenciară. În orice caz, va avea dreptul la o muncă remunerată și la avantajele Asigurărilor Sociale, precum și la accesul la cultură și la dezvoltarea deplină a personalității sale.
3. Administrația civilă nu poate impune sancțiuni care să implice privarea de libertate în mod direct sau indirect.

Articolul 26

În cadrul administrației civile și a organizațiilor profesionale sunt interzise Tribunalele de Onoare.

Articolul 27

1. Orice persoană are dreptul la educație. Libertatea de a învăța este recunoscută.

3. Los poderes públicos garantizan el derecho que asiste a los padres para que sus hijos reciban la formación religiosa y moral que esté de acuerdo con sus propias convicciones.

4. La enseñanza básica es obligatoria y gratuita.

5. Los poderes públicos garantizan el derecho de todos a la educación, mediante una programación general de la enseñanza, con participación efectiva de todos los sectores afectados y la creación de centros docentes.

6. Se reconoce a las personas físicas y jurídicas la libertad de creación de centros docentes, dentro del respeto a los principios constitucionales.

7. Los profesores, los padres y, en su caso, los alumnos intervendrán en el control y gestión de todos los centros sostenidos por la Administración con fondos públicos, en los términos que la ley establezca.

8. Los poderes públicos inspeccionarán y homologarán el sistema educativo para garantizar el cumplimiento de las leyes.

9. Los poderes públicos ayudarán a los centros docentes que reúnan los requisitos que la ley establezca.

10. Se reconoce la autonomía de las Universidades, en los términos que la ley establezca.

Artículo 28

1. Todos tienen derecho a sindicarse libremente. La ley podrá limitar o exceptuar el ejercicio de este derecho a las Fuerzas o Institutos armados o a los demás Cuerpos sometidos a disciplina militar y regulará las peculiaridades de su ejercicio para los funcionarios públicos. La libertad sindical comprende el derecho a fundar sindicatos y a afiliarse al de su elección, así como el derecho de los sindicatos a formar confederaciones y a formar organizaciones sindicales internacionales o a afiliarse a las mismas. Nadie podrá ser obligado a afiliarse a un sindicato.

2. Se reconoce el derecho a la huelga de los trabajadores para la defensa de sus intereses. La ley que regule el ejercicio de este derecho establecerá las garantías precisas para asegurar el mantenimiento de los servicios esenciales de la comunidad.

Artículo 29

1. Todos los españoles tendrán el derecho de petición individual y colectiva, por escrito, en la forma y con los efectos que determine la ley.

2. Los miembros de las Fuerzas o Institutos armados o de los Cuerpos sometidos a disciplina militar podrán ejercer este derecho sólo individualmente y con arreglo a lo dispuesto en su legislación específica.

SECCIÓN 2ª

De los derechos y deberes de los ciudadanos

Artículo 30

1. Los españoles tienen el derecho y el deber de defender a España.

2. La ley fijará las obligaciones militares de los españoles y regulará, con las debidas garantías, la objeción de conciencia, así como las demás causas de exención del servicio militar obligatorio, pudiendo imponer, en su caso, una prestación social sustitutoria.

3. Podrá establecerse un servicio civil para el cumplimiento de fines de interés general.

2. Educația are ca scop dezvoltarea deplină a personalității umane respectând principiile democratice de conviețuire precum și drepturile și libertățile fundamentale.

3. Autoritățile publice garantează dreptul părinților ca fiii lor să primească o educația religioasă și morală în concordanță cu propriile lor convingeri.

4. Învățământul primar este obligatoriu și gratuit.

5. Autoritățile publice garantează dreptul tuturor la educație prin intermediul unui plan general de învățământ cu participarea efectivă a tuturor sectoarelor implicate și al fundării de centre de învățământ.

6. Persoanele fizice și juridice se bucură de libertatea de a funda centre de învățământ în măsura în care nu încalcă principiile constituționale.

7. Profesorii, părinții și, atunci când este cazul, elevii se vor putea implica în controlul și gestionarea tuturor centrelor sprijinite de Administrație din fonduri publice în condițiile prevăzute de lege.

8. Autoritățile publice vor verifica și vor omologa sistemul educativ pentru a garanta aplicarea legilor.

9. Autoritățile publice vor sprijini centrele de învățământ care îndeplinesc cerințele prevăzute de lege.

10. Autonomia universităților este recunoscută în condițiile prevăzute de lege.

Articolul 28

1. Orice persoană este liberă să se afilieze la un sindicat. Legea poate limita sau elimina exercitarea acestui drept Forțelor Armate, instituțiilor militare sau celorlalte corpuri supuse disciplinei militare și stabilește condițiile de exercitare a acestui drept pentru funcționarii publici. Libertatea sindicală cuprinde dreptul de a funda sindicate și de a se afilia la sindicatul ales, precum și dreptul sindicatelor de a forma confederații și organizații sindicale internaționale sau de a se afilia la acestea. Nici o persoană nu poate fi constrânsă să se afilieze la un sindicat.

2. Salariații au dreptul la grevă pentru apărarea propriilor interese. Legea privitoare la exercitarea acestui drept stabilește garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate.

Articolul 29

1. Toți cetățenii spanioli au dreptul la petiționare individuală și colectivă, în scris, în forma și cu scopurile prevăzute de lege.

2. Membrii Forțelor Armate, ai instituțiilor militare sau ai corpurilor supuse disciplinei militare vor putea exercita acest drept doar în mod individual și respectând dispozițiile legislației corespunzătoare.

PARTEA A DOUA

Drepturile și îndatoririle cetățenilor

Articolul 30

1. Cetățenii spanioli au dreptul și îndatorirea de a apăra Spania.

2. Legea stabilește îndatoririle militare ale cetățenilor spanioli și reglementează, cu garanțiile de rigoare, obiecția de conștiință, precum și celelalte cauze care determină scutirea de efectuare a serviciului militar obligatoriu, putând să impună, după caz, o prestație socială compensatoare.

3. Pentru atingerea unor scopuri de interes general se va putea stabili un serviciu civil.

4. Mediante ley podrán regularse los deberes de los ciudadanos en los casos de grave riesgo, catástrofe o calamidad pública.

Artículo 31

1. Todos contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de igualdad y progresividad que, en ningún caso, tendrá alcance confiscatorio.

2. El gasto público realizará una asignación equitativa de los recursos públicos, y su programación y ejecución responderán a los criterios de eficiencia y economía.

3. Sólo podrán establecerse prestaciones personales o patrimoniales de carácter público con arreglo a la ley.

Artículo 32

1. El hombre y la mujer tienen derecho a contraer matrimonio con plena igualdad jurídica.

2. La ley regulará las formas de matrimonio, la edad y capacidad para contraerlo, los derechos y deberes de los cónyuges, las causas de separación y disolución y sus efectos.

Artículo 33

1. Se reconoce el derecho a la propiedad privada y a la herencia.

2. La función social de estos derechos delimitará su contenido, de acuerdo con las leyes.

3. Nadie podrá ser privado de sus bienes y derechos sino por causa justificada de utilidad pública o interés social, mediante la correspondiente indemnización y de conformidad con lo dispuesto por las leyes.

Artículo 34

1. Se reconoce el derecho de fundación para fines de interés general, con arreglo a la ley.

2. Regirá también para las fundaciones lo dispuesto en los apartados 2 y 4 del artículo 22.

Artículo 35

1. Todos los españoles tienen el deber de trabajar y el derecho al trabajo, a la libre elección de profesión u oficio, a la promoción a través del trabajo y a una remuneración suficiente para satisfacer sus necesidades y las de su familia, sin que en ningún caso pueda hacerse discriminación por razón de sexo.

2. La ley regulará un estatuto de los trabajadores.

Artículo 36

La ley regulará las peculiaridades propias del régimen jurídico de los Colegios Profesionales y el ejercicio de las profesiones tituladas. La estructura interna y el funcionamiento de los Colegios deberán ser democráticos.

Artículo 37

1. La ley garantizará el derecho a la negociación colectiva laboral entre los representantes de los trabajadores y empresarios, así como la fuerza vinculante de los convenios.

4. Prin intermediul legii se vor putea reglementa îndatoririle cetățenilor în cazuri de pericol grav, de catastrofă sau calamitate publică.

Articolul 31

1. Toți cetățenii vor contribui la cheltuielile publice în măsura posibilităților economice prin intermediul unui sistem de impunere just, bazat pe principiile de egalitate și progresivitate care, în nici un caz, nu va avea ca efect confiscarea.

2. Cheltuielile publice reprezintă o cotă parte echitabilă din fondurile publice iar programarea și efectuarea acestei repartizări se vor baza pe criterii de eficiență și economie.

3. Prestațiile personale și patrimoniale cu caracter public pot fi stabilite numai respectând prevederile legii.

Articolul 32

1. Bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători în deplină egalitate juridică.

2. Legea stabilește particularitățile căsătoriei, vârsta și capacitatea de a se căsători, drepturile și îndatoririle soților, motivele de separare și de anulare precum și efectele acestora.

Articolul 33

1. Dreptul la proprietate privată și la moștenire este recunoscut.

2. Funcția socială a acestor drepturi delimitează conținutul lor, în conformitate cu prevederile legii.

3. Nici o persoană nu poate fi privată de bunurile și drepturile sale fără un motiv întemeiat de utilitate publică sau interes social, oferind o despăgubire corespunzătoare și în conformitate cu prevederile legii.

Articolul 34

1. Este recunoscut dreptul la înființarea de fundații cu scopuri de interes general în conformitate cu legile.

2. Fundațiilor le vor fi aplicate prevederile alineatelor 2 și 4 ale articolului 22.

Articolul 35

1. Toți cetățenii spanioli au dreptul de a lucra și dreptul la muncă, la libera alegere a profesiei sau meseriei, la promovarea prin intermediul serviciului și la o remunerație suficientă pentru a satisface necesitățile personale și ale familiei sale, fără a se putea face, în nici un caz, discriminare pe motiv de sex.

2. Statutul salariaților este stabilit prin lege.

Articolul 36

Legea stabilește particularitățile specifice ale regimului juridic al asociațiilor profesionale și exercitarea profesiunilor calificate. Structura internă și funcționarea asociațiilor vor trebui să fie democratice.

Articolul 37

1. Legea garantează dreptul la negociere laborală colectivă între reprezentanții salariaților și patroni, precum și aplicarea convențiilor laborale.

2. Se reconoce el derecho de los trabajadores y empresarios a adoptar medidas de conflicto colectivo. La ley que regule el ejercicio de este derecho, sin perjuicio de las limitaciones que puedan establecer, incluirá las garantías precisas para asegurar el funcionamiento de los servicios esenciales de la comunidad.

Artículo 38

Se reconoce la libertad de empresa en el marco de la economía de mercado. Los poderes públicos garantizan y protegen su ejercicio y la defensa de la productividad, de acuerdo con las exigencias de la economía general y, en su caso, de la planificación.

CAPÍTULO TERCERO

De los Principios Rectores de la Política Social y Económica

Artículo 39

1. Los poderes públicos aseguran la protección social, económica y jurídica de la familia.

2. Los poderes públicos aseguran, asimismo, la protección integral de los hijos, iguales éstos ante la ley con independencia de su filiación, y de las madres, cualquiera que sea su estado civil. La ley posibilitará la investigación de la paternidad.

3. Los padres deben prestar asistencia de todo orden a los hijos habidos dentro o fuera del matrimonio, durante su minoría de edad y en los demás casos en que legalmente proceda.

4. Los niños gozarán de la protección prevista en los acuerdos internacionales que velan por sus derechos.

Artículo 40

1. Los poderes públicos promoverán las condiciones favorables para el progreso social y económico y para una distribución de la renta regional y personal más equitativa, en el marco de una política de estabilidad económica. De manera especial realizarán una política orientada al pleno empleo.

2. Asimismo, los poderes públicos fomentarán una política que garantice la formación y readaptación profesionales; velarán por la seguridad e higiene en el trabajo y garantizarán el descanso necesario, mediante la limitación de la jornada laboral, las vacaciones periódicas retribuidas y la promoción de centros adecuados.

Artículo 41

Los poderes públicos mantendrán un régimen público de Seguridad Social para todos los ciudadanos, que garantice la asistencia y prestaciones sociales suficientes ante situaciones de necesidad, especialmente en caso de desempleo. La asistencia y prestaciones complementarias serán libres.

Artículo 42

El Estado velará especialmente por la salvaguardia de los derechos económicos y sociales de los trabajadores españoles en el extranjero y orientará su política hacia su retorno.

2. Se recunoaște dreptul salariaților și al patronilor de a adopta măsuri în caz de conflict colectiv. Legea privitoare la exercițiul acestui drept, indiferent de restrângerile care se pot stabili, cuprinde garanțiile necesare pentru asigurarea serviciilor esențiale pentru comunitate.

Articolul 38

Se recunoaște libertatea întreprinzătorului în cadrul economiei de piață. Autoritățile publice garantează și ocrotesc exercițiul acestui drept și apărarea productivității, în conformitate cu exigențele economiei generale și, după caz, ale planificării.

CAPITOLUL TREI

Principiile călăuzitoare ale politicii sociale și economice

Articolul 39

1. Autoritățile publice asigură protecția socială, economică și juridică a familiei.

2. Autoritățile publice asigură de asemenea protecția deplină a copiilor care sunt egali în fața legii, indiferent de originea lor și de starea civilă a mamelor lor. Legea permite cercetarea paternității.

3. Părinții au datoria să acorde ajutor de orice natură fiilor proveniți din căsătorie sau din afara ei, cât timp aceștia sunt minori și în restul cazurilor prevăzute de lege.

4. Copiii se bucură de ocrotirea prevăzută în acordurile internaționale încheiate în scopul protejării drepturilor lor.

Articolul 40

1. Autoritățile publice sunt obligate să creeze condițiile favorabile progresului social și economic și pentru o repartizare mai echitabilă a venitului regional și personal, în cadrul unei politici de stabilitate economică. Se va acorda o atenție specială politicii destinate ocupării forței de muncă.

2. De asemenea, autoritățile publice vor încuraja o politică ce va garanta pregătirea și reorientarea profesională, vor veghea la menținerea siguranței și igienei la locul de muncă; vor garanta odihna necesară prin reducerea orarului de muncă, prin concedii periodice plătite și prin promovarea unor centre adecvate.

Articolul 41

Autoritățile publice mențin un regim public al Asigurărilor Sociale pentru toți cetățenii, care garantează asistența și prestațiile sociale suficiente în situații de necesitate, mai ales în caz de șomaj. Asistența și prestațiile complementare sunt libere.

Articolul 42

Statul veghează în special la ocrotirea drepturilor economice și sociale ale salariaților spanioli aflați în străinătate și-și orientează politica în vederea întoarcerii acestora.

Artículo 43

1. Se reconoce el derecho a la protección de la salud.
2. Compete a los poderes públicos organizar y tutelar la salud pública a través de medidas preventivas y de las prestaciones y servicios necesarios. La ley establecerá los derechos y deberes de todos al respecto.
3. Los poderes públicos fomentarán la educación sanitaria, la educación física y el deporte. Asimismo facilitarán la adecuada utilización del ocio.

Artículo 44

1. Los poderes públicos promoverán y tutelarán el acceso a la cultura, a la que todos tienen derecho.
2. Los poderes públicos promoverán la ciencia y la investigación científica y técnica en beneficio del interés general.

Artículo 45

1. Todos tienen el derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo.
2. Los poderes públicos velarán por la utilización racional de todos los recursos naturales, con el fin de proteger y mejorar la calidad de la vida y defender y restaurar el medio ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva.
3. Para quienes violen lo dispuesto en el apartado anterior, en los términos que la ley fije se establecerán sanciones penales o, en su caso, administrativas, así como la obligación de reparar el daño causado.

Artículo 46

Los poderes públicos garantizarán la conservación y promoverán el enriquecimiento del patrimonio histórico, cultural y artístico de los pueblos de España y de los bienes que lo integran, cualquiera que sea su régimen jurídico y su titularidad. La ley penal sancionará los atentados contra este patrimonio.

Artículo 47

Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación. La comunidad participará en las plusvalías que genere la acción urbanística de los entes públicos.

Artículo 48

Los poderes públicos promoverán las condiciones para la participación libre y eficaz de la juventud en el desarrollo político, social, económico y cultural.

Artículo 49

Los poderes públicos realizarán una política de previsión, tratamiento, rehabilitación e integración de los disminuidos físicos, sensoriales y psíquicos, a los que prestarán la atención especializada que requieran y los ampararán especialmente para el disfrute de los derechos que este Título otorga a todos los ciudadanos.

Artículo 50

Los poderes públicos garantizarán, mediante pensiones adecuadas y periódicamente actualizadas, la suficiencia económica a los ciudadanos durante la tercera edad. Asimismo, y con independencia de las obligaciones familiares, promoverán su bienestar

Articolul 43

1. Se recunoaște dreptul la ocrotirea sănătății.
2. Autoritățile publice au competența de a organiza și de a controla sănătatea publică prin intermediul unor măsuri preventive și a prestațiilor și serviciilor necesare. Legea stabilește drepturile și îndatoririle tuturor persoanelor în această privință.
3. Autoritățile publice încurajează educația sanitară, educația fizică și sportul. De asemenea, ele facilitează buna utilizare a timpului liber.

Articolul 44

1. Autoritățile publice promovează și dirijează accesul la cultură. Dreptul la cultură este general.
2. Autoritățile publice încurajează știința și investigația științifică și tehnică în beneficiul interesului general.

Articolul 45

1. Orice persoană are dreptul de a se bucura de un mediu înconjurător favorabil dezvoltării personale, precum și îndatorirea de a-l păstra.
2. Autoritățile publice veghează la utilizarea rațională de către toate persoanele a resurselor naturale în scopul protejării și îmbunătățirii calității vieții și al ocrotirii și recuperării mediului înconjurător, cu sprijinul indispensabilei solidarități colective.
3. Se vor stabili sancțiuni penale sau, după caz, administrative împotriva celor care încalcă prevederile alineatului anterior în condițiile prevăzute de lege, precum și obligația de a repara paguba cauzată.

Articolul 46

Autoritățile publice garantează conservarea și încurajează îmbogățirea patrimoniului istoric, cultural și artistic al poporului spaniol și al bunurilor care îl compun, indiferent de regimul lor juridic și de apartenența lor. Legea penală sancționează atacurile împotriva acestui patrimoniu.

Articolul 47

Toți cetățenii spanioli au dreptul de a se bucura de o locuință decentă și adecvată. Autoritățile publice asigură condițiile necesare și stabilesc normele oportune pentru exercitarea acestui drept prin reglementarea utilizării terenului în conformitate cu interesul general pentru împiedicarea speculării. Comunitatea are dreptul la beneficiile produse de acțiunea urbanistică a organismelor publice.

Articolul 48

Autoritățile publice asigură condițiile necesare participării libere și eficiente a tinerilor la dezvoltarea politică, socială, economică și culturală.

Articolul 49

Autoritățile publice aplică o politică de prevenire, tratament, readaptare și integrare a persoanelor cu handicap fizic, senzorial și psihic cărora le acordă atenția specializată de care au nevoie și îi ocrotește în mod special în vederea exercitării drepturilor pe care prezentul Titlu le acordă tuturor cetățenilor.

mediante un sistema de servicios sociales que atenderán sus problemas específicos de salud, vivienda, cultura y ocio.

Artículo 51

1. Los poderes públicos garantizarán la defensa de los consumidores y usuarios, protegiendo, mediante procedimientos eficaces, la seguridad, la salud y los legítimos intereses económicos de los mismos.

2. Los poderes públicos promoverán la información y la educación de los consumidores y usuarios, fomentarán sus organizaciones y oírán a éstas en las cuestiones que puedan afectar a aquéllos, en los términos que la ley establezca.

3. En el marco de lo dispuesto por los apartados anteriores, la ley regulará el comercio interior y el régimen de autorización de productos comerciales.

Artículo 52

La ley regulará las organizaciones profesionales que contribuyan a la defensa de los intereses económicos que les sean propios. Su estructura interna y funcionamiento deberán ser democráticos.

CAPÍTULO CUARTO

De las Garantías de las Libertades y Derechos Fundamentales

Artículo 53

1. Los derechos y libertades reconocidos en el Capítulo segundo del presente Título vinculan a todos los poderes públicos. Sólo por ley, que en todo caso deberá respetar su contenido esencial, podrá regularse el ejercicio de tales derechos y libertades, que se tutelarán de acuerdo con lo previsto en el artículo 161, 1, a).

2. Cualquier ciudadano podrá recabar la tutela de las libertades y derechos reconocidos en el artículo 14 y la Sección primera del Capítulo segundo ante los Tribunales ordinarios por un procedimiento basado en los principios de preferencia y sumariedad y, en su caso, a través del recurso de amparo ante el Tribunal Constitucional. Este último recurso será aplicable a la objeción de conciencia reconocida en el artículo 30.

3. El reconocimiento, el respeto y la protección de los principios reconocidos en el Capítulo tercero informarán la legislación positiva, la práctica judicial y la actuación de los poderes públicos. Sólo podrán ser alegados ante la Jurisdicción ordinaria de acuerdo con lo que dispongan las leyes que los desarrollen.

Artículo 54

Una ley orgánica regulará la institución del Defensor del Pueblo, como alto comisionado de las Cortes Generales, designado por éstas para la defensa de los derechos comprendidos en este Título, a cuyo efecto podrá supervisar la actividad de la Administración, dando cuenta a las Cortes Generales.

CAPÍTULO QUINTO

De la Suspensión de los Derechos y Libertades

Artículo 55

1. Los derechos reconocidos en los artículos 17, 18, apartados 2 y 3, artículos 19, 20, apartados 1 a) y d), y 5, artículos 21, 28, apartado 2, y artículo 37, apartado 2,

Articolul 50

Autoritățile publice asigură, prin intermediul unor pensii corespunzătoare și actualizate periodic, satisfacerea nevoilor economice ale cetățenilor de vârstă a treia. De asemeni, indiferent de obligațiile familiale, asigură bunăstarea acestora prin intermediul unui sistem de servicii sociale care se ocupă de probleme specifice de sănătate, locuință, cultură și odihnă.

Articolul 51

1. Autoritățile publice garantează protecția consumatorilor și a beneficiarilor de servicii ocrotind prin măsuri eficiente siguranța, sănătatea și interesele economice legitime ale acestora.

2. Autoritățile publice încurajează informarea și educarea consumatorilor și a beneficiarilor de servicii, sprijină organizațiile de acest fel și discută cu aceștia pe marginea problemelor care îi pot afecta, în conformitate cu prevederile legii.

3. În conformitate cu prevederile alineatelor anterioare, legea reglementează comerțul interior și regimul autorizării produselor comerciale.

Articolul 52

Legea reglementează organizațiile profesionale care contribuie la apărarea intereselor economice proprii. Structura internă și funcționarea lor trebuie să fie democratice.

CAPITOLUL PATRU

Garanțiile libertăților și drepturilor fundamentale

Articolul 53

1. Drepturile și libertățile recunoscute în Capitolul doi din prezentul Titlu obligă toate autoritățile publice. Doar prin lege, care, în orice caz va trebui să respecte conținutul său esențial, se va putea reglementa exercițiul respectivelor drepturi și libertăți care vor fi controlate în conformitate cu prevederile articolului 161, 1 a).

2. Orice cetățean își va putea reclama libertățile și drepturile recunoscute în articolul 14 și în prima Parte a Capitolului doi în fața Tribunalului ordinar printr-o procedură bazată pe principiile de preferință și legitimitate și, după caz, prin intermediul recursului în anulare în fața Curții Constituționale. Acest ultim recurs se va aplica și obiecției de conștiință recunoscută în articolul 30.

3. Recunoașterea, respectarea și apărarea principiilor recunoscute în Capitolul trei sunt bazele legislației pozitive, a practicii judiciare și a acțiunii a autorităților publice. Acestea vor putea fi invocate în fața justiției ordinare în conformitate cu prevederile legilor corespunzătoare.

Articolul 54

O lege organică va reglementa instituția Avocatului Poporului, în calitatea sa de înalt reprezentant al Parlamentului, desemnat de către acesta în vederea apărării drepturilor incluse în prezentul Titlu. În acest scop va putea supraveghea activitatea Administrației, răspunzând în fața Parlamentului.

CAPITOLUL CINCI

Restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți.

Articolul 55

Drepturile recunoscute în articolele 17, 18, alineatele 2 și 3, în articolele 19, 20, alineatele 1, a) și d) și 5, în articolele 21, 28 alineatul 2, precum și în articolul 37

podrán ser suspendidos cuando se acuerde la declaración del estado de excepción o de sitio en los términos previstos en la Constitución. Se exceptúa de lo establecido anteriormente el apartado 3 del artículo 17 para el supuesto de declaración de estado de excepción.

2. Una ley orgánica podrá determinar la forma y los casos en los que, de forma individual y con la necesaria intervención judicial y el adecuado control parlamentario, los derechos reconocidos en los artículos 17, apartado 2, y 18, apartados 2 y 3, pueden ser suspendidos para personas determinadas, en relación con las investigaciones correspondientes a la actuación de bandas armadas o elementos terroristas.

La utilización injustificada o abusiva de las facultades reconocidas en dicha ley orgánica producirá responsabilidad penal, como violación de los derechos y libertades reconocidos por las leyes.

TÍTULO II De la Corona

Artículo 56

1. El Rey es el Jefe del Estado, símbolo de su unidad y permanencia, arbitra y modera el funcionamiento regular de las instituciones, asume la más alta representación del Estado español en las relaciones internacionales, especialmente con las naciones de su comunidad histórica, y ejerce las funciones que le atribuyen expresamente la Constitución y las leyes.

2. Su título es el de Rey de España y podrá utilizar los demás que correspondan a la Corona.

3. La persona del Rey es inviolable y no está sujeta a responsabilidad. Sus actos estarán siempre refrendados en la forma establecida en el artículo 64, careciendo de validez sin dicho refrendo, salvo lo dispuesto en el artículo 65,2.

Artículo 57

1. La Corona de España es hereditaria en los sucesores de S. M. Don Juan Carlos I de Borbón, legítimo heredero de la dinastía histórica. La sucesión en el trono seguirá el orden regular de primogenitura y representación, siendo preferida siempre la línea anterior a las posteriores; en la misma línea, el grado más próximo al más remoto; en el mismo grado, el varón a la mujer, y en el mismo sexo, la persona de más edad a la de menos.

2. El Príncipe heredero, desde su nacimiento o desde que se produzca el hecho que origine el llamamiento, tendrá la dignidad de Príncipe de Asturias y los demás títulos vinculados tradicionalmente al sucesor de la Corona de España.

3. Extinguidas todas las líneas llamadas en Derecho, las Cortes Generales proveerán a la sucesión en la Corona en la forma que más convenga a los intereses de España.

4. Aquellas personas que teniendo derecho a la sucesión en el trono contrajeran matrimonio contra la expresa prohibición del Rey y de las Cortes Generales, quedarán excluidas en la sucesión a la Corona por sí y sus descendientes.

5. Las abdicaciones y renunciaciones y cualquier duda de hecho o de derecho que ocurra en el orden de sucesión a la Corona se resolverán por una ley orgánica.

alineatul 2, pot fi retrase în cazul declarării stării de necesitate sau de asediu în condițiile prevăzute de Constituție. Face excepție de la mențiunile anterioare alineatul 3 al articolului 17 în cazul declarării stării de necesitate.

2. O lege organică poate stabili modalitatea și cazurile în care, în mod individual și cu intervenția juridică corespunzătoare, împreună cu un control parlamentar adecvat, drepturile recunoscute în articolele 17, alineatul 2 și 18 alineatele 2 și 3 pot fi retrase unor anumite persoane, din motive legate de investigarea activității unor bande armate sau grupări teroriste.

Folosirea nejustificată sau abuzivă a prerogativelor recunoscute în legea organică menționată va induce o responsabilitate penală pentru încălcarea drepturilor și libertăților recunoscute prin lege.

TITLUL II Coroana Spaniei

Articolul 56

1. Regele este șeful Statului, simbol al unității și perenității sale, controlează și supraveghează funcționarea normală a instituțiilor, își asumă cea mai înaltă reprezentare a Statului spaniol în relațiile internaționale, în special cu națiunile ce fac parte din comunitatea istorică a țării și exercită funcțiunile pe care i le atribuie în mod expres Constituția și legile.

2. Titlul său este cel de Rege al Spaniei și poate folosi toate celelalte titluri corespunzătoare regalității.

3. Persoana Regelui este inviolabilă și nu este supusă responsabilității. Actele sale sunt întotdeauna confirmate în forma stabilită în articolul 64. Fără confirmarea menționată, actele sale nu au valabilitate, cu excepția prevederilor articolului 65, 2.

Articolul 57

1. Coroana Spaniei este ereditară pentru succesorii Majestății Sale Juan Carlos I de Bourbon, moștenitor legitim al dinastiei istorice. Sucesiunea la tron urmează ordinea firească a primului născut și a reprezentării, fiind întotdeauna preferată linia anterioară celor posterioară, pe aceeași linie, gradul cel mai apropiat celui mai îndepărtat; în aceeași măsură partea bărbătească celei femeiești și, în cazul aceluiași sex, persoana mai în vârstă celei mai tinere.

2. Prințul moștenitor, din momentul nașterii sale sau din momentul în care se produce faptul care a originat numirea, va purta titlul de Prinț de Asturias și toate celelalte titluri corespunzătoare în mod tradițional succesorului la coroana Spaniei.

3. În cazul stingerii tuturor moștenitorilor îndreptățiți, Parlamentul va stabili succesiunea la tron în felul cel mai avantajos pentru interesele Spaniei.

4. Acele persoane care, având dreptul la succesiunea la tron se căsătoresc încălcând interdicția expresă a Regelui și a Parlamentului, vor fi excluse de la succesiunea la tron, atât ea cât și descendenții săi.

5. Abdicările și renunțările precum și orice suspiciune de fapt sau de drept care poate apărea privind ordinea de succesiune la tron vor fi rezolvate prin intermediul unei legi organice.

Artículo 58

La Reina consorte o el consorte de la Reina no podrán asumir funciones constitucionales, salvo lo dispuesto para la Regencia.

Artículo 59

1. Cuando el Rey fuere menor de edad, el padre o la madre del Rey y, en su defecto, el pariente mayor de edad más próximo a suceder en la Corona, según el orden establecido en la Constitución, entrará a ejercer inmediatamente la Regencia y la ejercerá durante el tiempo de la minoría de edad del Rey.

2. Si el Rey se inhabilitare para el ejercicio de su autoridad y la imposibilidad fuere reconocida por las Cortes Generales, entrará a ejercer inmediatamente la Regencia el Príncipe heredero de la Corona, si fuere mayor de edad. Si no lo fuere, se procederá de la manera prevista en el apartado anterior, hasta que el Príncipe heredero alcance la mayoría de edad.

3. Si no hubiere ninguna persona a quien corresponda la Regencia, ésta será nombrada por las Cortes Generales, y se compondrá de una, tres o cinco personas.

4. Para ejercer la Regencia es preciso ser español y mayor de edad.

5. La Regencia se ejercerá por mandato constitucional y siempre en nombre del Rey.

Artículo 60

1. Será tutor del Rey menor la persona que en su testamento hubiese nombrado el Rey difunto, siempre que sea mayor de edad y español de nacimiento; si no lo hubiese nombrado, será tutor el padre o la madre mientras permanezcan viudos. En su defecto, lo nombrarán las Cortes Generales, pero no podrán acumularse los cargos de Regente y de tutor sino en el padre, madre o ascendientes directos del Rey.

2. El ejercicio de la tutela es también incompatible con el de todo cargo o representación política.

Artículo 61

1. El Rey, al ser proclamado ante las Cortes Generales, prestará juramento de desempeñar fielmente sus funciones, guardar y hacer guardar la Constitución y las leyes y respetar los derechos de los ciudadanos y de las Comunidades Autónomas.

2. El Príncipe heredero, al alcanzar la mayoría de edad, y el Regente o Regentes al hacerse cargo de sus funciones, prestarán el mismo juramento, así como el de fidelidad al Rey.

Artículo 62

Corresponde al Rey:

- a) Sancionar y promulgar las leyes.
- b) Convocar y disolver las Cortes Generales y convocar elecciones en los términos previstos en la Constitución.
- c) Convocar a referéndum en los casos previstos en la Constitución.
- d) Proponer el candidato a Presidente del Gobierno y, en su caso, nombrarlo, así como poner fin a sus funciones en los términos previstos en la Constitución.
- e) Nombrar y separar a los miembros del Gobierno, a propuesta de su Presidente.

Articolul 58

Regina sau consortul reginei nu pot asuma funcțiuni constituționale cu excepția celor prevăzute pentru regență.

Articolul 59

1. În cazul în care Regele este minor, tatăl sau mama Regelui sau, în lipsa acestora, ruda de vârstă majoră cea mai apropiată pe linie succesorală, potrivit ordinii stabilite în Constituție, va începe în mod imediat să exercite regența până la împlinirea majoratului de către Rege.

2. În cazul în care Regele devine inapt pentru exercitarea autorității sale iar această imposibilitate este recunoscută de Parlament, Prințul moștenitor al coroanei va începe în mod imediat să exercite regența în cazul în care este major. În caz contrar se va proceda în modul prevăzut în alineatul anterior până la împlinirii majoratului de către Prințul moștenitor.

3. În cazul inexistenței unei persoane căreia să-i revină de drept exercitarea regenței, aceasta va fi numită de Parlament și va fi compusă din una, trei sau cinci persoane.

4. Pentru ca o persoană să poată exercita regența este obligatoriu ca ea să fie cetățean spaniol și să fie majoră.

5. Regența se exercită prin mandat constituțional și, întotdeauna, în numele Regelui.

Articolul 60

1. Tutorul Regelui minor va fi persoana desemnată prin testament de către Regele defunct cu condiția să fie major și cetățean spaniol prin naștere; dacă această desemnare nu a fost făcută, va fi tutor tatăl sau mama câtă vreme rămân văduvi. În caz contrar, tutorul va fi desemnat de către Parlament, dar numai tatăl, mama sau ascendinții direcți ai Regelui vor putea cumula funcțiile de tutor și de regent.

2. Exercițarea tutelei este de asemenea incompatibilă cu orice altă funcție sau reprezentare politică.

Articolul 61

1. În momentul proclamării sale în fața Parlamentului, Regele va depune jurământul de a-și îndeplini corect atribuțiile, de a respecta și de a face respectate Constituția și legile precum și drepturile cetățenilor și ale regiunilor autonome.

2. În momentul împlinirii majoratului, Prințul moștenitor sau regentul ori regenții care au îndeplinit funcțiile celui dintâi vor depune același jurământ, precum și cel de fidelitate față de Rege.

Articolul 62

Atribuțiile Regelui:

- a) Validează și promulgă legile.
- b) Convoacă și dizolvă Parlamentul și convoacă alegeri în condițiile prevăzute de Constituție.
- c) Convoacă referendum în cazurile prevăzute de Constituție.
- d) Propune candidatul la președenția Guvernului și, după caz, îl desemnează și suspendă atribuțiile acestuia în condițiile prevăzute în Constituție.
- e) Numește și revocă membrii Guvernului pe baza propunerii președintelui acestuia.

f) Expedir los decretos acordados en el Consejo de Ministros, conferir los empleos civiles y militares y conceder honores y distinciones con arreglo a las leyes.

g) Ser informado de los asuntos de Estado y presidir, a estos efectos, las sesiones del Consejo de Ministros, cuando lo estime oportuno, a petición del Presidente del Gobierno.

h) El mando supremo de las Fuerzas Armadas.

i) Ejercer el derecho de gracia con arreglo a la ley, que no podrá autorizar indultos generales.

j) El Alto Patronazgo de las Reales Academias.

Artículo 63

1. El Rey acredita a los embajadores y otros representantes diplomáticos. Los representantes extranjeros en España están acreditados ante él.

2. Al Rey corresponde manifestar el consentimiento del Estado para obligarse internacionalmente por medio de tratados, de conformidad con la Constitución y las leyes.

3. Al Rey corresponde, previa autorización de las Cortes Generales, declarar la guerra y hacer la paz.

Artículo 64

1. Los actos del Rey serán refrendados por el Presidente del Gobierno y, en su caso, por los Ministros competentes. La propuesta y el nombramiento del Presidente del Gobierno, y la disolución prevista en el artículo 99, serán refrendados por el Presidente del Congreso.

2. De los actos del Rey serán responsables las personas que los refrenden.

Artículo 65

1. El Rey recibe de los Presupuestos del Estado una cantidad global para el sostenimiento de su Familia y Casa, y distribuye libremente la misma.

2. El Rey nombra y releva libremente a los miembros civiles y militares de su Casa.

TITULO III De las Cortes Generales

CAPÍTULO PRIMERO

De las Cámaras

Artículo 66

1. Las Cortes Generales representan al pueblo español y están formadas por el Congreso de los Diputados y el Senado.

2. Las Cortes Generales ejercen la potestad legislativa del Estado, aprueban sus Presupuestos, controlan la acción del Gobierno y tienen las demás competencias que les atribuya la Constitución.

3. Las Cortes Generales son inviolables.

Artículo 67

1. Nadie podrá ser miembro de las dos Cámaras simultáneamente, ni acumular el acta de una Asamblea de Comunidad Autónoma con la de Diputado al Congreso.

f) Validează decretul aprobat în Consiliul de Miniștri, atribuie servicii civile și militare și acordă onoruri și distincții în conformitate cu legile.

g) I se aduc la cunoștință afacerile de Stat și prezidează, în acest scop, sesiunile Consiliului de Miniștri în momentul pe care îl consideră oportun, la cererea președintelui Guvernului.

h) Regele este comandantul suprem al Forțelor Armate.

i) Exerciță dreptul de grație potrivit legilor care nu include autorizarea amnistiiilor generale.

j) Înaltul patronaj al Academiei Regale.

Articolul 63

1. Regele acreditează ambasadorii și restul reprezentanților diplomați. Reprezentanții străini în Spania sunt acreditați în fața sa.

2. Regele manifestă consimțământul Statului în momentul acceptării unor obligații internaționale prin intermediul tratatelor, în conformitate cu prevederile Constituției și ale legilor.

3. Regele are puterea de a declara război și a restabili pacea, cu autorizația prealabilă a Parlamentului.

Articolul 64

1. Actele Regelui vor fi confirmate de președintele Guvernului și, după caz, de miniștrii competenți. Propunerea și numirea președintelui Guvernului precum și încetarea activității acestuia prevăzute de articolul 99 vor fi confirmate de președintele Camerei Deputaților

2. De actele Regelui vor fi responsabile persoanele care au datoria de a le confirma.

Articolul 65

1. Regele primește o cantitate globală din bugetul Statului pentru cheltuielile familiei și casei regale și dispune în mod liber de această cantitate.

2. Regele numește și revocă în mod liber membrii civili și militari ai casei regale.

TITLUL III Parlamentul CAPITOLUL UNU Camerele Parlamentului

Articolul 66

1. Parlamentul reprezintă poporul spaniol și este format din Camera Deputaților și Senat.

2. Parlamentul exerciță puterea legislativă a Statului, aprobă bugetele acestuia, controlează acțiunea Guvernului și dispune de alte atribuții stabilite prin Constituție.

3. Camerele Parlamentului sunt inviolabile.

Articolul 67

1. Nici o persoană nu poate fi membru al celor două Camere în mod simultan, nici nu poate cumula o funcție în cadrul Adunării unei regiuni autonome cu cea de deputat.

2. Los miembros de las Cortes Generales no estarán ligados por mandato imperativo.
3. Las reuniones de Parlamentarios que se celebren sin convocatoria reglamentaria no vincularán a las Cámaras, y no podrán ejercer sus funciones ni ostentar sus privilegios.

Artículo 68

1. El Congreso se compone de un mínimo de 300 y un máximo de 400 Diputados, elegidos por sufragio universal, libre, igual, directo y secreto, en los términos que establezca la ley.

2. La circunscripción electoral es la provincia. Las poblaciones de Ceuta y Melilla estarán representadas cada una de ellas por un Diputado. La ley distribuirá el número total de Diputados, asignando una representación mínima inicial a cada circunscripción y distribuyendo los demás en proporción a la población.

3. La elección se verificará en cada circunscripción atendiendo a criterios de representación proporcional.

4. El Congreso es elegido por cuatro años. El mandato de los Diputados termina cuatro años después de su elección o el día de la disolución de la Cámara.

5. Son electores y elegibles todos los españoles que estén en pleno uso de sus derechos políticos.

La ley reconocerá y el Estado facilitará el ejercicio del derecho de sufragio a los españoles que se encuentren fuera del territorio de España.

6. Las elecciones tendrán lugar entre los treinta días y sesenta días desde la terminación del mandato. El Congreso electo deberá ser convocado dentro de los veinticinco días siguientes a la celebración de las elecciones.

Artículo 69

1. El Senado es la Cámara de representación territorial.

2. En cada provincia se elegirán cuatro Senadores por sufragio universal, libre, igual, directo y secreto por los votantes de cada una de ellas, en los términos que señale una ley orgánica.

3. En las provincias insulares, cada isla o agrupación de ellas, con Cabildo o Consejo Insular, constituirá una circunscripción a efectos de elección de Senadores, correspondiendo tres a cada una de las islas mayores –Gran Canaria, Mallorca y Tenerife– y uno a cada una de las siguientes islas o agrupaciones: Ibiza-Formentera, Menorca, Fuerteventura, Gomera, Hierro, Lanzarote y La Palma.

4. Las poblaciones de Ceuta y Melilla elegirán cada una de ellas dos Senadores.

5. Las Comunidades Autónomas designarán además un Senador y otro más por cada millón de habitantes de su respectivo territorio. La designación corresponderá a la Asamblea legislativa o, en su defecto, al órgano colegiado superior de la Comunidad Autónoma, de acuerdo con lo que establezcan los Estatutos, que asegurarán, en todo caso, la adecuada representación proporcional.

6. El Senado es elegido por cuatro años. El mandato de los Senadores termina cuatro años después de su elección o el día de la disolución de la Cámara.

Artículo 70

1. La ley electoral determinará las causas de inelegibilidad e incompatibilidad de los Diputados y Senadores, que comprenderán, en todo caso:

2. Membrii Parlamentului nu sunt obligați prin mandat imperativ.

3. Ședințele parlamentare care au loc fără convocarea de rigoare nu vor implica cele două Camere iar aceștia nu-și vor putea exercita funcțiile și nici nu se vor putea folosi de privilegii.

Articolul 68

1. Camera Deputaților se compune dintr-un minim de 300 și un maxim de 400 de deputați aleși prin vot universal, liber, egal, direct și secret în condițiile stabilite de lege.

2. Unitatea circumscripției electorale este provincia. Localitățile Ceuta și Melilla sunt reprezentate, fiecare dintre ele, de către un deputat. Legea distribuie numărul total de deputați atribuind o reprezentare inițială minimă fiecărei circumscripții și distribuind restul proporțional în funcție de populație.

3. Alegerea se verifică în fiecare circumscripție pe baza unor criterii de reprezentare proporțională.

4. Camera Deputaților este aleasă pe o durată de patru ani. Mandatul deputaților ia sfârșit după patru ani de la alegerea lor sau în ziua în care este dizolvată Camera.

5. Toți cetățenii spanioli care se bucură de uzul deplin al drepturilor lor politice pot vota și pot fi aleși.

Legea recunoaște și Statul facilitează exercitarea dreptului de vot al cetățenilor spanioli aflați pe teritoriul Spaniei sau în afara lui.

6. Alegerile vor avea loc între treizeci și șaiszeci de zile de la terminarea mandatului. Deputații aleși vor fi convocați în cel mult douăzeci și cinci de zile după alegeri.

Articolul 69

1. Senatul este Camera cu reprezentare teritorială.

2. În fiecare provincie vor fi aleși patru senatori prin vot universal, liber, egal, direct și secret de către alegătorii fiecăreia din ele în condițiile stabilite de o lege organică.

3. În provinciile insulare, fiecare insulă sau grupare a lor cu prefectură sau consiliu insular constituie o circumscripție în ceea ce privește alegerea senatorilor. Corespund trei senatori fiecărei insule mari – Gran Canaria, Mallorca și Tenerife - și unul fiecărei din următoarele insule sau grupări: Ibiza - Formentera, Menorca, Fuerteventura, Gomera, Hierro, Lanzarote și La Palma.

4. Localitățile Ceuta și Melilla vor alege, fiecare dintre ele, câte doi senatori.

5. Regiunile autonome vor mai desemna și câte un senator pentru fiecare milion de locuitori ai teritoriului respectiv. Desemnarea este de competența Adunării Legislative sau, în lipsa acesteia, organului superior autorizat al regiunii autonome, potrivit prevederilor statuturilor care asigură, în orice caz, o reprezentare proporțională corectă.

6. Senatul este ales pe durată de patru ani. Mandatul senatorilor ia sfârșit după patru ani de la alegerea lor sau în ziua dizolvării Camerii.

Articolul 70

1. Legea electorală stabilește motivele de incompatibilitate sau pentru care o persoană nu poate fi aleasă deputat sau senator printre care se numără:

- a) A los componentes del Tribunal Constitucional.
 - b) A los altos cargos de la Administración del Estado que determine la ley, con la excepción de los miembros del Gobierno.
 - c) Al Defensor del Pueblo.
 - d) A los Magistrados, Jueces y Fiscales en activo.
 - e) A los militares profesionales y miembros de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad y Policía en activo.
 - f) A los miembros de las Juntas Electorales.
2. La validez de las actas y credenciales de los miembros de ambas Cámaras estará sometida al control judicial, en los términos que establezca la ley electoral.

Artículo 71

1. Los Diputados y Senadores gozarán de inviolabilidad por la opiniones manifestadas en el ejercicio de sus funciones.
2. Durante el período de su mandato los Diputados y Senadores gozarán asimismo de inmunidad y sólo podrán ser detenidos en caso de flagrante delito. No podrán ser inculcados ni procesados sin la previa autorización de la Cámara respectiva.
3. En las causas contra Diputados y Senadores será competente la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo.
4. Los Diputados y Senadores percibirán una asignación que será fijada por las respectivas Cámaras.

Artículo 72

1. Las Cámaras establecen sus propios Reglamentos, aprueban autónomamente sus presupuestos y, de común acuerdo, regulan el Estatuto del Personal de las Cortes Generales. Los Reglamentos y su reforma serán sometidos a una votación final sobre su totalidad, que requerirá la mayoría absoluta.
2. Las Cámaras eligen sus respectivos Presidentes y los demás miembros de sus Mesas. Las sesiones conjuntas serán presididas por el Presidente del Congreso y se registrarán por un Reglamento de las Cortes Generales aprobado por mayoría absoluta de cada Cámara.
3. Los Presidentes de las Cámaras ejercen en nombre de las mismas todos los poderes administrativos y facultades de policía en el interior de sus respectivas sedes.

Artículo 73

1. Las Cámaras se reunirán anualmente en dos períodos ordinarios de sesiones: el primero, de septiembre a diciembre, y el segundo de febrero a junio.
2. Las Cámaras podrán reunirse en sesiones extraordinarias a petición del Gobierno, de la Diputación Permanente o de la mayoría absoluta de los miembros de cualquiera de las Cámaras. Las sesiones extraordinarias deberán convocarse sobre un orden del día determinado y serán clausuradas una vez que éste haya sido agotado.

Artículo 74

1. Las Cámaras se reunirán en sesión conjunta para ejercer las competencias no legislativas que el Título II atribuye expresamente a las Cortes Generales.

- a) Membrii Curții Constituționale.
 - b) Înalții demnitari ai Administrației de Stat desemnați de lege, cu excepția membrilor Guvernului.
 - c) Avocatul Poporului.
 - d) Magistrații, judecătorii și procurorii activi.
 - e) Militarii de carieră și membrii activi ai forțelor și corpurilor de siguranță și ai poliției.
 - f) Membrii colegiilor electorale.
2. Valabilitatea documentelor și acreditărilor membrilor ambelor Camere va fi supusă controlului judiciar în conformitate cu prevederile legii electorale.

Articolul 71

1. Deputații și senatorii se bucură de inviolabilitate în ceea ce privește opiniile exprimate în exercițiul funcțiilor lor.
2. Pe durata mandatului deputații și senatorii se vor bucura de asemenea de imunitate și nu vor putea fi reținuți decât în cazul delictului flagrant. Nu vor putea fi acuzați nici anchetați fără acordul prealabil al respectivei Camere.
3. Procesele împotriva deputaților și senatorilor sunt de competența Judecătoriei Penale din cadrul Curții Supreme.
4. Deputații și senatorii primesc o remunerație stabilită de Camerele respective.

Articolul 72

1. Camerele stabilesc propriile lor regulamente, aprobă în mod autonom propriile bugete și, de comun acord, reglementează statutul personalului Parlamentului. Regulamentele și revizuirile lor vor fi supuse unei votări finale privind forma completă. Aprobarea lor necesită majoritatea absolută.
2. Cele două Camere își aleg proprii președinți și restul membrilor comitetelor. Sesiunile comune vor fi prezidate de președintele Camerei Deputaților și vor respecta regulamentul Parlamentului aprobat prin majoritate absolută de fiecare Cameră.
3. Președinții Camerelor exercită în numele acestora toate puterile administrative și prerogativele polițienești în interiorul sediilor respective.

Articolul 73

1. Camerele se vor reuni în timpul anului pe durata a două perioade de sesiuni: prima din septembrie până în decembrie, și a doua din februarie până în iunie.
2. Camerele se pot reuni în sesiuni extraordinare la cererea Guvernului, a Deputăției permanente sau a unei majorități absolute de membri a oricăreia dintre Camere. Sesiunile extraordinare vor fi convocate cu o ordine de zi anume stabilită și vor lua sfârșit imediat după epuizarea temelor de pe ordinea de zi.

Articolul 74

1. Camerele se vor reuni în sesiune comună pentru a exercita atribuțiile non-legislative pe care Titlul II le atribuie în mod expres Parlamentului.

2. Las decisiones de las Cortes Generales previstas en los artículos 94.1, 145.2 y 158.2, se adoptarán por mayoría de cada una de las Cámaras. En el primer caso, el procedimiento se iniciará por el Congreso, y en los otros dos, por el Senado. En ambos casos, si no hubiera acuerdo entre Senado y Congreso, se intentará obtener por una Comisión Mixta compuesta de igual número de Diputados y Senadores. La Comisión presentará un texto que será votado por ambas Cámaras. Si no se aprueba en la forma establecida, decidirá el Congreso por mayoría absoluta.

Artículo 75

1. Las Cámaras funcionarán en Pleno y por Comisiones.
2. Las Cámaras podrán delegar en las Comisiones Legislativas Permanentes la aprobación de proyectos o proposiciones de ley. El Pleno podrá, no obstante, recabar en cualquier momento el debate y votación de cualquier proyecto o proposición de ley que haya sido objeto de esta delegación.
3. Quedan exceptuados de lo dispuesto en el apartado anterior la reforma constitucional, las cuestiones internacionales, las leyes orgánicas y de bases y los Presupuestos Generales del Estado.

Artículo 76

1. El Congreso y el Senado, y, en su caso, ambas Cámaras conjuntamente, podrán nombrar Comisiones de investigación sobre cualquier asunto de interés público. Sus conclusiones no serán vinculantes para los Tribunales, ni afectarán a las resoluciones judiciales, sin perjuicio de que el resultado de la investigación sea comunicado al Ministerio Fiscal para el ejercicio, cuando proceda, de las acciones oportunas.
2. Será obligatorio comparecer a requerimiento de las Cámaras. La ley regulará las sanciones que puedan imponerse por incumplimiento de esta obligación.

Artículo 77

1. Las Cámaras pueden recibir peticiones individuales y colectivas, siempre por escrito, quedando prohibida la presentación directa por manifestaciones ciudadanas.
2. Las Cámaras pueden remitir al Gobierno las peticiones que reciban. El Gobierno está obligado a explicarse sobre su contenido, siempre que las Cámaras lo exijan.

Artículo 78

1. En cada Cámara habrá una Diputación Permanente compuesta por un mínimo de veintiún miembros, que representarán a los grupos parlamentarios, en proporción a su importancia numérica.
2. Las Diputaciones Permanentes estarán presididas por el Presidente de la Cámara respectiva y tendrán como funciones la prevista en el artículo 73, la de asumir las facultades que correspondan a las Cámaras, de acuerdo con los artículos 86 y 116, en caso de que éstas hubieren sido disueltas o hubiere expirado su mandato y la de velar por los poderes de las Cámaras cuando éstas no estén reunidas.
3. Expirado el mandato o en caso de disolución, las Diputaciones Permanentes seguirán ejerciendo sus funciones hasta la constitución de las nuevas Cortes Generales.
4. Reunida la Cámara correspondiente, la Diputación Permanente dará cuenta de los asuntos tratados y de sus decisiones.

2. Deciziile Parlamentului prevăzute în articolele 94.1, 145.2 și 158.2 se adoptă prin majoritate de fiecare din cele două Camere. În primul caz, procedura se inițiază în Camera Deputaților și, în celălalte două cazuri, în Senat. În ambele situații, dacă nu se ajunge la un acord între Camera Deputaților și Senat se va forma o comisie mixtă compusă dintr-un număr egal de deputați și senatori. Comisia va prezenta un text spre a fi votat de ambele Camere. În cazul în care nu va fi aprobat în forma stabilită, Camera Deputaților va lua o hotărâre prin majoritate absolută.

Articolul 75

1. Camerele Parlamentului își desfășoară activitatea în plen și în comisii.
2. Camerele pot delega comisiilor legislative permanente aprobarea de proiect și propuneri de lege. Plenul va putea însă să solicite dezbateră și votarea oricărui proiect sau propunere de lege care fusese în prealabil delegat.
3. Excepțiile la prevederile alineatului anterior sunt: revizuirea Constituției, afacerile internaționale, legile organice și de bază precum și bugetele generale ale Statului.

Articolul 76

1. Camera Deputaților și Senatul sau, după caz, ambele Camere împreună, pot numi comisii de investigație asupra oricărei probleme de interes public. Concluziile lor nu vor fi impuse Tribunalului și nici nu vor afecta hotărârile judecătorești, deși rezultatul va fi comunicat Procuraturii pentru a întreprinde, la momentul oportun, acțiunile de rigoare.
2. Prezentarea la cererea Camerelor este obligatorie. Legea stabilește sancțiunile care vor putea fi aplicate în cazul încălcării acestei obligații.

Articolul 77

1. Camerele Parlamentului pot primi petiții individuale și colective, întotdeauna în scris, fiind interzisă prezentarea în persoană prin intermediul manifestațiilor cetățenești.
2. Camerele pot remite Guvernului petițiile primite. Guvernul este obligat să dea explicații asupra conținutului la cererea Parlamentului.

Articolul 78

1. În cadrul fiecărei Camere există o Deputație permanentă compusă dintr-un minim de douăzeci și unu de membri care reprezintă grupurile parlamentare în mod proporțional cu importanța lor numerică.
2. Deputațiile permanente vor fi prezidate de către președintele respectivei Camere și vor avea atribuțiile prevăzute în articolul 73, și anume aceea de a-și asuma atribuțiile corespunzătoare Camerelor în conformitate cu articolele 86 și 116 în cazul în care acestea ar fi dizolvate sau în cazul expirării mandatului lor, precum și aceea de a veghea asupra prerogativelor Camerelor atunci când acestea nu sunt reunite.
3. În cazul expirării mandatului sau a dizolvării Camerelor, Deputația permanentă își va exercita în continuare funcțiunile până la constituirea unui nou Parlament.
4. În cadrul reuniunilor Camerei corespunzătoare, Deputația permanentă va da raportul asupra problemelor dezbătute și asupra deciziilor sale.

Artículo 79

1. Para adoptar acuerdos, las Cámaras deben estar reunidas reglamentariamente y con asistencia de la mayoría de sus miembros.
2. Dichos acuerdos, para ser válidos, deberán ser aprobados por la mayoría de los miembros presentes, sin perjuicio de las mayorías especiales que establezcan la Constitución o las leyes orgánicas y las que para elección de personas establezcan los Reglamentos de las Cámaras.
3. El voto de Senadores y Diputados es personal e indelegable.

Artículo 80

Las sesiones plenarias de las Cámaras serán públicas, salvo acuerdo en contrario de cada Cámara, adoptado por mayoría absoluta o con arreglo al Reglamento.

CAPÍTULO SEGUNDO
De la Elaboración de las Leyes

Artículo 81

1. Son leyes orgánicas las relativas al desarrollo de los derechos fundamentales y de las libertades públicas, las que aprueben los Estatutos de Autonomía y el régimen electoral general y las demás previstas en la Constitución.
2. La aprobación, modificación o derogación de las leyes orgánicas exigirá mayoría absoluta del Congreso, en una votación final sobre el conjunto del proyecto.

Artículo 82

1. Las Cortes Generales podrán delegar en el Gobierno la potestad de dictar normas con rango de ley sobre materias determinadas no incluidas en el artículo anterior.
2. La delegación legislativa deberá otorgarse mediante una ley de bases cuando su objeto sea la formación de textos articulados o por una ley ordinaria cuando se trate de refundir varios textos legales en uno solo.
3. La delegación legislativa habrá de otorgarse al Gobierno de forma expresa para materia concreta y con fijación del plazo para su ejercicio. La delegación se agota por el uso que de ella haga el Gobierno mediante la publicación de la norma correspondiente. No podrá entenderse concedida de modo implícito o por tiempo indeterminado. Tampoco podrá permitir la subdelegación a autoridades distintas del propio Gobierno.
4. Las leyes de bases delimitarán con precisión el objeto y alcance de la delegación legislativa y los principios y criterios que han de seguirse en su ejercicio.
5. La autorización para refundir textos legales determinará el ámbito normativo a que se refiere el contenido de la delegación, especificando si se circunscribe a la mera formulación de un texto único o si se incluye la de regularizar, aclarar y armonizar los textos legales que han de ser refundidos.
6. Sin perjuicio de la competencia propia de los Tribunales, las leyes de delegación podrán establecer en cada caso fórmulas adicionales de control.

Artículo 83

Las leyes de bases no podrán en ningún caso:

Articolul 79

1. Pentru a adopta acorduri, Camerele trebuie să se reunească în mod regulat și în prezența majorității membrilor lor.
2. Pentru a fi valabile, aceste acorduri vor trebui să fie aprobate de majoritatea membrilor prezenți, respectând însă majoritățile speciale stabilite de Constituție sau de legile organice și majoritățile privitoare la alegerea persoanelor stabilite de regulamentul Camerelor.
3. Votul senatorilor și al deputaților este personal și netransferibil.

Articolul 80

Sesiunile plenare ale Camerelor sunt publice, cu excepția cazului în care Camerele hotărăsc contrariul, prin majoritate absolută și respectând prevederile regulamentului.

CAPITOLUL DOI
Elaborarea legilor

Articolul 81

1. Legile organice sunt acelea care privesc promovarea drepturilor fundamentale și a libertăților publice, cele care aprobă statuturile de autonomie și regimul electoral, precum și restul celor prevăzute de Constituție.
2. Aprobarea, modificarea și abrogarea legilor organice necesită prezența majorității absolute a Camerei Deputaților pentru o votare finală a totalității proiectului.

Articolul 82

1. Parlamentul pot delega Guvernului puterea de a dicta norme cu caracter de lege privitoare la anumite teme neincluse în articolul anterior.
2. Delegarea legislativă va fi atribuită prin intermediul unei legi de bază atunci când obiectul acesteia este crearea de texte articulate sau printr-o lege ordinară când privește contopirea mai multor texte legale într-unul singur.
3. Delegarea legislativă va fi acordată Guvernului de formă expresă și pentru o anumită temă cu stabilirea termenului de exercitare a ei. Delegarea ia sfârșit după utilizarea ei de către Guvern prin publicarea unei norme corespunzătoare. Nu poate fi acordată în mod implicit sau pe timp indefinit. De asemenea, nu este permisă subdelegarea în favoarea unor autorități care nu reprezintă Guvernul.
4. Legile de bază delimitează cu exactitate obiectul și limitele delegării legislative precum și principiile și criteriile care trebuie respectate pentru exercitarea acesteia.
5. Autorizația de a contopi mai multe texte legale reglementează contextul normativ la care face referire conținutul delegării, stabilind dacă se limitează la o simplă formulare a unui text unic sau dacă se vor regulariza, clarifica și armoniza textele legale care trebuie contopite.
6. Respectând atribuțiile proprii ale Tribunalelor, legile de delegare vor putea stabili, în funcție de fiecare caz, formule suplimentare de control.

Articolul 83

Legile de bază nu au, în nici un caz puterea de a:

- a) Autorizar la modificación de la propia ley de bases.
- b) Facultar para dictar normas con carácter retroactivo.

Artículo 84

Cuando una proposición de ley o una enmienda fuere contraria a una delegación legislativa en vigor, el Gobierno está facultado para oponerse a su tramitación. En tal supuesto, podrá presentarse una proposición de ley para la derogación total o parcial de la ley de delegación.

Artículo 85

Las disposiciones del Gobierno que contengan legislación delegada recibirán el título de Decretos Legislativos.

Artículo 86

1. En caso de extraordinaria y urgente necesidad, el Gobierno podrá dictar disposiciones legislativas provisionales que tomarán la forma de Decretos-leyes y que no podrán afectar al ordenamiento de las instituciones básicas del Estado, a los derechos, deberes y libertades de los ciudadanos regulados en el Título I, al régimen de las Comunidades Autónomas ni al Derecho electoral general.

2. Los Decretos-leyes deberán ser inmediatamente sometidos a debate y votación de totalidad al Congreso de los Diputados, convocado al efecto si no estuviere reunido, en el plazo de los treinta días siguientes a su promulgación. El Congreso habrá de pronunciarse expresamente dentro de dicho plazo sobre su convalidación o derogación, para lo cual el reglamento establecerá un procedimiento especial y sumario.

3. Durante el plazo establecido en el apartado anterior, las Cortes podrán tramitarlos como proyectos de ley por el procedimiento de urgencia.

Artículo 87

1. La iniciativa legislativa corresponde al Gobierno, al Congreso y al Senado, de acuerdo con la Constitución y los Reglamentos de las Cámaras.

2. Las Asambleas de las Comunidades Autónomas podrán solicitar del Gobierno la adopción de un proyecto de ley o remitir a la Mesa del Congreso una proposición de ley, delegando ante dicha Cámara un máximo de tres miembros de la Asamblea encargados de su defensa.

3. Una ley orgánica regulará las formas de ejercicio y requisitos de la iniciativa popular para la presentación de proposiciones de ley. En todo caso se exigirán no menos de 500.000 firmas acreditadas. No procederá dicha iniciativa en materias propias de ley orgánica, tributarias o de carácter internacional, ni en lo relativo a la prerrogativa de gracia.

Artículo 88

Los proyectos de ley serán aprobados en Consejo de Ministros, que los someterá al Congreso, acompañados de una exposición de motivos y de los antecedentes necesarios para pronunciarse sobre ellos.

Artículo 89

1. La tramitación de las proposiciones de ley se regulará por los Reglamentos de las Cámaras, sin que la prioridad debida a los proyectos de ley impida el ejercicio de la iniciativa legislativa en los términos regulados por el artículo 87.

- a) Autoriza modificarea propriei legi de bază.
- b) Autoriza dictarea normelor cu caracter retroactiv.

Articolul 84

Atunci când o propunere de lege sau un amendament este contrar unei delegări legislative în vigoare, Guvernul este abilitat să se opună dezbaterii lui. Într-o astfel de situație se va putea prezenta o propunere de lege pentru abrogarea totală sau parțială a legii de delegare.

Articolul 85

Dispozițiile Guvernului care conțin legislație delegată primesc titlul de Decrete legislative.

Articolul 86

1. În caz de necesitate urgentă și extraordinară, Guvernul poate dicta dispoziții legislative provizorii care vor îmbrăca forma Decretelor-Lege și care nu vor putea afecta sistemul de funcționare al instituțiilor de Stat de bază, nici drepturile și libertățile cetățenilor stabilite în Titlul I, nici regimul regiunilor autonome și nici Dreptul electoral în general.

2. Decretele-Lege vor fi, în mod imediat, supuse dezbaterii și votului din partea întregii Camere a Deputaților convocate în acest scop - în cazul în care nu are loc o ședință ordinară - în termen de treizeci de zile de la data promulgării. Deputații se vor pronunța în mod expres în termenul menționat asupra convalidării sau abrogării textului legal. În acest scop regulamentul stabilește o procedură specială și sumară.

3. În termenul stabilit în alineatul anterior, Parlamentul va putea dezbate aceste texte ca proiecte de lege aplicând procedura de urgență.

Articolul 87

1. Inițiativa legislativă este de competența Guvernului, a Camerei Deputaților și a Senatului, potrivit Constituției și regulamentelor Camerelor Parlamentului.

2. Adunările regiunilor autonome pot solicita Guvernului adoptarea unui proiect de lege sau pot remite comitetului Camerei Deputaților o propunere de lege delegând în fața Camerei maximum trei membri ai Adunării însărcinați cu expunerea acesteia.

3. O lege organică va stabili modalitățile de exercitare și condițiile necesare inițiativei populare pentru prezentarea propunerilor de lege. În orice caz, vor fi necesare cel puțin 500.000 de semnături verificate. Această inițiativă nu se poate aplica temelor proprii legii organice, referitoare la impozite sau cu caracter internațional, și nici privitoare la prerogativa de grație.

Articolul 88

Proiectele de lege vor fi aprobate în cadrul Consiliului de Miniștri care, la rândul său le va supune atenției Camerei Deputaților, însoțite de o expunere a motivelor și precedentelor necesare pentru a se pronunța asupra lor.

Articolul 89

1. Dezbaterile propunerilor de lege se va stabili prin Regulamentul Camerelor în așa fel încât prioritatea datorată proiectelor de lege să nu împiedice buna desfășurare a inițiativei legislative în condițiile stabilite de articolul 87.

2. Las proposiciones de ley que, de acuerdo con el artículo 87, tome en consideración el Senado, se remitirán al Congreso para su trámite en éste como tal proposición.

Artículo 90

1. Aprobado un proyecto de ley ordinaria u orgánica por el Congreso de los Diputados, su Presidente dará inmediata cuenta del mismo al Presidente del Senado, el cual lo someterá a la deliberación de éste.

2. El Senado en el plazo de dos meses, a partir del día de la recepción del texto, puede, mediante mensaje motivado, oponer su veto o introducir enmiendas al mismo. El veto deberá ser aprobado por mayoría absoluta. El proyecto no podrá ser sometido al Rey para sanción sin que el Congreso ratifique por mayoría absoluta, en caso de veto, el texto inicial, o por mayoría simple, una vez transcurridos dos meses desde la interposición del mismo, o se pronuncie sobre las enmiendas, aceptándolas o no por mayoría simple.

3. El plazo de dos meses de que el Senado dispone para vetar o enmendar el proyecto se reducirá al de veinte días naturales en los proyectos declarados urgentes por el Gobierno o por el Congreso de los Diputados.

Artículo 91

El Rey sancionará en el plazo de quince días las leyes aprobadas por las Cortes Generales, y las promulgará y ordenará su inmediata publicación.

Artículo 92

1. Las decisiones políticas de especial trascendencia podrán ser sometidas a referéndum consultivo de todos los ciudadanos.

2. El referéndum será convocado por el Rey, mediante propuesta del Presidente del Gobierno, previamente autorizada por el Congreso de los Diputados.

3. Una ley orgánica regulará las condiciones y el procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en esta Constitución.

CAPÍTULO TERCERO De los Tratados Internacionales

Artículo 93

Mediante la ley orgánica se podrá autorizar la celebración de tratados por los que se atribuya a una organización o institución internacional el ejercicio de competencias derivadas de la Constitución. Corresponde a las Cortes Generales o al Gobierno, según los casos, la garantía del cumplimiento de estos tratados y de las resoluciones emanadas de los organismos internacionales o supranacionales titulares de la cesión.

Artículo 94

1. La prestación del consentimiento del Estado para obligarse por medio de tratados o convenios requerirá la previa autorización de las Cortes Generales, en los siguientes casos:

- a) Tratados de carácter político.
- b) Tratados o convenios de carácter militar.
- c) Tratados o convenios que afecten a la integridad territorial del Estado o a los derechos y deberes fundamentales establecidos en el Título I.

2. Propunerile de lege care, potrivit articolului 87, sunt luate în considerare de către Senat vor fi transmise Camerei Deputaților pentru a fi dezbătute.

Articolul 90

1. După aprobarea unui proiect de lege ordinară sau organică de către Camera Deputaților, președintele acesteia va aduce acest lucru la cunoștința președintelui Senatului în cel mai scurt termen pentru ca acesta, la rândul său, să-l supună deliberării Senatului.

2. Senatul are posibilitatea ca, în termen de două luni din momentul primirii textului și pe baza unei expuneri de motive, să-și exercite dreptul de veto sau să aducă amendamente acestuia. Veto-ul trebuie obținut pe baza unei majorități absolute. Proiectul nu va putea fi supus atenției Regelui pentru validare fără ca deputații să nu fi ratificat textul inițial prin majoritate absolută – în caz de veto – sau prin majoritate simplă la scurgerea a două luni de la introducerea acestuia sau să se fi pronunțat asupra amendamentelor acceptându-le sau nu prin majoritate simplă.

3. Termenul de două luni de care dispune Senatul pentru a a respinge sau modifica proiectul se va vedea redus la douăzeci de zile calendaristice în cazul proiectelor declarate urgente de către Guvern sau de către Camera Deputaților.

Articolul 91

Regele va valida în termen de cincisprezece zile legile aprobate de Parlament, le va promulga și va ordona publicarea lor imediată.

Articolul 92

1. Decizii politice de importanță specială vor putea face obiectul unui referendun prin care se vor consulta toți cetățenii.

2. Referendumul va fi convocat de Rege prin intermediul unei propuneri a președintelui Guvernului, autorizată în prealabil de Camera Deputaților.

3. O lege organică stabilește condițiile și procedura pentru diversele feluri de referendun prevăzute de această Constituție.

CAPITOLUL TREI Tratatele internaționale

Articolul 93

Prin intermediul unei legi organice se poate autoriza încheierea unor tratate prin care se atribuie unei organizații sau instituții internaționale exercitarea unor atribuții emane din Constituție. Este de competența Parlamentului sau, după caz, a Guvernului să garanteze punerea în practică a acestor tratate și a rezoluțiile adoptate de organisme internaționale sau supranaționale titulare care exercită aceste atribuții.

Articolul 94

1. Pentru acordarea consimțământului Statului de a-și asuma obligații prin intermediul tratatelor sau al convențiilor va fi necesară o autorizație prealabilă din partea Parlamentului în următoarele cazuri:

- a) Tratate cu caracter politic.
- b) Tratate sau convenții cu caracter militar.
- c) Tratatele sau convențiile care afectează integritatea teritorială a Statului sau drepturile și îndatoririle fundamentale stabilite în Titlul I.

d) Tratados o convenios que impliquen obligaciones financieras para la Hacienda Pública.

e) Tratados o convenios que supongan modificación o derogación de alguna ley o exijan medidas legislativas para su ejecución.

2. El Congreso y el Senado serán inmediatamente informados de la conclusión de los restantes tratados o convenios.

Artículo 95

1. La celebración de un tratado internacional que contenga estipulaciones contrarias a la Constitución exigirá la previa revisión constitucional.

2. El Gobierno o cualquiera de las Cámaras puede requerir al Tribunal Constitucional para que declare si existe o no esa contradicción.

Artículo 96

1. Los tratados internacionales válidamente celebrados, una vez publicados oficialmente en España, formarán parte del ordenamiento interno. Sus disposiciones sólo podrán ser derogadas, modificadas o suspendidas en la forma prevista en los propios tratados o de acuerdo con las normas generales del Derecho internacional.

2. Para la denuncia de los tratados y convenios internacionales se utilizará el mismo procedimiento previsto para su aprobación en el artículo 94.

TITULO IV

Del Gobierno y de la Administración

Artículo 97

El Gobierno dirige la política interior y exterior, la Administración civil y militar y la defensa del Estado. Ejerce la función ejecutiva y la potestad reglamentaria de acuerdo con la Constitución y las leyes.

Artículo 98

1. El Gobierno se compone del Presidente, de los Vicepresidentes, en su caso, de los Ministros y de los demás miembros que establezca la ley.

2. El Presidente dirige la acción del Gobierno y coordina las funciones de los demás miembros del mismo, sin perjuicio de la competencia y responsabilidad directa de éstos en su gestión.

3. Los miembros del Gobierno no podrán ejercer otras funciones representativas que las propias del mandato parlamentario, ni cualquier otra función pública que no derive de su cargo, ni actividad profesional o mercantil alguna.

4. La ley regulará el estatuto e incompatibilidades de los miembros del Gobierno.

Artículo 99

1. Después de cada renovación del Congreso de los Diputados, y en los demás supuestos constitucionales en que así proceda, el Rey, previa consulta con los representantes designados por los grupos políticos con representación parlamentaria, y a través del Presidente del Congreso, propondrá un candidato a la Presidencia del Gobierno.

2. El candidato propuesto conforme a lo previsto en el apartado anterior expondrá ante el Congreso de los Diputados el programa político del Gobierno que pretenda formar y solicitará la confianza de la Cámara.

d) Tratatele sau convențiile care implică obligații financiare pentru Finanțele Publice.

e) Tratatele sau convențiile care presupun modificarea sau abrogarea vreunei legi sau care să impună măsuri legislative pentru punerea lor în practică.

2. Se vor aduce în cel mai scurt termen la cunoștința Camerei Deputaților și Senatului concluziile restului tratatelor sau convențiilor.

Articolul 95

1. Încheierea unui tratat internațional care conține prevederi contrarii Constituției va face necesară o modificare prealabilă a textului constituțional.

2. Guvernul sau oricare din Camerele Parlamentului poate solicita Tribunalului Constituțional să se pronunțe asupra existenței acestei contradicții.

Articolul 96

1. Tratatele internaționale încheiate în mod legal vor face parte din legislația internă după publicarea lor oficială în Spania. Dispozițiile acestora vor putea fi abrogate, modificate sau anulate doar în condițiile prevăzute de respectivele tratate sau în conformitate cu normele generale ale Dreptului Internațional.

2. Pentru respingerea tratatelor și convențiilor internaționale se va folosi aceeași procedură prevăzută pentru aprobarea lor în articolul 94.

TITLUL IV

Guvernul și Administrația

Articolul 97

Guvernul conduce politica internă și externă, Administrația civilă și militară și apărarea Statului. Exerciță puterea executivă și atribuții reglementative în conformitate cu Constituția și cu legile.

Articolul 98

1. Guvernul se compune din președinte, vicepreședinte și, după caz, din miniștrii și din restul membrilor stabiliți de lege.

2. Președintele supraveghează acțiunea Guvernului și coordonează prerogativele celorlalți membri ai acestuia fără a fi afectată competența și responsabilitatea directă a acestora în exercitarea atribuțiilor lor.

3. Membrii Guvernului nu pot exercita alte funcții reprezentative decât cele proprii mandatului parlamentar, nici o altă funcție publică care nu este derivată din atribuțiile sale, nici o activitate profesională sau comercială.

4. Legea stabilește statutul și incompatibilitățile membrilor Guvernului.

Articolul 99

1. După fiecare schimbare a Camerei Deputaților și în restul situațiilor constituționale oportune, Regele va propune un candidat la președinția Guvernului prin intermediul președintelui Camerei Deputaților și după consultarea prealabilă a reprezentanților desemnați de grupurile politice cu reprezentare parlamentară.

2. Candidatul propus conform prevederilor alineatului anterior va expune în fața Camerei Deputaților programul politic al Guvernului pe care dorește să-l formeze și va solicita votul de încredere al Camerei Deputaților.

3. Si el Congreso de los Diputados, por el voto de la mayoría absoluta de sus miembros, otorgare su confianza a dicho candidato, el Rey le nombrará Presidente. De no alcanzarse dicha mayoría, se someterá la misma propuesta a nueva votación cuarenta y ocho horas después de la anterior, y la confianza se entenderá otorgada si obtuviere la mayoría simple.

4. Si efectuadas las citadas votaciones no se otorgase la confianza para la investidura, se tramitarán sucesivas propuestas en la forma prevista en los apartados anteriores.

5. Si transcurrido el plazo de dos meses, a partir de la primera votación de investidura, ningún candidato hubiere obtenido la confianza del Congreso, el Rey disolverá ambas Cámaras y convocará nuevas elecciones con el refrendo del Presidente del Congreso.

Artículo 100

Los demás miembros del Gobierno serán nombrados y separados por el Rey, a propuesta de su Presidente.

Artículo 101

1. El Gobierno cesa tras la celebración de elecciones generales, en los casos de pérdida de la confianza parlamentaria previstos en la Constitución, o por dimisión o fallecimiento de su Presidente.

2. El Gobierno cesante continuará en funciones hasta la toma de posesión del nuevo Gobierno.

Artículo 102

1. La responsabilidad criminal del Presidente y los demás miembros del Gobierno será exigible, en su caso, ante la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo.

2. Si la acusación fuere por traición o por cualquier delito contra la seguridad del Estado en el ejercicio de sus funciones, sólo podrá ser planteada por iniciativa de la cuarta parte de los miembros del Congreso, y con la aprobación de la mayoría absoluta del mismo.

3. La prerrogativa real de gracia no será aplicable a ninguno de los supuestos del presente artículo.

Artículo 103

1. La Administración Pública sirve con objetividad los intereses generales y actúa de acuerdo con los principios de eficacia, jerarquía, descentralización, desconcentración y coordinación, con sometimiento pleno a la ley y al Derecho.

2. Los órganos de la Administración del Estado son creados, regidos y coordinados de acuerdo con la ley.

3. La ley regulará el estatuto de los funcionarios públicos, el acceso a la función pública de acuerdo con los principios de mérito y capacidad, las peculiaridades del ejercicio de su derecho a sindicación, el sistema de incompatibilidades y las garantías para la imparcialidad en el ejercicio de sus funciones.

Artículo 104

1. Las Fuerzas y Cuerpos de seguridad, bajo la dependencia del Gobierno, tendrán como misión proteger el libre ejercicio de los derechos y libertades y garantizar la seguridad ciudadana.

3. În cazul în care Camera Deputaților, prin votul majorității absolute a membrilor săi, acordă votul de încredere candidatului, Regele îl va numi președinte. În cazul în care nu se întrunește majoritatea absolută, candidatul va prezenta aceeași propunere în vederea organizării unui nou scrutin la patruzeci și opt de ore de la cel anterior și i se va acorda votul de încredere în cazul obținerii unei majorități simple.

4. Dacă în urma menționatelor scrutinuri nu se acordă votul de încredere pentru investirea candidatului se vor dezbate propuneri ulterioare în condițiile prevăzute de alineatele anterioare.

5. În situația în care, în termen de două luni de la primul vot de investitură nici un candidat nu obține votul de încredere a Camerei Deputaților, Regele va dizolva ambele Camere și va convoca noi alegeri cu acordul președintelui Camerei Deputaților.

Articolul 100

Restul membrilor Guvernului vor fi numiți și scoși din funcție de către Rege la propunerea președintelui Guvernului.

Articolul 101

1. Guvernul este suspendat după alegerile generale în situația în care a pierdut votul de încredere al Parlamentului potrivit prevederilor Constituției sau în cazul demisiei sau decesului președintelui Guvernului.

2. Guvernul suspendat își va exercita în continuare funcțiunile până la instalarea noului Guvern.

Articolul 102

1. Responsabilitatea penală a președintelui și a celorlalți membri ai Guvernului va fi reclamată, după caz, în fața Judecătoriei Penale a Curții Supreme.

2. În cazul în care acuzația este de trădare sau orice altă infracțiune împotriva siguranței Statului în exercițiul funcțiunii, aceasta va putea fi ridicată numai la inițiativa unui sfert din membrii Camerei Deputaților și cu aprobarea majorității absolute a acestora.

3. Prerogativa regală de grațiere nu se aplică nici unuia din cazurile expuse în acest articol.

Articolul 103

1. Administrația Publică servește cu obiectivitate interesele generale și acționează în acord cu principiile de eficiență, ierarhie, descentralizare, desconcentrare și coordonare respectând pe deplin legea și Dreptul.

2. Organele Administrației de Stat sunt create, conduse și coordonate în conformitate cu legea.

3. Legea stabilește statutul funcționarilor publici, accesul la funcțiile publice potrivit principiilor de merit și competență, condițiile în care aceștia își pot exercita dreptul la sindicalizare, sistemul de incompatibilități și garanțiile imparțialității în exercițiul funcțiilor lor.

Articolul 104

1. Forțele și Corpurile de Siguranță, sub supravegherea Guvernului au ca misiune ocrotirea liberei exercitări a drepturilor și libertăților și garantizarea securității cetățenilor.

2. O lege organică va stabili funcțiunile, principiile de bază de acțiune și statuturile Forțelor și Corpurilor de Siguranță.

2. Una ley orgánica determinará las funciones, principios básicos de actuación y estatutos de las Fuerzas y Cuerpos de seguridad.

Artículo 105

La ley regulará:

a) La audiencia de los ciudadanos, directamente o a través de las organizaciones y asociaciones reconocidas por la ley, en el procedimiento de elaboración de las disposiciones administrativas que les afecten.

b) El acceso de los ciudadanos a los archivos y registros administrativos, salvo en lo que afecte a la seguridad y defensa del Estado, la averiguación de los delitos y la intimidad de las personas.

c) El procedimiento a través del cual deben producirse los actos administrativos, garantizando, cuando proceda, la audiencia del interesado.

Artículo 106

1. Los Tribunales controlan la potestad reglamentaria y la legalidad de la actuación administrativa, así como el sometimiento de ésta a los fines que la justifican.

2. Los particulares, en los términos establecidos por la ley, tendrán derecho a ser indemnizados por toda lesión que sufran en cualquiera de sus bienes y derechos, salvo en los casos de fuerza mayor, siempre que la lesión sea consecuencia del funcionamiento de los servicios públicos.

Artículo 107

El Consejo de Estado es el supremo órgano consultivo del Gobierno. Una ley orgánica regulará su composición y competencia.

TITULO V

De las Relaciones entre el Gobierno y las Cortes Generales

Artículo 108

El Gobierno responde solidariamente en su gestión política ante el Congreso de los Diputados.

Artículo 109

Las Cámaras y sus Comisiones podrán recabar, a través de los Presidentes de aquéllas, la información y ayuda que precisen del Gobierno y de sus Departamentos y de cualesquiera autoridades del Estado y de las Comunidades Autónomas.

Artículo 110

1. Las Cámaras y sus Comisiones pueden reclamar la presencia de los miembros del Gobierno.

2. Los miembros del Gobierno tienen acceso a las sesiones de las Cámaras y a sus Comisiones y la facultad de hacerse oír en ellas, y podrán solicitar que informen ante las mismas funcionarios de sus Departamentos.

Artículo 111

1. El Gobierno y cada uno de sus miembros están sometidos a las interpelaciones y preguntas que se le formulen en las Cámaras. Para esta clase de debate los Reglamentos establecerán un tiempo mínimo semanal.

Articolul 105

Legea stabilește:

a) Dreptul la audiență a cetățenilor, în mod direct sau prin intermediul organizațiilor și asociațiilor recunoscute de lege, în cadrul procedurii de elaborare a dispozițiilor administrative care îi afectează.

b) Accesul cetățenilor la arhivele și registrele municipale, cu excepția cazurilor în care aceasta ar putea afecta siguranța și apărarea Statului, dezvăluirea infracțiunilor și intimității persoanelor.

c) Procedura prin care trebuie să fie elaborate documentele administrative garantizând, atunci când este cazul, audierea interesatului.

Articolul 106

1. Tribunalele controlează puterea parlamentară și legitimitatea acțiunii administrative, precum și aservirea acesteia scopurilor justificatoare.

2. În condițiile stabilite de lege, persoanele fizice au dreptul de a fi despăgubiți pentru orice vătămare suferită privitoare la bunuri sau drepturi, mai puțin în cazuri de forță majoră, cu condiția ca vătămarea să fie o consecință a funcționării serviciilor publice.

Articolul 107

Consiliul de Stat este organul consultativ suprem al Guvernului. O lege organică va stabili componența și atribuțiile acestuia.

TITLUL V

Relațiile între Guvern și Parlament

Articolul 108

Guvernul răspunde în mod individual de gestiunea sa politică în fața Camerei Deputaților.

Articolul 109

Camerele Parlamentului și Comisiile acestora pot solicita, prin intermediul președinților lor informațiile și sprijinul necesar Guvernului și departamentelor acestuia și oricărei autorități statale sau a regiunilor autonome.

Articolul 110

1. Camerele Parlamentului și comisiile acestora pot solicita prezența membrilor Guvernului.

2. Membrii Guvernului au acces la sesiunile Camerelor și a comisiilor acestora, precum și prerogativa de a fi ascultat în cadrul acestor sesiuni. Pot, de asemenea, solicita să fie ascultați funcționari ai departamentelor sale în cadrul aceluiași sesiuni.

Articolul 111

1. Guvernul și fiecare din membrii săi sunt supuși interpelărilor și întrebărilor care le vor fi formulate de către deputați. Regulamentele stabilesc pentru acest tip de dezbateri o durată minimă săptămânală.

2. Toda interpelación podrá dar lugar a una moción en la que la Cámara manifieste su posición.

Artículo 112

El Presidente del Gobierno, previa deliberación del Consejo de Ministros, puede plantear ante el Congreso de los Diputados la cuestión de confianza sobre su programa o sobre una declaración de política general. La confianza se entenderá otorgada cuando vote a favor de la misma la mayoría simple de los Diputados.

Artículo 113

1. El Congreso de los Diputados puede exigir la responsabilidad política del Gobierno mediante la adopción por mayoría absoluta de la moción de censura.

2. La moción de censura deberá ser propuesta al menos por la décima parte de los Diputados, y habrá de incluir un candidato a la Presidencia del Gobierno.

3. La moción de censura no podrá ser votada hasta que transcurran cinco días desde su presentación. En los dos primeros días de dicho plazo podrán presentarse mociones alternativas.

4. Si la moción de censura no fuere aprobada por el Congreso, sus signatarios no podrán presentar otra durante el mismo período de sesiones.

Artículo 114

1. Si el Congreso niega su confianza al Gobierno, éste presentará su dimisión al Rey, procediéndose a continuación a la designación de Presidente del Gobierno, según lo dispuesto en el artículo 99.

2. Si el Congreso adopta una moción de censura, el Gobierno presentará su dimisión al Rey y el candidato incluido en aquélla se entenderá investido de la confianza de la Cámara a los efectos previstos en el artículo 99. El Rey le nombrará Presidente del Gobierno.

Artículo 115

1. El Presidente del Gobierno, previa deliberación del Consejo de Ministros, y bajo su exclusiva responsabilidad, podrá proponer la disolución del Congreso, del Senado o de las Cortes Generales, que será decretada por el Rey. El decreto de disolución fijará la fecha de las elecciones.

2. La propuesta de disolución no podrá presentarse cuando esté en trámite una moción de censura.

3. No procederá nueva disolución antes de que transcurra un año desde la anterior, salvo lo dispuesto en el artículo 99, apartado 5.

Artículo 116

1. Una ley orgánica regulará los estados de alarma, de excepción y de sitio, y las competencias y limitaciones correspondientes.

2. El estado de alarma será declarado por el Gobierno mediante decreto acordado en Consejo de Ministros por un plazo máximo de quince días, dando cuenta al Congreso de los Diputados, reunido inmediatamente al efecto y sin cuya autorización no podrá ser prorrogado dicho plazo. El decreto determinará el ámbito territorial a que se extienden los efectos de la declaración.

2. Orice interpelare va putea da naștere unei moțiuni prin care Camera Deputaților să-și exprime poziția.

Articolul 112

Președintele Guvernului, în urma deliberărilor Consiliului de Miniștrii poate ridica în fața Camerei Deputaților problema încrederii în programul său sau într-o declarație de politică generală. Încrederea va fi considerată acordată atunci majoritatea simplă a deputaților votează favorabil.

Articolul 113

1. Camera Deputaților poate reclama responsabilitatea politică a Guvernului prin intermediul adoptării unei moțiuni de cenzură prin majoritate absolută.

2. Moțiunea de cenzură va fi propusă de cel puțin o zecime din deputați și va trebui să conțină un candidat la președenția Guvernului.

3. Moțiunea de cenzură nu va putea fi votată decât după scurgerea a cinci zile de la prezentarea sa. În primele două zile ale acestui termen se vot putea prezenta moțiuni alternative.

4. În cazul neaprobării moțiunii de cenzură de către Camera Deputaților, semnatarii acesteia nu vor putea prezenta alta până la terminarea perioadei de sesiuni.

Articolul 114

1. În cazul în care Camera Deputaților nu mai acordă votul de încredere Guvernului, acesta își va prezenta demisia Regelui. În continuare se va proceda la desemnarea unui președinte al Guvernului, potrivit prevederilor articolului 99.

2. În situația în care Camera Deputaților adoptă o moțiune de cenzură, Guvernul își va prezenta demisia Regelui iar candidatul inclus în aceasta va fi considerat investit cu votul de încredere al Camerei Deputaților cu toate consecințele prevăzute de articolul 99. Regele îl va numi președinte al Guvernului.

Articolul 115

1. Președintele Guvernului în urma unei deliberări prealabile a Consiliului de Miniștrii și pe propria responsabilitate poate propune dizolvarea Camerei Deputaților, Senatului sau a Parlamentului. Această dizolvare va fi decretată de Rege iar decretul de dizolvare va stabili data alegerilor.

2. Propunerea de dizolvare nu poate fi prezentată pe durata deliberării unei moțiuni de cenzură.

3. Nu va putea avea loc o nouă dizolvare decât după scurgerea unui an de la cea anterioară, cu excepția prevederilor articolului 99, alineatul 5.

Articolul 116

1. O lege organică reglementează stările de alarmă, de necesitate și de asediu precum și competențele și restrângerile corespunzătoare.

2. Starea de alarmă va fi decretată de către Guvern în urma unui decret aprobat în cadrul Consiliului de Miniștrii pe o durată de maximum cincisprezece zile. Va fi informată în cel mai scurt termen Camera Deputaților, reunită special în acest scop; fără autorizația acesteia termenul de cincisprezece zile nu va putea fi prelungit. Decretul va stabili extinderea teritorială a efectelor declarației.

3. El estado de excepción será declarado por el Gobierno mediante decreto acordado en Consejo de Ministros, previa autorización del Congreso de los Diputados. La autorización y proclamación del estado de excepción deberá determinar expresamente los efectos del mismo, el ámbito territorial a que se extiende y su duración, que no podrá exceder de treinta días, prorrogables por otro plazo igual, con los mismos requisitos.

4. El estado de sitio será declarado por la mayoría absoluta del Congreso de los Diputados, a propuesta exclusiva del Gobierno. El Congreso determinará su ámbito territorial, duración y condiciones.

5. No podrá procederse a la disolución del Congreso mientras estén declarados algunos de los estados comprendidos en el presente artículo, quedando automáticamente convocadas las Cámaras si no estuvieren en período de sesiones. Su funcionamiento, así como el de los demás poderes constitucionales del Estado, no podrán interrumpirse durante la vigencia de estos estados.

Disuelto el Congreso o expirado su mandato, si se produjere alguna de las situaciones que dan lugar a cualquiera de dichos estados, las competencias del Congreso serán asumidas por su Diputación Permanente.

6. La declaración de los estados de alarma, de excepción y de sitio no modificarán el principio de responsabilidad del Gobierno y de sus agentes reconocidos en la Constitución y en las leyes.

TITULO VI Del Poder Judicial

Artículo 117

1. La justicia emana del pueblo y se administra en nombre del Rey por Jueces y Magistrados integrantes del poder judicial, independientes, inamovibles, responsables y sometidos únicamente al imperio de la ley.

2. Los Jueces y Magistrados no podrán ser separados, suspendidos, trasladados ni jubilados, sino por alguna de las causas y con las garantías previstas en la ley.

3. El ejercicio de la potestad jurisdiccional en todo tipo de procesos, juzgando y haciendo ejecutar lo juzgado, corresponde exclusivamente a los Juzgados y Tribunales determinados por las leyes, según las normas de competencia y procedimiento que las mismas establezcan.

4. Los Juzgados y Tribunales no ejercerán más funciones que las señaladas en el apartado anterior y las que expresamente les sean atribuidas por ley en garantía de cualquier derecho.

5. El principio de unidad jurisdiccional es la base de la organización y funcionamiento de los Tribunales. La ley regulará el ejercicio de la jurisdicción militar en el ámbito estrictamente castrense y en los supuestos de estado de sitio, de acuerdo con los principios de la Constitución.

6. Se prohíben los Tribunales de excepción.

Artículo 118

Es obligado cumplir las sentencias y demás resoluciones firmes de los Jueces y Tribunales, así como prestar la colaboración requerida por éstos en el curso del proceso y en la ejecución de lo resuelto.

3. Starea de necesitate va fi declarată de către Guvern în urma unui decert aprobat în cadrul Consiliului de Miniștri cu autorizația prealabilă a Camerei Deputaților. Autorizația și proclamarea stării de necesitate vor trebui să stabilească în mod expres consecințele acesteia, extinderea teritorială și durata stării care nu va putea depăși treizeci de zile, cu posibilitatea de a fi prelungite cu încă treizeci în aceleași condiții.

4. Starea de asediu va fi declarată prin majoritate absolută în cadrul Camerei Deputaților la propunerea exclusivă a Guvernului. Camera Deputaților va stabili extinderea teritorială, durata și condițiile.

5. Nu se va putea procede la dizolvarea Camerei Deputaților în timp ce este declarată vreuna din stările menționate în acest articol; Camerele vor fi convocate în mod automat în cazul în care nu se află în perioadă de sesiuni. Funcționarea lor, precum și a celorlalte puteri constituționale ale Statului nu poate fi întreruptă cât timp aceste stări sunt în vigoare.

6. Declararea stărilor de alarmă, necesitate sau de asediu nu modifică principiul de responsabilitate al Guvernului și a organelor sale recunoscute prin Constituție și legi.

TITLUL VI Puterea judecătorească

Articolul 117

1. Justiția este o emanație a poporului și este administrată în numele Regelui de către judecători și magistrați ca elemente integrante ale puterii judecătorești, independente, inamovibile, responsabile și supuse doar imperiului legii.

2. Judecătorii și magistrații nu vor putea fi scosi din funcții, suspendați, transferați nici pensionați decât din vreunele din motivele și cu garanțiile prevăzute de lege.

3. Exercitarea prerogativelor jurisdicționale în orice fel de procese, judecând și aplicând hotărârile, este de competența exclusivă a Judecătorilor și Tribunalelor stabilite prin lege, potrivit normelor de competență și procedură elaborate chiar de acestea.

4. Judecătoriile și Tribunalele nu vor exercita alte funcțiuni decât cele menționate în alineatul anterior și cele care le sunt atribuit în mod expres prin lege cu garantarea tuturor drepturilor.

5. Principiul de unitate jurisdicțională este temeiul organizării și funcționării Tribunalului. Legea stabilește exercițiul jurisdicției militare în contextul strict al vieții militare și într-o eventuală situație de stare de asediu, potrivit prevederilor Constituției.

6. Sunt interzise Tribunalele de necesitate.

Articolul 118

Este obligatorie îndeplinirea sentințelor și celorlalte hotărâri definitive ale judecătorilor și Tribunalului precum și acordarea colaborării cerute de către aceștia în desfășurarea procesului și în executarea deciziei.

Artículo 119

La justicia será gratuita cuando así lo disponga la ley y, en todo caso, respecto de quienes acrediten insuficiencia de recursos para litigar.

Artículo 120

1. Las actuaciones judiciales serán públicas, con las excepciones que prevean las leyes de procedimiento.
2. El procedimiento será predominantemente oral, sobre todo en materia criminal.
3. Las sentencias serán siempre motivadas y se pronunciarán en audiencia pública.

Artículo 121

Los daños causados por error judicial, así como los que sean consecuencia del funcionamiento anormal de la Administración de Justicia, darán derecho a una indemnización a cargo del Estado, conforme a la ley.

Artículo 122

1. La ley orgánica del poder judicial determinará la constitución, funcionamiento y gobierno de los Juzgados y Tribunales, así como el estatuto jurídico de los Jueces y Magistrados de carrera, que formarán un Cuerpo único, y del personal al servicio de la Administración de Justicia.
2. El Consejo General del Poder Judicial es el órgano de gobierno del mismo. La ley orgánica establecerá su estatuto y el régimen de incompatibilidades de sus miembros y sus funciones, en particular en materia de nombramientos, ascensos, inspección y régimen disciplinario.
3. El Consejo General del Poder Judicial estará integrado por el Presidente del Tribunal Supremo, que lo presidirá, y por veinte miembros nombrados por el Rey por un periodo de cinco años. De estos, doce entre Jueces y Magistrados de todas las categorías judiciales, en los términos que establezca la ley orgánica; cuatro a propuesta del Congreso de los Diputados, y cuatro a propuesta del Senado, elegidos en ambos casos por mayoría de tres quintos de sus miembros, entre abogados y otros juristas, todos ellos de reconocida competencia y con más de quince años de ejercicio en su profesión.

Artículo 123

1. El Tribunal Supremo, con jurisdicción en toda España, es el órgano jurisdiccional superior en todos los órdenes, salvo lo dispuesto en materia de garantías constitucionales.
2. El Presidente del Tribunal Supremo será nombrado por el Rey, a propuesta del Consejo General del Poder Judicial, en la forma que determine la ley.

Artículo 124

1. El Ministerio Fiscal, sin perjuicio de las funciones encomendadas a otros órganos, tiene por misión promover la acción de la justicia en defensa de la legalidad, de los derechos de los ciudadanos y del interés público tutelado por la ley, de oficio o a petición de los interesados, así como velar por la independencia de los Tribunales y procurar ante éstos la satisfacción del interés social.
2. El Ministerio Fiscal ejerce sus funciones por medio de órganos propios conforme a los principios de unidad de actuación y dependencia jerárquica y con sujeción, en todo caso, a los de legalidad e imparcialidad.

Articolul 119

Justiția este gratuită atunci când o prevede legea și, în orice caz, pentru cei care demonstrează insuficiența mijloacelor economice pentru a face față litigiului.

Articolul 120

1. Acțiunile judecătorești sunt publice cu excepțiile prevăzute de legile de procedură.
2. Procedura va în mod predominant orală, în special în materie penală.
3. Sentințele vor fi întotdeauna întemeiate și vor fi pronunțate în ședință publică.

Articolul 121

Pagubele cauzate prin eroare judiciară, precum și cele care sunt o consecință a funcționării anormale a Administrației de Justiție implică dreptul la o despăgubire din partea Statului, potrivit legilor.

Articolul 122

1. Legea organică a puterii judecătorești stabilește alcătuirea, funcționarea și puterea Judecătorilor și Tribunalelor, precum și statutul juridic al judecătorilor și al magistraților de carieră care formează Corpul unic, precum și cel al personalului de serviciu al Administrației de Justiție.
2. Consiliul General al Puterii Judecătorești este organul guvernamental al acesteia. Legea organică stabilește statutul și regimul incompatibilităților membrilor și funcțiilor sale, în special în ceea ce privește numirile, promovările, inspecția și regimul disciplinar.
3. Consiliul General al Puterii Judecătorești este alcătuit din președintele Curții Supreme care îl va prezida și din douăzeci de membri numiți de Rege pe o durată de cinci ani. Dintre aceștia, doisprezece sunt judecători și magistrați de toate categoriile judiciare în termenii stabiliți de legea organică; patru la propunerea Camerei Deputaților și patru la propunerea Senatului, aleși în ambele cazuri de o majoritate de trei cincimi a membrilor acestora, fiind aceștia avocați și alți juriști, toți de o competență recunoscută și cu peste cincisprezece ani de exercitare a profesiei.

Articolul 123

1. Curtea Supremă, a cărei jurisdicție cuprinde întreaga Spanie, este organul jurisdiccional superior la toate nivelele, cu excepția dispozițiilor în materie de garanții constituționale.
2. Președintele Curții Supreme este numit de Rege la propunerea Consiliului General al Puterii Judecătorești în condițiile stabilite de lege.

Articolul 124

1. Procuratura, indiferent de funcțiile delegate altor organe, are ca misiune promovarea acțiunii justiției în apărarea legalității, a drepturilor cetățenilor și a interesului public controlat de lege. Acționează din oficiu sau la solicitarea interesaiților și, de asemenea, supraveghează independența Tribunalelor și triumful în cadrul acestora a interesului social.
2. Procuratura își exercită funcțiile prin intermediul organelor proprii în conformitate cu principiile de unitate a acțiunii și dependență ierarhică și respectând, în orice caz, principiile de legitimitate și de imparțialitate.

3. La ley regulará el estatuto orgánico del Ministerio Fiscal.
4. El Fiscal General del Estado será nombrado por el Rey, a propuesta del Gobierno, oído el Consejo General del Poder Judicial.

Artículo 125

Los ciudadanos podrán ejercer la acción popular y participar en la Administración de Justicia mediante la institución del Jurado, en la forma y con respecto a aquellos procesos penales que la ley determine, así como en los Tribunales consuetudinarios y tradicionales.

Artículo 126

La policía judicial depende de los Jueces, de los Tribunales y del Ministerio Fiscal en sus funciones de averiguación del delito y descubrimiento y aseguramiento del delincuente, en los términos que la ley establezca.

Artículo 127

1. Los Jueces y Magistrados así como los Fiscales, mientras se hallen en activo, no podrán desempeñar otros cargos públicos, ni pertenecer a partidos políticos o sindicatos. La ley establecerá el sistema y modalidades de asociación profesional de los Jueces, Magistrados y Fiscales.
2. La ley establecerá el régimen de incompatibilidades de los miembros del poder judicial, que deberá asegurar la total independencia de los mismos.

TÍTULO VII Economía y Hacienda

Artículo 128

1. Toda la riqueza del país en sus distintas formas y sea cual fuere su titularidad está subordinada al interés general.
2. Se reconoce la iniciativa pública en la actividad económica. Mediante ley se podrá reservar al sector público recursos o servicios esenciales, especialmente en caso de monopolio y asimismo acordar la intervención de empresas cuando así lo exigiere el interés general.

Artículo 129

1. La ley establecerá las formas de participación de los interesados en la Seguridad Social y en la actividad de los organismos públicos cuya función afecte directamente a la calidad de la vida o al bienestar general.
 2. Los poderes públicos promoverán eficazmente las diversas formas de participación en la empresa y fomentarán, mediante una legislación adecuada, las sociedades cooperativas.
- También establecerán los medios que faciliten el acceso de los trabajadores a la propiedad de los medios de producción.

Artículo 130

1. Los poderes públicos atenderán a la modernización y desarrollo de todos los sectores económicos y, en particular, de la agricultura, de la ganadería, de la pesca y de la artesanía, a fin de equiparar el nivel de vida de todos los españoles.

3. Legea stabilește statutul organic al Procuraturii.
4. Procurorul General al Statului este numit de Rege la propunerea Guvernului prezentată în cadrul Consiliului General al Puterii Judecătorești.

Articolul 125

Cetățenii pot exercita acțiunea populară și participa la Administrația de Justiție prin instituția Juratului, în condițiile și în cazurile proceselor penale stabilite de lege, precum și la Tribunalele populare și tradiționale.

Articolul 126

Poliția judiciară depinde de judecători, de Tribunale și de Procuratură în îndeplinirea funcțiunii de elucidare a infracțiunii, de depistare și reținere a infractorului, în condițiile stabilite de lege.

Articolul 127

1. Judecătorii și magistrații, precum și procurorii nu vor putea fi titulari ai altor funcții publice și nici nu vor putea fi membrii partidelor politice sau a sindicatelor pe toată durata activității lor. Legea stabilește sistemul și modalitățile de asociere profesională a judecătorilor, magistraților și procurorilor.
2. Legea stabilește regimul incompatibilităților membrilor puterii judecătorești care va asigura deplina independență a acestora.

TÍTULO VII Economía și Finanțele

Articolul 128

1. Toată bogăția țării în diversele ei forme și indiferent de proprietar este subordonată interesului general.
2. Este recunoscută inițiativa publică în cadrul activității economice. Prin lege se pot rezerva sectorului public resurse și servicii esențiale, în special în caz de monopolul precum și permiterea intervenției companiilor private atunci când interesul public o cere.

Articolul 129

1. Legea stabilește formele de participare a interesatilor la Asigurările de Stat și la activitățile organismelor publice a căror funcțiuni afectează în mod direct calitatea vieții și bunăstarea generală.
 2. Autoritățile publice încurajează în mod eficient diversele modalități de participare în cadrul companiilor private și vor susține societățile cooperatiste cu ajutorul unei legislații adecvate.
- Deasemenea vor stabili medii necesare pentru accesul muncitorilor la proprietatea mediile de producție.

Articolul 130

1. Autoritățile publice asigură modernizarea și progresul tuturor sectoarelor economice și, în special, agricultura, creșterea animalelor, pescuitul și artizanatul cu scopul de a egaliza echitabil nivelul de viață al tuturor cetățenilor spanioli.

2. Con el mismo fin, se dispensará un tratamiento especial a las zonas de montaña.

Artículo 131

1. El Estado, mediante ley, podrá planificar la actividad económica general para atender a las necesidades colectivas, equilibrar y armonizar el desarrollo regional y sectorial y estimular el crecimiento de la renta y de la riqueza y su más justa distribución.

2. El Gobierno elaborará los proyectos de planificación, de acuerdo con las previsiones que le sean suministradas por las Comunidades Autónomas y el asesoramiento y colaboración de los sindicatos y otras organizaciones profesionales, empresariales y económicas. A tal fin se constituirá un Consejo, cuya composición y funciones se desarrollarán por ley.

Artículo 132

1. La ley regulará el régimen jurídico de los bienes de dominio público y de los comunales, inspirándose en los principios de inalienabilidad, imprescriptibilidad e inembargabilidad, así como su desafectación.

2. Son bienes de dominio público estatal los que determine la ley y, en todo caso, la zona marítimo-terrestre, las playas, el mar territorial y los recursos naturales de la zona económica y la plataforma continental.

3. Por ley se regularán el Patrimonio del Estado y el Patrimonio Nacional, su administración, defensa y conservación.

Artículo 133

1. La potestad originaria para establecer los tributos corresponde exclusivamente al Estado, mediante ley.

2. Las Comunidades Autónomas y las Corporaciones locales podrán establecer y exigir tributos, de acuerdo con la Constitución y las leyes.

3. Todo beneficio fiscal que afecte a los tributos del Estado deberá establecerse en virtud de ley.

4. Las administraciones públicas sólo podrán contraer obligaciones financieras y realizar gastos de acuerdo con las leyes.

Artículo 134

1. Corresponde al Gobierno la elaboración de los Presupuestos Generales del Estado y a las Cortes Generales, su examen, enmienda y aprobación.

2. Los Presupuestos Generales del Estado tendrán carácter anual, incluirán la totalidad de los gastos e ingresos del sector público estatal y en ellos se consignará el importe de los beneficios fiscales que afecten a los tributos del Estado.

3. El Gobierno deberá presentar ante el Congreso de los Diputados los Presupuestos Generales del Estado al menos tres meses antes de la expiración de los del año anterior.

4. Si la Ley de Presupuestos no se aprobara antes del primer día del ejercicio económico correspondiente, se considerarán automáticamente prorrogados los Presupuestos del ejercicio anterior hasta la aprobación de los nuevos.

5. Aprobados los Presupuestos Generales del Estado, el Gobierno podrá presentar proyectos de ley que impliquen aumento del gasto público o disminución de los ingresos correspondientes al mismo ejercicio presupuestario.

6. Toda proposición o enmienda que suponga aumento de los créditos o disminución de los ingresos presupuestarios requerirá la conformidad del Gobierno para su tramitación.

2. În același scop, se aplică un tratament special zonelor de munte.

Articolul 131

1. Prin intermediul legii Statul poate planifica activitatea economică generală pentru a satisface necesitățile colective, pentru a echilibra și armoniza progresul regional și sectorial și pentru a stimula creșterea venitului și al bogăției precum și cea mai corectă distribuire a acestora.

2. Guvernul elaborează proiecte de planificare, potrivit previziunilor furnizate de Regiunile Autonome precum și sprijinirea și colaborarea sindicatelor și a altor organizații profesionale, antreprenoriale și economice. În acest scop se va alcătui un Consiliu a cărei componență și funcțiuni vor stabilite de lege.

Articolul 132

1. Legea stabilește regimul juridic al bunurilor de domeniu public și a celor comunale, bazându-se pe principiile de inalienabilitate, imprescriptibilitate și imposibilitate a sechestrării acestora, precum și dezafectarea acestora.

2. Sunt bunuri de domeniu public statal acelea stabilite de lege și, în orice caz, zonele marítimo-terestre, plajele, apele teritoriale și resursele naturale ale zonei economice și platforma continentală.

3. Legea reglementează patrimoniul Statului și patrimoniul național, administrarea, ocrotirea și păstrarea acestuia.

Articolul 133

1. Puterea de a stabili impozitele aparține în mod exclusiv Statului prin lege.

2. Regiunile Autonome și organele locale pot stabili și impune plata impozitelor în conformitate cu Constituția și cu legile.

3. Orice beneficiu fiscal care afectează impozitele de Stat vor fi stabilite în virtutea legii.

4. Administrațiile publice pot contracta obligații financiare și efectua cheltuieli doar în conformitate cu legile.

Articolul 134

1. Este de datoria Guvernului să elaboreze bugetele generale ale Statului și ale Parlamentului, să le examineze, să le modifice și să le aprobe.

2. Bugetele generale ale Statului au caracter anual și includ totalitatea cheltuielilor și a veniturilor sectorului public de stat. În ele se reflectă cantitatea beneficiilor fiscale care afectează impozitele Statului.

3. Guvernul are obligația de a prezenta în fața Camerei Deputaților bugete generale ale Statului cu cel puțin trei luni înainte de încheierea celor pe anul anterior.

4. În cazul în care Legea bugetelor nu este aprobată înainte de prima zi a exercițiului economic corepunzător, vor fi prelungite în mod automat bugetele exercițiului anterior până la aprobarea noilor bugete.

5. După aprobarea bugetelor generale ale Statului, Guvernul poate prezenta proiecte de lege care implică creșterea cheltuielilor publice sau scăderea veniturilor corespunzătoare aceluiași exercițiu bugetar.

6. Dezbateră oricărei propuneri sau modificări ce presupune creșterea creditelor sau micșorarea veniturilor bugetare va necesita acordul Guvernului.

7. La Ley de Presupuestos no puede crear tributos. Podrá modificarlos cuando una ley tributaria sustantiva así lo prevea.

Artículo 135

1. El Gobierno habrá de estar autorizado por ley para emitir Deuda Pública o contraer crédito.

2. Los créditos para satisfacer el pago de intereses y capital de la Deuda Pública del Estado se entenderán siempre incluidos en el estado de gastos de los presupuestos y no podrán ser objeto de enmienda o modificación, mientras se ajusten a las condiciones de la ley de emisión.

Artículo 136

1. El Tribunal de Cuentas es el supremo órgano fiscalizador de las cuentas y de la gestión económica de Estado, así como del sector público.

Dependerá directamente de las Cortes Generales y ejercerá sus funciones por delegación de ellas en el examen y comprobación de la Cuenta General del Estado.

2. Las cuentas del Estado y del sector público estatal se rendirán al Tribunal de Cuentas y serán censuradas por éste.

El Tribunal de Cuentas, sin perjuicio de su propia jurisdicción, remitirá a las Cortes Generales un informe anual en el que, cuando proceda, comunicará las infracciones o responsabilidades en que, a su juicio, se hubiere incurrido.

3. Los miembros del Tribunal de Cuentas gozarán de la misma independencia e inamovilidad y estarán sometidos a las mismas incompatibilidades que los Jueces.

4. Una ley orgánica regulará la composición, organización y funciones del Tribunal de Cuentas.

TÍTULO VIII

De la Organización Territorial del Estado

CAPÍTULO PRIMERO

Principios Generales

Artículo 137

El Estado se organiza territorialmente en municipios, en provincias y en las Comunidades Autónomas que se constituyan. Todas estas entidades gozan de autonomía para la gestión de sus respectivos intereses.

Artículo 138

1. El Estado garantiza la realización efectiva del principio de solidaridad consagrado en el artículo 2 de la Constitución, velando por el establecimiento de un equilibrio económico, adecuado y justo entre las diversas partes del territorio español, y atendiendo en particular a las circunstancias del hecho insular.

2. Las diferencias entre los Estatutos de las distintas Comunidades Autónomas no podrán implicar, en ningún caso, privilegios económicos o sociales.

Artículo 139

1. Todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado.

7. Legea bugetelor nu poate crea impozite. Poate să le modifice atunci când o lege a impozitelor principala prevede acest lucru.

Articolul 135

1. Guvernul trebuie să fie autorizat de lege pentru a putea emite cupoane de datorie publică sau pentru a efectua credite.

2. Creditele care satisfac plata dobânzilor și a capitalului datoriei publice a Statului sunt considerate întotdeauna incluse în situația de cheltuieli a bugetelor și nu vor putea face obiectul amendamentelor sau modificărilor câtă vreme respectă condițiile legii de emisiune.

Articolul 136

1. Curtea de Conturi este organul suprem fiscal al conturilor și al gestiunii economice de Stat precum și a sectorului public.

Depinde direct de Parlament și își exercită funcțiunile prin delegarea acestuia în cadrul examenului și verificării contului general al Statului.

2. Conturile Statului și ale sectorului public statal vor fi remise Curții de Conturi și vor fi controlate de aceasta.

Indiferent de propria sa jurisdicție, Curtea de Conturi va remite Parlamentului un raport anual în care, atunci când este cazul, vor fi menționate infracțiunile sau responsabilitățile care, în opinia sa, au avut loc.

3. Membrii Curții de Conturi se bucură de aceeași independență și inamovibilitate și se supun acelorași incompatibilități ca și judecătorii.

4. O lege organică stabilește alcătuirea, organizarea și funcțiunile Curții de Conturi.

TÍTULO VIII

Organizarea teritorială a Statului

CAPITOLUL UNU

Principii generale

Articolul 137

Teritoriul Statului este alcătuit din municipii, provincii și regiuni autonome. Toate aceste entități se bucură de autonomie în gestionarea propriilor interese.

Articolul 138

1. Statul garantează aplicarea efectivă a principiului de solidaritate consfințit în articolul 2 al Constituției, vechind la stabilirea unui echilibru economic, adecvat și corect între diversele părți ale teritoriului spaniol acordând o atenție specială circumstanțelor insulare.

2. Diferențele între statuturile diverselor regiuni autonome nu vor implica, în nici un caz, privilegii economice sau sociale.

Articolul 139

1. Toți cetățenii spanioli au aceleași drepturi și îndatoriri în orice parte a teritoriului Statului.

2. Ninguna autoridad podrá adoptar medidas que directa o indirectamente obstaculicen la libertad de circulación y establecimiento de las personas y la libre circulación de bienes en todo el territorio español.

CAPÍTULO SEGUNDO De la Administración Local

Artículo 140

La Constitución garantiza la autonomía de los municipios. Estos gozarán de personalidad jurídica plena. Su gobierno y administración corresponde a sus respectivos Ayuntamientos, integrados por los Alcaldes y los Concejales. Los Concejales serán elegidos por los vecinos del municipio mediante sufragio universal, igual, libre, directo y secreto, en la forma establecida por la ley. Los Alcaldes serán elegidos por los Concejales o por los vecinos. La ley regulará las condiciones en las que proceda el régimen del concejo abierto.

Artículo 141

1. La provincia es una entidad local con personalidad jurídica propia, determinada por la agrupación de municipios y división territorial para el cumplimiento de las actividades del Estado. Cualquier alteración de los límites provinciales habrá de ser aprobada por las Cortes Generales mediante ley orgánica.

2. El Gobierno y la administración autónoma de las provincias estarán encomendados a Diputaciones u otras Corporaciones de carácter representativo.

3. Se podrán crear agrupaciones de municipios diferentes de la provincia.

4. En los archipiélagos, las islas tendrán además su administración propia en forma de Cabildos o Consejos.

Artículo 142

La Haciendas locales deberán disponer de los medios suficientes para el desempeño de las funciones que la ley atribuye a las Corporaciones respectivas y se nutrirán fundamentalmente de tributos propios y de participación en los del Estado y de las Comunidades Autónomas.

CAPÍTULO TERCERO De las Comunidades Autónomas

Artículo 143

1. En el ejercicio del derecho a la autonomía reconocido en el artículo 2 de la Constitución, las provincias limítrofes con características históricas, culturales y económicas comunes, los territorios insulares y las provincias con entidad regional histórica podrán acceder a su autogobierno y constituirse en Comunidades Autónomas con arreglo a lo previsto en este Título y en los respectivos Estatutos.

2. La iniciativa del proceso autonómico corresponde a todas las Diputaciones interesadas o al órgano interinsular correspondiente y a las dos terceras partes de los municipios cuya población represente, al menos, la mayoría del censo electoral de cada provincia o isla.

2. Nici o autoritate nu poate adopta măsuri care, în mod direct sau indirect, dificultează libertatea circulației și stabilirea persoanelor precum și libera circulație a bunurilor pe tot teritoriul spaniol.

CAPITOLUL DOI Administrația locală

Articolul 140

Constituția garantează autonomia municipiilor care se bucură de personalitate juridică deplină. Guvernarea și administrația acestora revine respectivelor primării, compuse din primari și consilieri. Consilierii sunt aleși de locuitorii municipiului prin vot universal, egal, liber, direct și secret, în condițiile stabilite de lege. Primarii vor fi aleși de consilieri sau de locuitori. Legea stabilește condițiile în care se poate aplica regimul de consiliu deschis.

Articolul 141

1. Provincia este o entitate locală cu personalitate juridică proprie formată din unirea municipiilor și diviziune teritorială pentru îndeplinirea activităților Statului. Orice modificare a limitelor provinciei va trebui să fie aprobată de Parlament prin lege organică.

2. Guvernarea și administrarea autonomă a provinciilor revin Deputațiilor și altor organisme cu caracter reprezentativ.

3. Se pot crea grupări de municipii diferite ale provinciei.

4. În cazul arhipelagurilor, au în plus o administrație proprie sub forma prefecturilor sau a consiliilor.

Articolul 142

Finanțele locale trebuie să dispună de mijloace suficiente pentru desfășurarea funcțiilor pe care legea le atribuie organismelor respective și se vor finanța în special din impozite proprii și din participarea la impozitele Statului și ale regiunilor autonome.

CAPITOLUL TREI Regiunile autonome

Articolul 143

1. În exercițiul dreptului la autonomie recunoscut în articolul 2 al Constituției, provinciile limitrofe cu caracteristici istorice, culturale și economice comune, teritoriile insulare și provinciile cu entitate regională istorică au acces la autogovernare și se pot constitui în regiuni autonome conform prevederilor acestui Titlu și a statuturilor respective.

2. Inițiativa procesului autonom revine tuturor deputațiilor interesați sau organului interinsular corespunzător și a două treimi din municipiile a cărei populație să reprezinte cel puțin majoritatea recensământului electoral al fiecărei provincii sau insule.

Estos requisitos deberán ser cumplidos en el plazo de seis meses desde el primer acuerdo adoptado al respecto por alguna de las Corporaciones locales interesadas.

3. La iniciativa, en caso de no prosperar, solamente podrá reiterarse pasados cinco años.

Artículo 144

Las Cortes Generales, mediante ley orgánica, podrán, por motivos de interés nacional:

a) Autorizar la constitución de una comunidad autónoma cuando su ámbito territorial no supere el de una provincia y no reúna las condiciones del apartado 1 del artículo 143.

b) Autorizar o acordar, en su caso, un Estatuto de autonomía para territorios que no estén integrados en la organización provincial.

c) Sustituir la iniciativa de las Corporaciones locales a que se refiere el apartado 2 del artículo 143.

Artículo 145

1. En ningún caso se admitirá la federación de Comunidades Autónomas.

2. Los Estatutos podrán prever los supuestos, requisitos y términos en que las Comunidades Autónomas podrán celebrar convenios entre sí para la gestión y prestación de servicios propios de las mismas, así como el carácter y efectos de la correspondiente comunicación a las Cortes Generales. En los demás supuestos, los acuerdos de cooperación entre las Comunidades Autónomas necesitarán la autorización de las Cortes Generales.

Artículo 146

El proyecto de Estatuto será elaborado por una asamblea compuesta por los miembros de la Diputación u órgano interinsular de las provincias afectadas y por los Diputados y Senadores elegidos en ellas y será elevado a las Cortes Generales para su tramitación como ley.

Artículo 147

1. Dentro de los términos de la presente Constitución, los Estatutos serán la norma institucional básica de cada Comunidad Autónoma y el Estado los reconocerá y amparará como parte integrante de su ordenamiento jurídico.

2. Los Estatutos de autonomía deberán contener:

a) La denominación de la Comunidad que mejor corresponda a su identidad histórica.

b) La delimitación de su territorio.

c) La denominación, organización y sede de las instituciones autónomas propias.

d) Las competencias asumidas dentro del marco establecido en la Constitución y las bases para el traspaso de los servicios correspondientes a las mismas.

3. La reforma de los Estatutos se ajustará al procedimiento establecido en los mismos y requerirá, en todo caso, la aprobación por las Cortes Generales, mediante ley orgánica.

Artículo 148

1. Las Comunidades Autónomas podrán asumir competencias en las siguientes materias:

Aceste cerințe vor trebui să fie îndeplinite într-un termen de șase luni de la adoptarea primului acord în materie de către vreunul din organismele locale interesate.

3. În cazul în care această inițiativă nu este adoptată, ea va putea fi prezentată din nou doar la scurgerea a cinci ani.

Articolul 144

Parlamentul poate, prin intermediul unei legi organice și din motive de interes național:

a) Să autorizeze constituirea unei regiuni autonome atunci când teritoriul acesteia nu este mai mare decât cel al unei provincii și nu întrunește condițiile alineatului 1 al articolului 143.

Autorizar o acordar, en su caso, un Estatuto de autonomía para territorios que no estén integrados en la organización provincial.

b) Să autorizeze sau să acorde, după caz, un statut de autonomie acelor teritorii care nu intră în componența organizării provinciale.

c) Să înlocuiască inițiativa organismelor locale la care face referire alineatul 2 al articolului 143.

Articolul 145

1. Nu va fi permisă federalizarea regiunilor autonome în nici o situație.

2. Statuturile pot stabili situațiile, cerințele și termenii în care regiunile autonome pot încheia convenții între ele pentru gestionarea și prestarea de servicii proprii acestora, precum și caracterul și consecințele respectivei comunicări Parlamentului. În celălalte cazuri, acordurile de cooperare între regiunile autonome vor necesita autorizația Parlamentului.

Articolul 146

Proiectul de statut va fi elaborat de o adunare compusă din membrii Deputăției sau a unui organ insular a provinciilor afectate și de deputații și senatorii aleși în ele și va fi remis Parlamentului pentru dezbateră ca lege.

Articolul 147

1. Respectând termenii prezentei Constituții, statuturile reprezintă norma instituțională de bază a fiecărei regiuni autonome iar Statul le recunoaște și le sprijină ca parte integrantă a temeiului său juridic.

2. Statuturile de autonomie trebuie să conțină:

a) O denumire a regiunii care să corespundă cel mai bine identității sale istorice.

b) Delimitarea teritorială.

c) Numele, organizarea și sediul instituțiilor autonome proprii.

d) Atribuțiile asumate în limitele stabilite de Constituție și bazele transferului serviciilor corespunzătoare acestora.

3 Revizuirea statuturilor va respecta procedura stabilită în acestea și va necesita, în orice caz, aprobarea Parlamentului prin lege organică.

Articolul 148

1. Regiunile autonome își pot asuma competența în următoarele chestiuni:

- 1.ª Organización de sus instituciones de autogobierno.
 - 2.ª Las alteraciones de los términos municipales comprendidos en su territorio y, en general, las funciones que correspondan a la Administración del Estado sobre las Corporaciones locales y cuya transferencia autorice la legislación sobre Régimen Local.
 - 3.ª Ordenación del territorio, urbanismo y vivienda.
 - 4.ª Las obras públicas de interés de la Comunidad Autónoma en su propio territorio.
 - 5.ª Los ferrocarriles y carreteras cuyo itinerario se desarrolle íntegramente en el territorio de la Comunidad Autónoma y, en los mismos términos, el transporte desarrollado por estos medios o por cable.
 - 6.ª Los puertos de refugio, los puertos y aeropuertos deportivos y, en general, los que no desarrollen actividades comerciales.
 - 7.ª La agricultura y ganadería, de acuerdo con la ordenación general de la economía.
 - 8.ª Los montes y aprovechamientos forestales.
 - 9.ª La gestión en materia de protección del medio ambiente.
 - 10.ª Los proyectos, construcción y explotación de los aprovechamientos hidráulicos, canales y regadíos de interés de la Comunidad Autónoma; las aguas minerales y termales.
 - 11.ª La pesca en aguas interiores, el marisqueo y la acuicultura, la caza y la pesca fluvial.
 - 12.ª Ferias interiores.
 - 13.ª El fomento del desarrollo económico de la Comunidad Autónoma dentro de los objetivos marcados por la política económica nacional.
 - 14.ª La artesanía.
 - 15.ª Museos, bibliotecas y conservatorios de música de interés para la Comunidad Autónoma.
 - 16.ª Patrimonio monumental de interés de la Comunidad Autónoma.
 - 17.ª El fomento de la cultura, de la investigación y, en su caso, de la enseñanza de la lengua de la Comunidad Autónoma.
 - 18.ª Promoción y ordenación del turismo en su ámbito territorial.
 - 19.ª Promoción del deporte y de la adecuada utilización del ocio.
 - 20.ª Asistencia social.
 - 21.ª Sanidad e higiene.
 - 22.ª La vigilancia y protección de sus edificios e instalaciones. La coordinación y demás facultades en relación con las policías locales en los términos que establezca una ley orgánica.
2. Transcurridos cinco años, y mediante la reforma de sus Estatutos, las Comunidades Autónomas podrán ampliar sucesivamente sus competencias dentro del marco establecido en el artículo 149.

Artículo 149

1. El Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias:
 - 1.ª La regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales.
 - 2.ª Nacionalidad, inmigración, emigración, extranjería y derecho de asilo.

- 1.ª Organizarea instituțiilor sale de autogovernare.
 - 2.ª Modificarea granițelor municipale cuprinse în propriul teritoriu și, în general, funcțiunile care revin Administrației Statului asupra organismelor locale și al căror transfer să fie autorizat de legislația privitoare la regimul local.
 - 3.^a Organizarea teritoriului, a urbanismului și a locuințelor.
 - 4.^a Lucrări publice de interes ale regiunii autonome în teritoriul propriu.
 - 5.^a Căile ferate și șoselele al căror parcurs se află integral pe teritoriul regiunii autonome și, în aceleași condiții, transportul efectuat prin aceste mijloace sau prin cablu.
 - 6.^a Spațiile de refugiu, porturile și aeroporturile sportive și, în general, cele care nu desfășoară activități comerciale.
 - 7.^a Agricultură, creșterea animalelor în armonie cu organizarea generală a economiei.
 - 8.^a Munții și exploatarea forestieră.
 - 9.^a Gestiunea în materie de protecție a mediului înconjurător.
 - 10.^a Proiectele, construcția și exploatarea resurselor hidraulice, canalelor și irigațiilor de interes ale regiunii autonome; apele minerale și termale.
 - 11.^a Pescuitul în ape interne, culegerea fructelor de mare și cultivarea speciilor acvatice, vânătoarea și pescuitul fluvial.
 - 12.^a Târguri locale.
 - 13.^a Încurajarea dezvoltării economice a regiunii autonome în concordanță cu obiectivele marcate de politica economică națională.
 - 14.^a Producția artizanală.
 - 15.^a Muzeele, bibliotecile și conservatoarele de muzică de interes pentru regiunea autonomă.
 - 16.^a Patrimoniul format din monumentele de interes ale regiunii autonome.
 - 17.^a Sprijinirea culturii, investigației și, după caz, a predării limbii regiunii autonome.
 - 18.^a Promovarea și organizarea turismului pe teritoriul propriu.
 - 19.^a Promovarea sportului și a corectei utilizări a timpului liber.
 - 20.^a Asistența socială.
 - 21.^a Sănătatea și igiena.
 - 22.^a Supravegherea și protejarea edificiilor și instalațiilor proprii. Coordonarea și restul acțiunilor privitoare la poliția locală în termenii stabiliți de legea organică.
2. După cinci ani și prin intermediul revizuirii statutelor sale, regiunile autonome își pot multiplica succesiv atribuțiile în limitele stabilite de articolul 149.

Articolul 149

1. Sunt de competența exclusivă a Statului următoarele chestiuni:
 - 1.^a Asigurarea condițiilor de bază care să garanteze egalitatea între toți cetățenii spanioli în ceea ce privește exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor constituționale.
 - 2.ª Naționalitatea, imigrația, emigrația, cetățenii străini și dreptul de azil.

- 3.ª Relaciones internacionales.
- 4.ª Defensa y Fuerzas Armadas.
- 5.ª Administración de Justicia.
- 6.ª Legislación mercantil, penal y penitenciaria; legislación procesal, sin perjuicio de las necesarias especialidades que en este orden se deriven de las particularidades del derecho sustantivo de las Comunidades Autónomas.
- 7.ª Legislación laboral; sin perjuicio de su ejecución por los órganos de las Comunidades Autónomas.
- 8.ª Legislación civil, sin perjuicio de la conservación, modificación y desarrollo por las Comunidades Autónomas de los derechos civiles, forales o especiales, allí donde existan.
- En todo caso, las reglas relativas a la aplicación y eficacia de las normas jurídicas, relaciones jurídico-civiles relativas a las formas de matrimonio, ordenación de los registros e instrumentos públicos, bases de las obligaciones contractuales, normas para resolver los conflictos de leyes y determinación de las fuentes del derecho, con respeto, en este último caso, a las normas de derecho foral o especial.
- 9.ª Legislación sobre propiedad intelectual e industrial.
- 10.ª Régimen aduanero y arancelario; comercio exterior.
- 11.ª Sistema monetario: divisas, cambio y convertibilidad; bases de la ordenación de crédito, banca y seguros.
- 12.ª Legislación sobre pesas y medidas, determinación de la hora oficial.
- 13.ª Bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica.
- 14.ª Hacienda general y Deuda del Estado.
- 15.ª Fomento y coordinación general de la investigación científica y técnica.
- 16.ª Sanidad exterior. Bases y coordinación general de la sanidad. Legislación sobre productos farmacéuticos.
- 17.ª Legislación básica y régimen económico de la Seguridad Social, sin perjuicio de la ejecución de sus servicios por las Comunidades Autónomas.
- 18.ª Las bases del régimen jurídico de las Administraciones públicas y del régimen estatutario de sus funcionarios que, en todo caso, garantizarán a los administrados un tratamiento común ante ellas; el procedimiento administrativo común, sin perjuicio de las especialidades derivadas de la organización propia de las Comunidades Autónomas; legislación sobre expropiación forzosa; legislación básica sobre contratos y concesiones administrativas y el sistema de responsabilidad de todas las Administraciones públicas.
- 19.ª Pesca marítima, sin perjuicio de las competencias que en la ordenación del sector se atribuyan a las Comunidades Autónomas.
- 20.ª Marina mercante y abanderamiento de buques; iluminación de costas y señales marítimas; puertos de interés general; aeropuertos de interés general; control del espacio aéreo, tránsito y transporte aéreo, servicio meteorológico y matriculación de aeronaves.
- 21.ª Ferrocarriles y transportes terrestres que transcurran por el territorio de más de una Comunidad Autónoma; régimen general de comunicaciones; tráfico y circulación de vehículos a motor; correos y telecomunicaciones; cables aéreos, submarinos y radio-comunicación.
- 22.ª La legislación, ordenación y concesión de recursos y aprovechamientos hidráulicos cuando las aguas discurran por más de una Comunidad Autónoma, y la autoriza-

- 3.ª Relațiile internaționale.
- 4.ª Apărarea și Forțele Armate.
- 5.ª Administrația de Justiție.
- 6.ª Legislația comercială, penală și penitenciară, legislația procedurală, fără ca acest lucru să afecteze specialitățile necesare care derivează în această ordine din particularitățile dreptului esențial al regiunilor autonome.
- 7.^a Legislația laborală, fără ca aceasta să afecteze executarea acesteia de către regiunile autonome.
- 8.^a Legislația civilă, fără ca aceasta să afecteze păstrarea, modificarea și dezvoltarea - acolo unde exista - a drepturilor civile, istorice sau speciale de către regiunile autonome.
- În orice caz, regulile privitoare la aplicarea și eficiența normelor juridice, relațiile juridico-civile privitoare la felurile de căsătorii, organizarea registrelor și a instrumentelor publice, bazele obligațiilor contractuale, normele în vederea rezolvării conflictelor între legi și stabilirea sursei de drept în ceea ce privește - în acest ultim caz - normele dreptului privilegiilor istorice sau special.
- 9.^a Legislația privitoare la proprietatea intelectuală și industrială.
- 10.^a Regimul vamal și al taxelor vamale; comerțul exterior.
- 11.^a Sistemul monetar: valute, schimb și convertibilitate; baze ale organizării creditului, banca și asigurările.
- 12.^a Legislația asupra unităților de măsură, stabilirea orei oficial.
- 13.^a Bazele și coordonarea planificării generale a activității economice.
- 14.^a Finanțele generale și datoria Statului.
- 15.^a Promovarea și coordonarea generală a investigației științifice.
- 16.^a Sănătatea. Bazele și coordonarea generală a sănătății. Legislația privitoare la produsele farmaceutice.
- 17.^a Legislația de bază și regimul economic al Asigurărilor de Stat, fără ca aceasta să afecteze executarea acestor serviciilor de către regiunile autonome.
- 18.^a Bazele regimului juridic al Administrațiilor publice și al regimului statutar al funcționarilor acestora care, în orice caz, vor garanta beneficiarilor un tratament unic; procedura administrativă comună, fără a fi afectate specialitățile derivate din organizarea proprie a regiunilor autonome; legislația privitoare la exproprierea forțată; legislația de baza privitoare la contracte și concesiuni administrative și sistemul de responsabilități ale tuturor Administrațiilor Publice.
- 19.^a Pescuitul maritim, fără a fi afectate prerogativele acordate regiunilor autonome în organizarea sectorului.
- 20.^a Marina comercială și pavilionul vapoarelor; iluminarea litoralului și semnalele maritime; porturile de interes general; aeroporturile de interes general; controlul spațiului aerian, tranzitul și transportul aerian, serviciul meteorologic și numerele de înregistrare ale aeronavelor.
- 21.^a Căile ferate și transporturile pe uscat care parcurg teritoriul a mai mult de o regiune autonomă; regimul general al comunicațiilor; traficul și circulația vehiculelor motorizate; poșta și telecomunicațiile; cablurile aeriene, submarinele și radiocomunicațiile.
- 22.^a Legislația, organizarea și acordarea de resurse și exploatare hidraulice atunci când apele trec pe teritoriul a mai mult de o regiune autonomă și autorizarea instalațiilor electrice atunci când exploatarea afectează altă regiune sau când transportul de energie iese de pe teritoriul unei regiuni.

ción de las instalaciones eléctricas cuando su aprovechamiento afecte a otra Comunidad o el transporte de energía salga de su ámbito territorial.

23.ª Legislación básica sobre protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de las Comunidades Autónomas de establecer normas adicionales de protección. La legislación básica sobre montes, aprovechamientos forestales y vías pecuarias.

24.ª Obras públicas de interés general o cuya realización afecte a más de una Comunidad Autónoma.

25.ª Bases de régimen minero y energético.

26.ª Régimen de producción, comercio, tenencia y uso de armas y explosivos.

27.ª Normas básicas del régimen de prensa, radio y televisión y, en general, de todos los medios de comunicación social, sin perjuicio de las facultades que en su desarrollo y ejecución correspondan a las Comunidades Autónomas.

28.ª Defensa del patrimonio cultural, artístico y monumental español contra la exportación y la expoliación; museos, bibliotecas y archivos de titularidad estatal, sin perjuicio de su gestión por parte de las Comunidades Autónomas.

29.ª Seguridad pública, sin perjuicio de la posibilidad de creación de policías por las Comunidades Autónomas en la forma que se establezca en los respectivos Estatutos en el marco de lo que disponga una ley orgánica.

30.ª Regulación de las condiciones de obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales y normas básicas para el desarrollo del artículo 27 de la Constitución, a fin de garantizar el cumplimiento de las obligaciones de los poderes públicos en esta materia.

31.ª Estadística para fines estatales.

32.ª Autorización para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum.

2. Sin perjuicio de las competencias que podrán asumir las Comunidades Autónomas, el Estado considerará el servicio de la cultura como deber y atribución esencial y facilitará la comunicación cultural entre las Comunidades Autónomas, de acuerdo con ellas.

3. La materias no atribuidas expresamente al Estado por esta Constitución podrán corresponder a las Comunidades Autónomas, en virtud de sus respectivos Estatutos. La competencia sobre las materias que no se hayan asumido por los Estatutos de Autonomía corresponderá al Estado, cuyas normas prevalecerán, en caso de conflicto, sobre las de las Comunidades Autónomas en todo lo que no esté atribuido a la exclusiva competencia de éstas. El derecho estatal será, en todo caso, supletorio del derecho de las Comunidades Autónomas.

Artículo 150

1. Las Cortes Generales, en materias de competencia estatal, podrán atribuir a todas o a alguna de las Comunidades Autónomas la facultad de dictar, para sí mismas, normas legislativas en el marco de los principios, bases y directrices fijados por una ley estatal. Sin perjuicio de la competencia de los Tribunales, en cada ley marco se establecerá la modalidad del control de las Cortes Generales sobre estas normas legislativas de las Comunidades Autónomas.

2. El Estado podrá transferir o delegar en las Comunidades Autónomas, mediante ley orgánica, facultades correspondientes a materia de titularidad estatal que por su pro-

23.ª Legislația de bază privind protecția mediului înconjurător, fără a afecta dreptul regiunilor autonome de a stabili norme suplimentare de protecție. Legislația de bază privitoare la munți, exploatarea forestieră și drumurile crescătorilor de animale.

24.^a Lucrările publice de interes general sau a căror realizare afectează mai mult de o regiune autonomă.

25.^a Bazele regimului minier și energetic.

26.^a Regimul producției, comercializării, deținerii și folosirii armelor și munițiilor.

27.^a Normele de bază ale regimului presei, radioului și televiziunii și, în general a tuturor mediilor de comunicație socială, fără a afecta atribuțiile de dezvoltare și executare care revin regiunilor autonome.

28.^a Ocrotirea patrimoniului spaniol cultural, artistic și al monumentelor împotriva exportării și sărăcirii; muzeele, bibliotecile și arhivele proprietate de Stat, fără a afecta gestionarea lor de către regiunile autonome.

29.^a Siguranța publică, fără a elimina posibilitatea creării de corpuri de poliție de către regiunile autonome în condițiile stabilite de statuturile respective în limitele prevederilor legii organice.

30.^a Reglementarea condițiilor de obținere, eliberare și omologare a diplomelor universitare și profesionale și normele de bază pentru punerea în aplicare a prevederilor articolului 27 din Constituție pentru a putea garanta îndeplinirea obligațiilor autorităților publice în această privință.

31.^a Statistica în scopuri de Stat.

32.^a Autorizația pentru consultarea maselor pe calea referendumului.

2. Fără a afecta atribuțiile pe care și le pot asuma regiunile autonome, Statul consideră încurajarea culturii ca pe o îndatorire și atribuție esențială și facilitează comunicarea culturală între regiunile autonome având acordul acestora.

3. Chestiunile care nu au fost atribuite în mod expres Statului prin această Constituție vor putea reveni regiunilor autonome în virtutea statuturilor respective. Competența asupra chestiunilor care nu au fost asumate prin statute va reveni Statului ale cărui norme vor prevala, în caz de conflict, asupra celor ale regiunilor autonome în tot ce nu a fost atribuit competenței exclusive a acestora. Dreptul statal este, în orice caz, supletiv dreptului regiunilor autonome.

Articolul 150

1. În materie de competență statală, Parlamentul poate atribui uneia sau tuturor regiunilor autonome dreptul de a dicta, pentru ele însele, normele legislative respectând principiile, bazele și directivele impuse de legea statală. Fără a afecta competența Tribunalului, în fiecare lege-cadru se stabilește modalitatea de control a Parlamentului asupra acestor norme legislative ale regiunilor autonome.

2. Statul poate transfera sau delega regiunilor autonome prin intermediul legii organice, drepturile privitoare la chestiunea proprietății de Stat care prin propriile sale caracteristici sunt susceptibile de a fi transferate sau delegate. Legea va stabili pentru

pia naturaleza sean susceptibles de transferencia o delegación. La ley preverá en cada caso la correspondiente transferencia de medios financieros, así como las formas de control que se reserve el Estado.

3. El Estado podrá dictar leyes que establezcan los principios necesarios para armonizar las disposiciones normativas de las Comunidades Autónomas, aun en el caso de materias atribuidas a la competencia de éstas, cuando así lo exija el interés general. Corresponde a las Cortes Generales, por mayoría absoluta de cada Cámara, la apreciación de esta necesidad.

Artículo 151

1. No será preciso dejar transcurrir el plazo de cinco años, a que se refiere el apartado 2 del artículo 148, cuando la iniciativa del proceso autonómico sea acordada dentro del plazo del artículo 143.2, además de por las Diputaciones o los órganos interinsulares correspondientes, por las tres cuartas partes de los municipios de cada una de las provincias afectadas que representen, al menos, la mayoría del censo electoral de cada una de ellas y dicha iniciativa sea ratificada mediante referéndum por el voto afirmativo de la mayoría absoluta de los electores de cada provincia en los términos que establezca una ley orgánica.

2. En el supuesto previsto en el apartado anterior, el procedimiento para la elaboración del Estatuto será el siguiente:

1.º El Gobierno convocará a todos los Diputados y Senadores elegidos en las circunscripciones comprendidas en el ámbito territorial que pretenda acceder al autogobierno, para que se constituyan en Asamblea, a los solos efectos de elaborar el correspondiente proyecto de Estatuto de autonomía, mediante el acuerdo de la mayoría absoluta de sus miembros.

2.º Aprobado el proyecto de Estatuto por la Asamblea de Parlamentarios, se remitirá a la Comisión Constitucional del Congreso, la cual, dentro del plazo de dos meses, lo examinará con el concurso y asistencia de una delegación de la Asamblea proponente para determinar de común acuerdo su formulación definitiva.

3.º Si se alcanzare dicho acuerdo, el texto resultante será sometido a referéndum del cuerpo electoral de las provincias comprendidas en el ámbito territorial del proyecto de Estatuto.

4.º Si el proyecto de Estatuto es aprobado en cada provincia por la mayoría de los votos válidamente emitidos, será elevado a las Cortes Generales. Los plenos de ambas Cámaras decidirán sobre el texto mediante un voto de ratificación. Aprobado el Estatuto, el Rey lo sancionará y lo promulgará como ley.

5.º De no alcanzarse el acuerdo a que se refiere el apartado 2 de este número, el proyecto de Estatuto será tramitado como proyecto de ley ante las Cortes Generales. El texto aprobado por éstas será sometido a referéndum del cuerpo electoral de las provincias comprendidas en el ámbito territorial del proyecto de Estatuto. En caso de ser aprobado por la mayoría de los votos válidamente emitidos en cada provincia, procederá su promulgación en los términos del párrafo anterior.

3. En los casos de los párrafos 4.º y 5.º del apartado anterior, la no aprobación del proyecto de Estatuto por una o varias provincias no impedirá la constitución entre las restantes de la Comunidad Autónoma proyectada, en la forma que establezca la ley orgánica prevista en el apartado 1 de este artículo.

fiecare caz transferul corespunzător de mijloace financiare, precum și modalitățile de control pe care și le rezervă Statul.

3. Statul poate dicta legi care să stabilească principiile necesare pentru armonizarea dispozițiilor normative ale regiunilor autonome, chiar și în cazul de chestiuni a căror competență le-a fost atribuită, atunci când o cere interesul general. Parlamentului îi revine estimarea acestei necesități prin majoritate absolută a fiecăreia dintre Camere.

Articolul 151

1. Nu este necesară scurgerea termenului de cinci ani la care face referire alineatul 2 al articolului 148 atunci când inițiativa procesului autonom este acordată organelor interinsulare corespunzătoare în termenul menționat de articolul 143.2 de către Deputații și de către trei pătrimi din numărul municipiilor fiecăreia din provinciile afectate și care reprezintă cel puțin majoritatea din recensământul electoral a fiecăreia dintre ele. De asemeni, trebuie ca menționata inițiativă să fie ratificată prin referendum de votul afirmativ a majorității absolute a alegătorilor din fiecare provincie în termenii stabiliți de legea organică.

2. În situația descrisă în alineatul anterior, procedura pentru elaborarea statutului este următoarea:

1.º Guvernul îi va convoca pe toți deputații și senatorii aleși în circumscripțiile aflate pe teritoriul care a solicitat accesul la autogovernare pentru a constitui o Adunare ale cărei unice scopuri sunt de a elabora proiectul corespunzător a statutului de autonomie prin intermediul acordului exprimat de majoritatea absolută a membrilor săi.

2.º După aprobarea proiectului de statut de către Adunarea parlamentară, acesta va fi remis comisiei constituționale a Camerei Deputaților care, în termen de două luni îl va examina cu participarea și asistența unei delegații a Adunării care l-a propus pentru a stabili de comun acord formularea lui definitivă.

3.º În cazul în care se ajunge la acest acord, textul rezultat va fi supus unui referendum al alegătorilor din provinciile aflate pe teritoriul statutului proiectat.

4.º În cazul în care proiectul de statut este aprobat în fiecare provincie prin majoritatea voturilor declarate valabile, acesta va fi remis Parlamentului. Plenul ambelor Camere va decide asupra textului printr-un vot de ratificare. După aprobarea statutului, acesta va fi validat și promulgat lege de către Rege.

5.º În cazul în care nu se ajunge la acordul la care se referă alineatul 2 al acestui articol, proiectul de statut va fi dezbătut ca proiect de lege în fața Parlamentului. Textul aprobat de către acesta va fi supus unui referendum al electoratului provinciilor aflate pe teritoriul statutului proiectat. În cazul în care este aprobat prin majoritatea voturilor considerate valabile în fiecare provincie, se va procedea la promulgarea sa în termenii paragrafului anterior, 3. În cazurile paragrafelor 4º și 5º ale alineatului anterior neaprobarea proiectului de statut de una sau mai multe provincii nu va împiedica alcătuirea între provinciile rămase regiunii autonome proiectate, în condițiile stabilită prin legea organică prevăzută în alineatul 1 al acestui articol.

Artículo 152

1. En los Estatutos aprobados por el procedimiento a que se refiere el artículo anterior, la organización institucional autonómica se basará en una Asamblea Legislativa, elegida por sufragio universal, con arreglo a un sistema de representación proporcional que asegure, además, la representación de las diversas zonas del territorio; un Consejo de Gobierno con funciones ejecutivas y administrativas y un Presidente, elegido por la Asamblea, de entre sus miembros, y nombrado por el Rey, al que corresponde la dirección del Consejo de Gobierno, la suprema representación de la respectiva Comunidad y la ordinaria del Estado en aquélla. El Presidente y los miembros del Consejo de Gobierno serán políticamente responsables ante la Asamblea.

Un Tribunal Superior de Justicia, sin perjuicio de la jurisdicción que corresponde al Tribunal Supremo, culminará la organización judicial en el ámbito territorial de la Comunidad Autónoma. En los Estatutos de las Comunidades Autónomas podrán establecerse los supuestos y las formas de participación de aquéllas en la organización de las demarcaciones judiciales del territorio. Todo ello de conformidad con lo previsto en la ley orgánica del poder judicial y dentro de la unidad e independencia de éste.

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 123, las sucesivas instancias procesales, en su caso, se agotarán ante órganos judiciales radicados en el mismo territorio de la Comunidad Autónoma en que esté el órgano competente en primera instancia.

2. Una vez sancionados y promulgados los respectivos Estatutos, solamente podrán ser modificados mediante los procedimientos en ellos establecidos y con referéndum entre los electores inscritos en los censos correspondientes.

3. Mediante la agrupación de municipios limítrofes, los Estatutos podrán establecer circunscripciones territoriales propias, que gozarán de plena personalidad jurídica.

Artículo 153

El control de la actividad de los órganos de las Comunidades Autónomas se ejercerá:

- a) Por el Tribunal Constitucional, el relativo a la constitucionalidad de sus disposiciones normativas con fuerza de ley.
- b) Por el Gobierno, previo dictamen del Consejo de Estado, el del ejercicio de funciones delegadas a que se refiere el apartado 2 del artículo 150.
- c) Por la jurisdicción contencioso-administrativa, el de la administración autónoma y sus normas reglamentarias.
- d) Por el Tribunal de Cuentas, el económico y presupuestario.

Artículo 154

Un Delegado nombrado por el Gobierno dirigirá la Administración del Estado en el territorio de la Comunidad Autónoma y la coordinará, cuando proceda, con la administración propia de la Comunidad.

Artículo 155

1. Si una Comunidad Autónoma no cumpliera las obligaciones que la Constitución u otras leyes le impongan, o actuare de forma que atente gravemente al interés general de España, el Gobierno, previo requerimiento al Presidente de la Comunidad Autónoma y, en el caso de no ser atendido, con la aprobación por mayoría absoluta del Senado, podrá adoptar las medidas necesarias para obligar a aquélla al cumplimiento forzoso de dichas obligaciones o para la protección del mencionado interés general.

Articolul 152

1. În statutele aprobate prin procedura menționată în articolul anterior, organizarea instituțională autonomă se va baza pe o Adunare legislativă aleasă prin vot universal în conformitate cu un sistem de reprezentare proporțională care să asigure și reprezentarea diverselor zone ale teritoriului; un consiliu guvernamental cu funcțiuni executive și administrative și un președinte ales de Adunare dintre membrii acesteia și numit de Rege căruia îi revine conducerea consiliului guvernamental, reprezentarea supremă a regiunii respective și reprezentarea Statului în aceasta. Președintele și membrii consiliului guvernamental vor răspunde politic în fața Adunării.

Un Tribunal Superior de Justiție, fără a afecta competența care revine Curții Supreme va desăvârși organizarea judiciară pe teritoriul regiunii autonome. În statutele regiunilor autonome pot fi prevăzute situațiile și modalitățile de participare ale acestora la organizarea demarcațiilor judiciare ale teritoriului. Toate acestea în conformitate cu prevederile legii organice ale puterii judecătorești și în limitele unității și independenței acestuia.

Fără a contrazice prevederile articolului 123, instanțele procesale succesive, după caz, se vor epuiza în fața organelor judiciare aflate în același teritoriu al regiunii autonome în care se află organul competent de primă instanță.

2. După validarea și promulgarea statutele respective, acestea vor putea fi modificate numai prin procedurile stabilite în ele și prin referendum între alegătorii înscriși la recensământele corespunzătoare.

3. Prin gruparea municipiilor limitrofe, statutele pot stabili circumscripții teritoriale proprii care se vor bucura de personalitate juridică deplină.

Articolul 153

Controlul activității organelor regiunii autonome se va realiza:

- a) Prin Curtea Constituțională în ceea ce privește constituționalitatea dispozițiilor normative cu putere de lege.
- b) Prin Guvern, în urma unei dispoziții a Consiliului de Stat, în ceea ce privește exercitarea funcțiilor delegate la care face referire alineatul 2 al articolului 150.
- c) Prin jurisdicție contencioso-administrativă, pentru chestiunile privitoare la administrația autonomă și normele ei reglementare.
- d) Prin Curtea de Conturi, chestiunile economice și bugetare.

Articolul 154

Un delegat numit de Guvern va conduce Administrația Statului pe teritoriul regiunii autonome și o va coordona, atunci când este cazul, cu administrația proprie a regiunii.

Articolul 155

1. În cazul în care o regiune autonomă nu îndeplinește obligațiile impuse prin Constituție sau alte legi, sau acționează în așa fel încât să pericliteze grav interesul general al Spaniei, Guvernul, după atenționarea Președintelui regiunii autonome și în cazul neprimirii nici unui răspuns poate adopta, cu aprobarea majorității absolute a Senatului, măsurile necesare pentru a obliga îndeplinirea forțată a obligațiilor menționate sau pentru protejarea interesului general.

2. Para la ejecución de las medidas previstas en el apartado anterior, el Gobierno podrá dar instrucciones a todas las autoridades de las Comunidades Autónomas.

Artículo 156

1. Las Comunidades Autónomas gozarán de autonomía financiera para el desarrollo y ejecución de sus competencias con arreglo a los principios de coordinación con la Hacienda estatal y de solidaridad entre todos los españoles.

2. Las Comunidades Autónomas podrán actuar como delegados o colaboradores del Estado para la recaudación, la gestión y la liquidación de los recursos tributarios de aquél, de acuerdo con las leyes y los Estatutos.

Artículo 157

1. Los recursos de las Comunidades Autónomas estarán constituidos por:

a) Impuestos cedidos total o parcialmente por el Estado; recargos sobre impuestos estatales y otras participaciones en los ingresos del Estado.

b) Sus propios impuestos, tasas y contribuciones especiales.

c) Transferencias de un Fondo de Compensación interterritorial y otras asignaciones con cargo a los Presupuestos Generales del Estado.

d) Rendimientos procedentes de su patrimonio e ingresos de derecho privado.

e) El producto de las operaciones de crédito.

2. Las Comunidades Autónomas no podrán en ningún caso adoptar medidas tributarias sobre bienes situados fuera de su territorio o que supongan obstáculo para la libre circulación de mercancías o servicios.

3. Mediante ley orgánica podrá regularse el ejercicio de las competencias financieras enumeradas en el precedente apartado 1, las normas para resolver los conflictos que pudieran surgir y las posibles formas de colaboración financiera entre las Comunidades Autónomas y el Estado.

Artículo 158

1. En los Presupuestos Generales del Estado podrá establecerse una asignación a las Comunidades Autónomas en función del volumen de los servicios y actividades estatales que hayan asumido y de la garantía de un nivel mínimo en la prestación de los servicios públicos fundamentales en todo el territorio español.

2. Con el fin de corregir desequilibrios económicos interterritoriales y hacer efectivo el principio de solidaridad, se constituirá un Fondo de Compensación con destino a gastos de inversión, cuyos recursos serán distribuidos por las Cortes Generales entre las Comunidades Autónomas y provincias, en su caso.

TITULO IX

Del Tribunal Constitucional

Artículo 159

1. El Tribunal Constitucional se compone de 12 miembros nombrados por el Rey; de ellos, cuatro a propuesta del Congreso por mayoría de tres quintos de sus miembros; cuatro a propuesta del Senado, con idéntica mayoría; dos a propuesta del Gobierno, y dos a propuesta del Consejo General del Poder Judicial.

2. Los miembros del Tribunal Constitucional deberán ser nombrados entre Magistrados y Fiscales, Profesores de Universidad, funcionarios públicos y Abogados,

2. În vederea aplicării măsurilor menționate în alineatul anterior, Guvernul poate transmite instrucțiuni tuturor autorităților regiunii autonome.

Articolul 156

1. Regiunile autonome se bucură de autonomie financiară pentru progresul și îndeplinirea atribuțiilor sale în conformitate cu principiile de coordonare cu Finanțele de Stat și de solidaritate între toți cetățenii spanioli.

2. Regiunile autonome pot acționa ca delegați sau colaboratori ai Statului la strângerea, gestionarea și lichidarea resurselor de impozitare ale acestuia, în conformitate cu prevederile legii și ale statuturilor.

Articolul 157

1. Resursele economice ale regiunilor autonome sunt alcătuite din:

a) Impozitele cedate total sau parțial de Stat; beneficii aplicate impozitelor statale și alte participări la veniturile Statului.

b) Propriile sale impozite, taxe și contribuții speciale.

c) Transferuri de la Fondul de Compensare interteritorial și alte beneficii din bugetele generale ale statului.

d) Dobânzi provenite din patrimoniul propriu sau venituri din dreptul privat.

e) Produsul obținut în urma operațiunilor de credit.

2. Regiunile autonome nu pot, în nici un caz, să adopte măsuri de impozitare asupra bunurilor situate în afara teritoriului lor sau care presupun un obstacol pentru libera circulație a mărfurilor sau serviciilor.

3. Prin lege organică se va putea stabili exercitarea atribuțiilor financiare enumerate în alineatul precedent, normele pentru rezolvarea conflictelor care ar putea apărea și posibilele modalități de colaborare financiară între regiunile autonome și Stat.

Articolul 158

1. Din bugetele generale ale Statului se poate repartiza o cantitate regiunilor autonome în funcție de volumul serviciilor și activităților statale pe care și le-au asumat și de garanția unui nivel minim de prestări a serviciilor publice fundamentale pe tot teritoriul spaniol.

2. În vederea rezolvării dezechilibrelor economice interteritoriale și aplicării principiului de solidaritate, se va înființa un Fond de Compensare destinat cheltuielilor de investiții și ale cărui resurse vor fi distribuite de către Parlament între regiunile autonome și provincii, după caz.

TITLUL IX

Curtea Constituțională

Articolul 159

1. Curtea Constituțională este compusă din 12 membri numiți de Rege; dintre aceștia patru sunt la propunerea Camerei Deputaților prin votul majorității de trei cincimi din membrii săi; patru la propunerea Senatului în condiții identice; doi la propunerea Guvernului și doi la propunerea Consiliului General al Puterii Judecătorești.

2. Membrii Curții Constituționale vor fi numiți dintre magistrați, procurori, profesori universitari, funcționari publici și avocați, toți juriști cu o reputație recunoscută și cu mai mult de cincisprezece ani de exercitare a profesiei.

todos ellos juristas de reconocida competencia con más de quince años de ejercicio profesional.

3. Los miembros del Tribunal Constitucional serán designados por un período de nueve años y se renovarán por terceras partes cada tres.

4. La condición de miembro del Tribunal Constitucional es incompatible: con todo mandato representativo; con los cargos políticos o administrativos; con el desempeño de funciones directivas en un partido político o en un sindicato y con el empleo al servicio de los mismos; con el ejercicio de las carreras judicial y fiscal, y con cualquier actividad profesional o mercantil.

En lo demás los miembros del Tribunal Constitucional tendrán las incompatibilidades propias de los miembros del poder judicial.

5. Los miembros del Tribunal Constitucional serán independientes e inamovibles en el ejercicio de su mandato.

Artículo 160

El Presidente del Tribunal Constitucional será nombrado entre sus miembros por el Rey, a propuesta del mismo Tribunal en pleno y por un período de tres años.

Artículo 161

1. El Tribunal Constitucional tiene jurisdicción en todo el territorio español y es competente para conocer:

a) Del recurso de inconstitucionalidad contra leyes y disposiciones normativas con fuerza de ley. La declaración de inconstitucionalidad de una norma jurídica con rango de ley, interpretada por la jurisprudencia, afectará a ésta, si bien la sentencia o sentencias recaídas no perderán el valor de cosa juzgada.

b) Del recurso de amparo por violación de los derechos y libertades referidos en el artículo 53, 2, de esta Constitución, en los casos y formas que la ley establezca.

c) De los conflictos de competencia entre el Estado y las Comunidades Autónomas o de los de éstas entre sí.

d) De las demás materias que le atribuyan la Constitución o las leyes orgánicas.

2. El Gobierno podrá impugnar ante el Tribunal Constitucional las disposiciones y resoluciones adoptadas por los órganos de las Comunidades Autónomas. La impugnación producirá la suspensión de la disposición o resolución recurrida, pero el Tribunal, en su caso, deberá ratificarla o levantarla en un plazo no superior a cinco meses.

Artículo 162

1. Están legitimados:

a) Para interponer el recurso de inconstitucionalidad, el Presidente del Gobierno, el Defensor del Pueblo, 50 Diputados, 50 Senadores, los órganos colegiados ejecutivos de las Comunidades Autónomas y, en su caso, las Asambleas de las mismas.

b) Para interponer el recurso de amparo, toda persona natural o jurídica que invoque un interés legítimo, así como el Defensor del Pueblo y el Ministerio Fiscal.

2. En los demás casos, la ley orgánica determinará las personas y órganos legitimados.

Artículo 163

Cuando un órgano judicial considere, en algún proceso, que una norma con rango de ley, aplicable al caso, de cuya validez dependa el fallo, pueda ser contraria a la Constitución, planteará la cuestión ante el Tribunal Constitucional en los supuestos, en la forma y con los efectos que establezca la ley, que en ningún caso serán suspensivos.

3. Membrii Curții de Conturi vor fi numiți pe un termen de nouă ani iar o treime dintre ei vor fi schimbați la fiecare trei ani.

4. Calitatea de membru al Curții Constituționale este incompatibilă cu: orice mandat reprezentativ; cu funcții politice sau administrative; cu îndeplinirea unor funcții de conducere în cadrul unui partid politic sau a unui sindicat și cu utilizarea serviciilor acestora; cu exercitarea profesiunilor juridice sau fiscale și cu orice activitate profesională sau comercială.

Adițional, membrii Curții Constituționale vor respecta incompatibilitățile proprii membrilor puterii judecătorești.

5. Membrii Curții Constituționale sunt independenți și inamovibili pe timpul exercitării mandatului lor.

Articolul 160

Președintele Curții Constituționale va fi numit dintre membrii acesteia de Rege, la propunerea Curții reunite în plen și pe o perioadă de trei ani.

Articolul 161

1. Curtea Constituțională are jurisdicție pe întregul teritoriu spaniol și intră în competența acesteia următoarele:

a) Recursul de neconstituționalitate împotriva legilor și dispozițiilor normative cu putere de lege. Declararea unei norme juridice cu rang de lege ca neconstituțională, interpretată prin jurisprudență, afectează această normă deși sentința sau sentințele stabilită rămân definitive.

b) Recursul în anulare pentru violarea drepturilor și libertăților menționate în articolul 53, 2 din această Constituție, în cazurile și condițiile stabilite de lege.

c) Conflictele de competență între Stat și regiunile autonome sau ale acestora între ele.

d) Restul chestiunilor care îi sunt atribuite prin Constituție sau legile organice.

2. Guvernul poate ataca în fața Curții Constituționale dispozițiile și rezoluțiile adoptate de către organele regiunilor autonome. Atacarea va avea ca rezultat suspendarea dispoziției sau rezoluției respective dar Curtea, după caz, va trebui să o ratifice sau să o anuleze în termen de cel mult cinci luni.

Articolul 162

1. Sunt îndreptățiți:

a) Să introducă recursul de neconstituționalitate, președintele Guvernului, Avocatul Poporului, 50 de deputați, 50 de senatori, organele executive autorizate ale regiunilor autonome și, după caz, Adunările acestora.

b) Să introducă recursul în anulare, orice persoană fizică sau juridică ce invocă un interes legitim, precum și Avocatul Poporului și Procuratura.

2. În restul cazurilor, legea organică va stabili persoanele și organele îndreptățite.

Articolul 163

Atunci când un organ judiciar consideră, în cadrul unui proces, că o normă cu rang de lege aplicabilă cazului și de a cărei valabilitate depinde sentința este contrarie Constituției, va ridica această problemă în fața Curții Constituționale în situațiile, modalitățile și cu consecințele stabilite de lege ce nu vor fi, în nici un caz, de suspendare.

Artículo 164

1. Las sentencias del Tribunal Constitucional se publicarán en el boletín oficial del Estado con los votos particulares, si los hubiere. Tienen el valor de cosa juzgada a partir del día siguiente de su publicación y no cabe recurso alguno contra ellas. Las que declaren la inconstitucionalidad de una ley o de una norma con fuerza de ley y todas las que no se limiten a la estimación subjetiva de un derecho, tienen plenos efectos frente a todos.

2. Salvo que en el fallo se disponga otra cosa, subsistirá la vigencia de la ley en la parte no afectada por la inconstitucionalidad.

Artículo 165

Una ley orgánica regulará el funcionamiento del Tribunal Constitucional, el estatuto de sus miembros, el procedimiento ante el mismo y las condiciones para el ejercicio de las acciones.

TITULO X De la Reforma Constitucional

Artículo 166

La iniciativa de reforma constitucional se ejercerá en los términos previstos en los apartados 1 y 2 del artículo 87.

Artículo 167

1. Los proyectos de reforma constitucional deberán ser aprobados por una mayoría de tres quintos de cada una de las Cámaras. Si no hubiera acuerdo entre ambas, se intentará obtenerlo mediante la creación de una Comisión de composición paritaria de Diputados y Senadores, que presentará un texto que será votado por el Congreso y el Senado.

2. De no lograrse la aprobación mediante el procedimiento del apartado anterior, y siempre que el texto hubiere obtenido el voto favorable de la mayoría absoluta del Senado, el Congreso, por mayoría de dos tercios, podrá aprobar la reforma.

3. Aprobada la reforma por las Cortes Generales, será sometida a referéndum para su ratificación cuando así lo soliciten, dentro de los quince días siguientes a su aprobación, una décima parte de los miembros de cualquiera de las Cámaras.

Artículo 168

1. Cuando se propusiere la revisión total de la Constitución o una parcial que afecte al Título preliminar, al Capítulo segundo, Sección primera del Título I, o al Título II, se procederá a la aprobación del principio por mayoría de dos tercios de cada Cámara, y a la disolución inmediata de las Cortes.

2. Las Cámaras elegidas deberán ratificar la decisión y proceder al estudio del nuevo texto constitucional, que deberá ser aprobado por mayoría de dos tercios de ambas Cámaras.

3. Aprobada la reforma por las Cortes Generales, será sometida a referéndum para su ratificación.

Artículo 169

No podrá iniciarse la reforma constitucional en tiempo de guerra o de vigencia de alguno de los estados previstos en el artículo 116.

Articolul 164

1. Sentințele Curții Constituționale se vor publica în monitorul oficial al Statului cu voturile particularei în cazul în care există. Intră în vigoare începând cu ziua următoare publicării lor fără posibilitatea de a fi apelate. Sentințele care declară neconstituționalitatea unei legi sau a unei norme cu putere de lege și toate cele care nu se limitează la o estimare subiectivă a unui drept au efect deplin în fața tuturor.

2. Dacă sentința nu dispune contrariul, legea va continua să fie în vigoare în părțile neafectate de neconstituționalitate.

Articolul 165

O lege organică stabilește funcționarea Curții Constituționale, statutul membrilor săi, procedura în fața acesteia și condițiile necesare exercitării acțiunilor acesteia.

TITLUL X Revizuirea Constituției

Articolul 166

Inițiativa revizuirii Constituției va fi aplicată în termenii prevăzuți de alineatele 1 și 2 ale articolului 87.

Articolul 167

1. Proiectele de revizuire a Constituției vor fi aprobate prin majoritate a trei cincimi dintre membrii fiecărei Camere. În cazul în care nu se ajunge la un acord între acestea, se va încerca reconcilierea prin intermediul înființării unei comisii alcătuită din număr egal de deputați și senatori și care va prezenta un text spre a fi votat de Camera Deputaților și de Senat.

2. În cazul în care nu se obține aprobarea prin procedeul din alineatul anterior și numai dacă textul a obținut un vot favorabil din partea majorității absolute a senatorilor, Camera Deputaților va aproba revizuirea prin majoritate de două treimi.

3. După aprobarea revizuirii de către Parlament, aceasta va fi supusă unui referendum în vederea ratificării atunci când o solicită o zecime din membrii oricăreia dintre Camere, în termen de cincisprezece zile de la aprobare.

Articolul 168

1. Atunci când se propune revizuirea totală a Constituției sau o revizuire parțială care afectează Titlul introductiv, capitolul doi, partea întâi a Titlului I, sau a Titlului II, se va proceda la aprobarea de principiu prin majoritate de două treimi în cadrul fiecărei Camere și la dizolvarea imediată a Parlamentului.

2. Camerele alese vor ratifica decizia de a proceda la studierea noului text constituțional care va trebui să fie aprobat de o majoritate de două treimi în cadrul fiecărei Camere.

3. După aprobarea ei de către Parlament, revizuirea va fi supusă referendumului pentru ratificare.

Articolul 169

Nu se va putea iniția revizuirea Constituției pe timp de război sau pe timpul cât este declarată vreuna din stările prevăzute în articolul 116.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera.

La Constitución ampara y respeta los derechos históricos de los territorios forales.

La actualización general de dicho régimen foral se llevará a cabo, en su caso, en el marco de la Constitución y de los Estatutos de Autonomía.

Segunda.

La declaración de mayoría de edad contenida en el artículo 12 de esta Constitución no perjudica las situaciones amparadas por los derechos forales en el ámbito del Derecho privado.

Tercera.

La modificación del régimen económico y fiscal del archipiélago canario requerirá informe previo de la Comunidad Autónoma o, en su caso, del órgano provisional autonómico.

Cuarta.

En las Comunidades Autónomas donde tengan su sede más de una Audiencia Territorial, los Estatutos de Autonomía respectivos podrán mantener las existentes, distribuyendo las competencias entre ellas, siempre de conformidad con lo previsto en la ley orgánica del poder judicial y dentro de la unidad e independencia de éste.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera.

En los territorios dotados de un régimen provisional de autonomía, sus órganos colegiados superiores, mediante acuerdo adoptado por la mayoría absoluta de sus miembros, podrán sustituir la iniciativa que en el apartado 2 del artículo 143 atribuye a las Diputaciones Provinciales o a los órganos interinsulares correspondientes.

Segunda.

Los territorios que en el pasado hubiesen plebiscitado afirmativamente proyectos de Estatuto de autonomía y cuenten, al tiempo de promulgarse esta Constitución, con regímenes provisionales de autonomía podrán proceder inmediatamente en la forma que se prevé en el apartado 2 del artículo 148, cuando así lo acordaren, por mayoría absoluta, sus órganos preautonómicos colegiados superiores, comunicándolo al Gobierno. El proyecto de Estatuto será elaborado de acuerdo con lo establecido en el artículo 151, número 2, a convocatoria del órgano colegiado preautonómico.

Tercera.

La iniciativa del proceso autonómico por parte de las Corporaciones locales o de sus miembros, prevista en el apartado 2 del artículo 143, se entiende diferida, con todos sus efectos, hasta la celebración de las primeras elecciones locales una vez vigente la Constitución.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

Unu.

Constituția sprijină și respectă drepturile istorice ale teritoriilor cu privilegii istorice.

Actualizarea generală a regimului privilegiilor istorice menționat se va efectua, după caz, în conformitate cu prevederile Constituției și ale statuturilor de autonomie.

Doi.

Declararea majoratului inclusă în articolul 12 al acestei Constituții nu afectează situațiile de aplicare a drepturilor privilegiilor istorice în cadrul Dreptului privat.

Trei.

Modificarea regimului economic și fiscal al arhipelagului Canare va necesita un raport prealabil al regiunii autonome sau, după caz, al organului autonom provizoriu.

Patru.

În regiunile autonome pe al căror teritoriu se află sediul a cel puțin unui Tribunal Superior, statutele de autonomie respective le vor putea menține pe cele existente, distribuind atribuțiile între acestea, respectând întotdeauna prevederile legii organice a puterii judecătorești și unitatea și independența acestuia.

DISPOZIȚII TEMPORARE

Unu.

Pe teritoriile care dispun de un regim provizoriu de autonomie, organele superioare autorizate ale acestuia, prin intermediul unui acord adoptat prin majoritate absolută de către membrii săi, vor putea înlocui inițiativa atribuită în alineatul 2 al articolului 143 Deputăților provinciale sau organelor interinsulare corespunzătoare

Doi.

Teritoriile care în trecut au aprobat prin plebiscit proiectele de statut de autonomie și dispun în momentul promulgării acestei Constituții de regimuri provizorii de autonomie vor putea procedea în mod imediat și în condițiile prevăzute de alineatul 2 al articolului 148 atunci când acest lucru a fost acordat, prin majoritatea absolută, de organele preautonome superioare autorizate aducându-l la cunoștința Guvernului. Proiectul de statut va fi elaborat în conformitate cu prevederile articolului 151, alineatul 2, la cererea organului preautonomic autorizat.

Trei.

Inițiativa procesului autonom din partea organismelor locale sau a membrilor lor, prevăzută în alineatul 2 al articolului 143 va fi amânată, cu toate consecințele de rigoare, până la primele alegeri locale după intrarea în vigoare a Constituției.

Cuarta.

1. En el caso de Navarra, y a efectos de su incorporación al Consejo General Vasco o al régimen autonómico vasco que le sustituya, en lugar de lo que establece el artículo 143 de la Constitución, la iniciativa corresponde al Órgano Foral competente, el cual adoptará su decisión por mayoría de los miembros que lo componen. Para la validez de dicha iniciativa será preciso, además, que la decisión del Órgano Foral competente sea ratificada por referéndum expresamente convocado al efecto, y aprobado por mayoría de los votos válidos emitidos.

2. Si la iniciativa no prosperase, solamente se podrá reproducir la misma en distinto período del mandato del Órgano Foral competente, y en todo caso, cuando haya transcurrido el plazo mínimo que establece el artículo 143.

Quinta.

Las ciudades de Ceuta y Melilla podrán constituirse en Comunidades Autónomas si así lo deciden sus respectivos Ayuntamientos, mediante acuerdo adoptado por la mayoría absoluta de sus miembros y así lo autorizan las Cortes Generales, mediante una ley orgánica, en los términos previstos en el artículo 144.

Sexta.

Cuando se remitieran a la Comisión Constitucional del Congreso varios proyectos de Estatuto, se dictaminarán por el orden de entrada en aquélla, y el plazo de dos meses a que se refiere el artículo 151 empezará a contar desde que la Comisión termine el estudio del proyecto o proyectos de que sucesivamente haya conocido.

Séptima.

Los organismos provisionales autonómicos se considerarán disueltos en los siguientes casos:

- a) Una vez constituidos los órganos que establezcan los Estatutos de Autonomía aprobados conforme a esta Constitución.
- b) En el supuesto de que la iniciativa del proceso autonómico no llegara a prosperar por no cumplir los requisitos previstos en el artículo 143.
- c) Si el organismo no hubiera ejercido el derecho que le reconoce la disposición transitoria primera en el plazo de tres años.

Octava.

1. Las Cámaras que han aprobado la presente Constitución asumirán, tras la entrada en vigor de la misma, las funciones y competencias que en ella se señalan, respectivamente, para el Congreso y el Senado, sin que en ningún caso su mandato se extienda más allá del 15 de junio de 1981.

2. A los efectos de lo establecido en el artículo 99, la promulgación de la Constitución se considerará como supuesto constitucional en el que procede su aplicación. A tal efecto, a partir de la citada promulgación se abrirá un período de treinta días para la aplicación de lo dispuesto en dicho artículo.

Durante este período, el actual Presidente del Gobierno, que asumirá las funciones y competencias que para dicho cargo establece la Constitución, podrá optar por utilizar la facultad que le reconoce el artículo 115 o dar paso, mediante la dimisión, a la aplicación

Patru.

1. În cazul Navarei și în vederea integrării acesteia în Consiliul General basc sau a regimului autonom basc ce îl substituie, în locul prevederilor articolului 143 al Constituției, inițiativa revine organului regulator al privilegiilor istorice competent care va adopta o decizie prin majoritatea membrilor componenți. Pentru validarea inițiativei menționate va fi necesar, de asemenea, ca decizia organului regulator al privilegiilor istorice competent să fie ratificată printr-un referendum convocat în acest scop și aprobată de majoritatea voturilor declarate valabile.

2. Dacă inițiativa nu este aprobată, va putea fi prezentată din nou într-o altă perioadă a mandatului organului regulator al privilegiilor istorice competent și, în orice caz, după scurgerea unui termen minim stabilit de articol.

Cinci.

Orașele Ceuta și Melilla se vor putea constitui în regiuni autonome la inițiativa primărilor respective, prin intermediul unui acord adoptat de majoritatea absolută a membrilor lor și cu autorizația Parlamentului prin lege organică și în termenii prevăzuți de articolul 144.

Șase.

Atunci când comisia constituțională a Camerei Deputaților primește mai multe proiecte de statut, acestea vor fi studiate în ordinea intrării iar termenul de două luni la care face referința articolul 151 va începe din momentul în care comisia a terminat studierea proiectului sau proiectelor primite succesiv.

Șapte.

Organismele provizorii autonome sunt dizolvate în următoarele cazuri:

- a) După constituirea organelor stabilite prin statuturile de autonomie aprobate conform acestei Constituții.
- b) În cazul în care inițiativa procesului autonom nu este aprobată pentru că nu îndeplinește cerințele prevăzute de articolul 143.
- c) Dacă organismul nu și-a exercitat dreptul recunoscut în prima dispoziție provizorie în termen de trei ani.

Opt.

1. Camerele care au aprobat prezenta Constituție își vor asuma după intrarea acesteia în vigoare funcțiunile și atribuțiile stabilite de aceasta pentru Camera Deputaților și respectiv pentru Senat. Mandatul acestora nu va putea fi prelungit, în nici un caz, după data de 15 iunie 1981.

2. În vederea îndeplinirii prevederilor articolului 99, promulgarea Constituției va fi considerată situație constituțională în care se va proceda la aplicarea acesteia. În acest scop, începând cu momentul promulgării se va iniția un termen de treizeci de zile pentru aplicarea prevederilor articolului menționat.

În timpul acestei perioade, actualul președinte al Guvernului, care își va asuma funcțiunile și prerogativele stabilite de Constituție pentru această funcție, va putea opta între folosirea dreptului recunoscut în articolul 115 sau permiterea, prin demisie, a aplicării prevederilor articolului 99. În acest ultim caz rămâne în situația prevăzută în alineatul 2 al articolului 101.

de lo establecido en el artículo 99, quedando en este último caso en la situación prevista en el apartado 2 del artículo 101.

3. En caso de disolución, de acuerdo con lo previsto en el artículo 115, y si no se hubiera desarrollado legalmente lo previsto en los artículos 68 y 69, serán de aplicación en las elecciones las normas vigentes con anterioridad, con las solas excepciones de que en lo referente a inelegibilidades e incompatibilidades se aplicará directamente lo previsto en el inciso segundo de la letra b) del apartado 1 del artículo 70 de la Constitución, así como lo dispuesto en la misma respecto a la edad para el voto y lo establecido en el artículo 69,3.

Novena.

A los tres años de la elección por vez primera de los miembros del Tribunal Constitucional se procederá por sorteo para la designación de un grupo de cuatro miembros de la misma procedencia electiva que haya de cesar y renovarse. A estos solos efectos se entenderán agrupados como miembros de la misma procedencia a los dos designados a propuesta del Gobierno y a los dos que proceden de la formulada por el Consejo General del Poder Judicial. Del mismo modo se procederá transcurridos otros tres años entre los dos grupos no afectados por el sorteo anterior. A partir de entonces se estará a lo establecido en el número 3 del artículo 159.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

1. Queda derogada la Ley 1/1977, de 4 de enero, para la Reforma Política, así como, en tanto en cuanto no estuvieran ya derogadas por la anteriormente mencionada Ley, la de Principios del Movimiento Nacional, de 17 de mayo de 1958; el Fuero de los Españoles, de 17 de julio de 1945; el del Trabajo, de 9 de marzo de 1938; la Ley Constitutiva de las Cortes, de 17 de julio de 1942; la Ley de Sucesión en la Jefatura del Estado, de 26 de julio de 1947, todas ellas modificadas por la Ley Orgánica del Estado, de 10 de enero de 1967, y en los mismos términos esta última y la de Referéndum Nacional de 22 de octubre de 1945.

2. En tanto en cuanto pudiera conservar alguna vigencia, se considera definitivamente derogada la Ley de 25 de octubre de 1839 en lo que pudiera afectar a las provincias de Alava, Guipúzcoa y Vizcaya.

En los mismos términos se considera definitivamente derogada la Ley de 21 de julio de 1876.

3. Asimismo quedan derogadas cuantas disposiciones se opongan a lo establecido en esta Constitución.

3. În cazul dizolvării, în conformitate cu prevederile articolului 115 și în cazul în care nu au fost legal aplicate prevederile articolelor 68 și 69, vor fi aplicate în cadrul alegerilor normele anterioare în vigoare. Unicele excepții ale acestor dispoziții sunt cazurile imposibilității alegerii sau incompatibilității, cazuri în care se vor aplica în mod direct prevederile paragrafului doi al literei b) a alineatului 1 din articolul 70 din Constituție, precum și dispozițiile acesteia privitoare la vârsta minimă a alegătorilor și prevederile articolului 69,3.

Nouă.

După scurgerea a trei ani de la prima alegere a membrilor Curții Constituționale, se va procedea la desemnarea – prin tragere la sorți - a unui grup de patru membri aleși în același moment care vor trebui să fie scoși din funcții și înlocuiți. În acest unic scop se vor grupa ca membri de aceeași proveniență electorală, cei doi desemnați la propunerea Guvernului și cei doi propuși de Consiliul General al Puterii Judecătorești. În același fel se va procedea, la scurgerea a altor trei ani, cu cele două grupuri neafectate de tragerea la sorți anterioară. Începând din acel moment se vor aplica prevederile articolului 159, numărul 3.

DISPOZIȚIE DE ABROGARE

1. Se abrogă Legea 1/1977 din 4 ianuarie pentru reforma politică precum și, în cazul în care nu au fost deja abrogate de Legea menționată anterior, Legea principiilor mișcării naționale din 17 mai 1958; Forumul spaniolilor din 17 iulie 1945; Legea muncii din 9 martie 1938; Legea constitutivă a Parlamentului din 17 iulie 1942; Legea de succesiune la conducerea Statului din 26 iulie 1947, toate acestea modificate prin Legea organică a Statului din 10 ianuarie 1967 și, în aceeași termeni, această ultimă lege și cea a referendumului național din 22 octombrie 1945.

2. În cazul în care își va fi păstrat vigoarea, este abrogată în mod definitiv Legea din 25 octombrie 1839 în părțile care se referă la provinciile Alava, Guipuzcoa și Vizcaya.

În aceeași termeni se consideră abrogată definitiv Legea din 21 iulie 1876.

3. De asemenea, sunt abrogate toate dispozițiile care se opun prevederilor acestei Constituții.

DISPOSICIÓN FINAL

Esta Constitución entrará en vigor el mismo día de la publicación de su texto oficial en el boletín oficial del Estado. Se publicará también en las demás lenguas de España.

POR TANTO,

MANDO A TODOS LOS ESPAÑOLES, PARTICULARES Y AUTORIDADES, QUE GUARDEN Y HAGAN GUARDAR ESTA CONSTITUCIÓN COMO NORMA FUNDAMENTAL DEL ESTADO.

PALACIO DE LAS CORTES, A VEINTISIETE DE DICIEMBRE DE MIL NOVECIENTOS SETENTA Y OCHO.

EL PRESIDENTE DE LAS CORTES
Antonio Hernández Gil

EL PRESIDENTE DEL
CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
Fernando Álvarez de Miranda y Torres

EL PRESIDENTE DEL SENADO
Antonio Fontán Pérez

INSÉRTESE

EL TEXTO OFICIAL DE LA CONSTITUCIÓN EN EL "BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO", PARA SU ENTRADA EN VIGOR CONFORME A DERECHO, Y PUBLÍQUESE ASIMISMO EN LAS DEMÁS LENGUAS DE ESPAÑA.

MADRID, PALACIO DE LA MONCLOA, A VEINTIOCHO DE DICIEMBRE DE MIL NOVECIENTOS SETENTA Y OCHO:

EL PRESIDENTE DEL GOBIERNO
Adolfo Suárez González

DISPOZIȚIE FINALĂ

Această Constituție intră în vigoare în ziua publicării textului său oficial în monitorul oficial al Statului. Va fi, de asemeni, publicată în toate celălalte limbi vorbite în Spania.

DE ACEEA,

ORDON TUTUROR CETĂȚENILOR SPANIOLI, PERSOANE FIZICE SAU AUTORITĂȚI, SĂ RESPECTE ȘI SĂ AJUTE LA RESPECTAREA ACESTEI CONSTITUȚII CA NORMĂ FUNDAMENTALĂ A STATULUI.

PALATUL PARLAMENTULUI, DOUĂZECI ȘI ȘAPTE DECEMBRIE, O MIE NOUĂ SUTE ȘAPTEZECI ȘI OPT.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI
Antonio Hernandez Gil

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
Fernando Alvarez de Miranda y Torres

PREȘEDINTELE SENATULUI
Antonio Fontán Pérez

SĂ FIE PUBLICAT

TEXTUL OFICIAL AL CONSTITUȚIEI ÎN "MONITORUL OFICIAL AL STATULUI" ÎN VEDEREA INTRĂRII SALE ÎN VIGOARE POTRIVIT LEGII ȘI SĂ FIE, DE ASEMENEA, PUBLICAT ÎN RESTUL LIMBILOR VORBITE ÎN SPANIA.

MADRID, PALATUL MONCLOA, ÎN DATA DE DOUĂZECI ȘI OPT DECEMBRIE, O MIE NOUĂ SUTE ȘAPTEZECI ȘI OPT:

PREȘEDINTELE GUVERNULUI
Adolfo Suárez González